

ಧರ್ಮಪುರಿಯಿಂದ

ತಿರುನಲ್ವೇಲಿವರೆಗೆ

ಎಂ. ಭೈರೇಗೌಡ

ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ
ಬೆಂಗಳೂರು

ಜಾನಪದ ಪಯಣ ಮಾಲೆ-೧

ಧರ್ಮಪುರಿಯಿಂದ

ತಿರುನಲ್ವೇಲಿವರೆಗೆ

[ತಮಿಳುನಾಡು ಜಾನಪದ ಪ್ರವಾಸ ಕಥನ]

ಎಂ. ಭೈರೇಗೌಡ

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು
ಯಶೈಗಾನಾ ಅಕಾಡೆಮಿ
ಬೆಂಗಳೂರು

"DHARMAPURIYINDA THIRUNALVELIVAREGE"- A Folklore
Travelogue. written by M. Bhairegowda, Pub. by M. S. Sidde-
gowda, Registrar, Karnataka Janapada and Yakshagana
Academy, Nrupatunga Road, Bangalore-560 002

Pages viii+114

Price Rs. 25/-

First Impression : 1997

© Janapada & Yakshagana Academy

ಬೆಲೆ : ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ರೂಪಾಯಿಗಳು

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಎಂ. ಎಸ್. ಸಿದ್ದೇಗೌಡ

ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ

೧೪/೩, ಕೆನರಾ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಟ್ಟಡ

ನೃಪತುಂಗ ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು-೫೬೦೦೦೨

ಮುದ್ರಣ :

ಸ್ನೇಹಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್

ನಂ. 22, 2ನೇ ಮೈನ್, ಅತ್ತಿಗುಪ್ಪೆ

ವಿಜಯನಗರ 2ನೇ ಹಂತ

ಬೆಂಗಳೂರು-560 040

ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮಾತು

ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿಯು ತನ್ನ ಸ್ಥಾಪನೆಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಈಡೇರಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಮೀರಿ ಕಳೆದ ಒಂದೂವರೆ ದಶಕಗಳಿಂದ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಇತರ ಜಾನಪದ ಸಂಘಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಜನಪದ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪೂರಕವಾಗಿ ಅಕಾಡೆಮಿ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಮ್ಮಿ ಕೊಂಡಿದೆ. ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಪಾರ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿರುವ ಜಾನಪದ ಸಿರಿಯನ್ನು ಅದರ ಸಹಜ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೆರೆಹಿಡಿಯಲು, ಪ್ರಕಟಿಸಲು, ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಈಗ ಕೇವಲ ಸಂಗ್ರಹದ ಹಾಗೂ ಭಾವುಕ ಉದ್ಧಾರದ ಮತ್ತು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯ ನೆಲೆಯನ್ನು ದಾಟಿ, ಜಾನಪದ ಸತ್ವದ ಅಂತರ್ಮುಖಗಳನ್ನು ಆಧುನಿಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ, ಇತರ ಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ತೌಲಿಕವಾಗಿ ಅದನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಹಾಗೂ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಕಾಸವಾಗುತ್ತಿರುವ ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಸ್ತುತವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಅಕಾಡೆಮಿ ನಮ್ಮವಾಗಿ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮೂಲಭೂತ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ, ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರ, ಜನಪದ ಕಲಾ ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಜನಪದ ಕಲಾ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರ, ವಿಚಾರಸಂಕಿರಣ, ಕಾರ್ಯಾಗಾರ, ಕವ್ಯುಟ, ಜನಪದ ಕಲಾ ಪರಿಷ್ಕರಣಕಾರ್ಯ, ಜನಪದ ಕೃತಿ ಪ್ರಕಟಣೆ, ಸಂಶೋಧನೆ, ಜನಪದ ನಿಘಂಟು ಮತ್ತು ಪಾರಿಭಾಷಿಕಗಳ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮುಂತಾದ ಹಲವು ಹತ್ತು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅನ್ಯಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತುಗಳ ಪರಿಣತರನ್ನು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಕಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಅವರನ್ನು ಜಾನಪದದ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಸಹ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಡಿಯೋ ಮತ್ತು ವಿಡಿಯೋಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ, ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಜಾನಪದದ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕವೊಂದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಾನಪದ ದ್ವೀಪವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಒಪ್ಪುವಂತಿದ್ದ ಜಾನಪದ ಒಟ್ಟುಪಟ್ಟಿಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೊರರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಾನಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಪರಿಚಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದಾಸಕ್ತರಿಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಪುಟ್ಟ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸಾಧನೆಗಳೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ತುಲನೆಗೆ ಒಡ್ಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಗಳ ಅರಿವೂ ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಾನಪದಾಸಕ್ತರಾದ ಉತ್ಸಾಹಿ ತರಾಣರನ್ನು ಹೊರರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ವಣಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡು ಸವೀಕ್ಷಿಸುವ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆಕಾಡೆಮಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ "ಜಾನಪದ ಪಯಣ" ವಣಹಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸುವ ಉದ್ಯಮಕ್ಕೂ ಆಕಾಡೆಮಿ ಕೈಕಾಕಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಭೈರೇಗೌಡ ಆಕಾಡೆಮಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಪದೀಯ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವ ಕಥನವೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ.

ಶ್ರೀ ಭೈರೇಗೌಡ ಅವರು ಧರ್ಮಪುರಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ತಿರುನೆಲ್ವೇಲಿಯ ವರೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ-ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಾನಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಪ್ರಮುಖ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪ್ರಕಟಣೆಗಳ ಮೂಹಿತಿಯನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿವಿಧ ಮೂಖಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಆ ನಾಡಿನ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ವಣಹಿತಿ ಪಡೆದು ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಸ್ವತಃ ವೀಕ್ಷಿಸಿ, ತಮಿಳಿನ ಜನಪದ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು, ಹಬ್ಬಹರಿದಿನಗಳನ್ನು, ಜಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಾವೂ ಕಂಡು, ಬಲ್ಲವರಿಂದ ವಿವರಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲೆಗಳ ಅಪೂರ್ವ ಛಾಯಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಸಹ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಕಥನದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಈ ಅನುಭವ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಜಾನಪದದ ಬಗ್ಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಸ್ಥೂಲವಾದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮೂಹಿತಿಯನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರು ತೆರೆದಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಕೃತಿಯಾಗಿದೆ. ಕೃತಿಕಾರರ ಸರಳವಾದ ಮತ್ತು ಅನಲಂಕೃತವಾದ ಭಾಷೆ, ನೇರ ನಿರೂಪಣೆ, ಇವುಗಳು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಮೆರುಗನ್ನು ತಂದಿವೆ. ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಿರೂಪಣೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಖಚಿತತೆಯನ್ನು, ಸಂಗ್ರಹ ಜಾಣ್ಮೆಯನ್ನು ತೋರಿದ್ದರೆ ಈ ಕೃತಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಕವಾಗಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಲೇಖಕರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸಿಯಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಜಾನಪದದ

ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಮೂಲಕ ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತುಂಬಾ ಶ್ರದ್ಧೆ, ತಾಳ್ಮೆ, ಪರಿಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಜನಪದದ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಇಂಥದೊಂದು ಕಥನವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಶ್ರೀ ಭೈರೇಗೌಡ ಅವರಿಗೆ ಆಕಾಡೆಮಿ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಇದನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ನೇಹಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ವಣಲೀಕ ರಾದ ಚಿ|| ವಿ. ಮಹೇಶ್ ಮತ್ತು ಸಿಬ್ಬಂದಿವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸಹ ನಮ್ಮ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು. ಹಾಗೂ ಸಹೃದಯಿ ಓದುಗವರ್ಗ ಈ ಹೊಸಬಗೆಯ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಅವರಿಂದ ಇಂಥ ಪ್ರಯತ್ನ ಮತ್ತುಷ್ಟು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವಂತಹ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿರುವೆವು.

ಡಾ|| ಎಚ್. ಜಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೌಡ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರು

[Faint bleed-through text from the reverse side of the page, mostly illegible.]

ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು

'ಹೊರರಾಜ್ಯ ಜಾನಪದ ಪ್ರವಾಸಾನುದಾನ'ನೀಡಿ ಈ ಕೃತಿ ಹೊರಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಅಕಾಡೆಮಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಡಾ. ಎಚ್. ಜಿ. ಲಕ್ಕಪ್ಪಗೌಡರಿಗೆ, ಆಯ್ಕೆ ಸಮಿತಿ ಹಾಗೂ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಸದಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ಡಾ. ಎಂ. ಎ. ಜಯಚಂದ್ರ, ಗುರುಪತ್ನಿ ಜಿ. ಎಸ್. ವಸಂತವಾಲಾರವರಿಗೆ ನಮನಗಳು. ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸದಾ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಇಲಾಖೆಯ (ಖಜಾನೆ) ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಕೆ. ಕೆ. ನಾಯಕ್, ಜಂಟಿ ನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಆರ್. ಜಯಣ್ಣ ಸೋಮಲಾನಾಯಕ್, ಉಪನಿರ್ದೇಶಕರಾದ ಕೆ. ಟಿ. ವಿಜಯಕೃಷ್ಣಕುಮಾರ್, ಇತರೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹಾಗೂ ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಆಭಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ತಮಿಳು ಭಾಷೆ ತಿಳಿಯದ ನನಗೆ ತಮಿಳು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿನ ಜನಪದ ಪ್ರಕಾರ, ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಓದಿ ಅರ್ಥೈಸಿದ ಎಂ. ವಿನೈಟ್, ಸವೇರಿ ಪ್ರಕಾಶ್‌ರವರಿಗೆ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿನ ಕೆಲಭಾಗಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡೀಕರಿಸಲು ಸಹಕರಿಸಿದ ರವಿಶಂಕರ್ ಶಿರೂರ್, ರಮೇಶ್, ವೇಣುಗೋಪಾಲ್‌ರವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ ಹಿರಿಯ ಸಂಶೋಧಕಮಿತ್ರರಾದ ಮಂಜುನಾಥ್, ಬಿ.ಸಿ. ವೀರಪ್ಪನವರಿಗೆ, ಏನೂ ತಿಳಿಯದೆ ಮದರಾಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಜೊತೆಗಿದ್ದು ಭಾಷಾಕೊಂಡಿಯಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ದಾಮೋದರ್‌ರವರಿಗೆ, ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಎ. ಎ. ಗಳ ತಮಿಳು ವಿದ್ವಾಂಸರು. ವಿಭಾಗ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿವೃಂದಕ್ಕೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಗೆ ಗೌರವ ಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ನನ್ನಾಕೆ ಶೈಲಜಾಳನ್ನು ನೆನೆಯಲೇಬೇಕು. ಹಾಗೆಯೇ ಎಷ್ಟೇ ಕೆಲಸಗಳಿದ್ದರೂ ಕರಡು ತಿದ್ದಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಮಿತ್ರ ಆರ್. ವೆಂಕಟೇಶ್‌ರವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳು. ನಗು ಮುಖದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಆಕರ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಟ್ಟು ಸದಾ ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಬ್ಬನ್ ಪಾರ್ಕ್ ಕೇಂದ್ರೀಯ ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಕೆ. ಡಿ. ಹಾಲ್ವಾರ್, ಅಂದವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟ ಸ್ನೇಹಾ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್ ಮತ್ತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ, ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಸಹಕರಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಆಪ್ತರಿಗೂ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿರುತ್ತೇನೆ.

ಅಡಿ ಇಡುವ ಮುನ್ನ

ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ಪತ್ರಿಕಾ ಪ್ರಕಟಣೆಯೊಂದರಂತೆ ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಯಕ್ಷಗಾನ ಆಕಾಡೆಮಿಯವರ ಹೊರ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರವಾಸಾನುದಾನಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ಗುರುಗಳಾದ ಡಾ|| ಎಂ. ಎ. ಜಯಚಂದ್ರವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಪತ್ರವೊಂದನ್ನು ಲಗತ್ತಿಸಿದ್ದೆ. ಆಸಕ್ತಿಯ ವಿನಃ ಬೇರಾವುದೇ ಅರ್ಹತೆಗಳಿಲ್ಲದ ನನ್ನನ್ನು ಆಕಾಡೆಮಿಯು ಹೊರರಾಜ್ಯ ಪ್ರವಾಸಕ್ಕೆ ಅನುದಾನ ನೀಡಲು ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿತ್ತು.

ಹೇಗೆ ? ಎಲ್ಲಿಂದ ? ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದೆಂದು ತೋಚದೆ ಪ್ರೊ. ಎಂ. ಎಚ್. ಕೃಷ್ಣಯ್ಯನವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡೆ. ಅವರು ಪ್ರೊ. ಡಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೇಳಿದರು. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು ಡಾ|| ಪಣ್ಣುಗ ಸುಂದರಂವರ ವಿಳಾಸ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು.

ಡಾ|| ಪಣ್ಣುಗ ಸುಂದರಂ ತಮಿಳು ಜಾನಪದದ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ, ಆರಂಭ, ಅಧ್ಯಯನದ ಆರಂಭ, ಆ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರು. ವಿದೇಶಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಂದ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಈ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗ ಅಂದರೆ 70ರ ದಶಕದ ನಂತರ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಸಂಗ್ರಹ, ಪ್ರಕಟಣೆ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕವಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಪಾಠನಾಡಿದರು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು-ಯಾರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಉಪಕರಿಸಿದರು.

ಬೆಂಗಳೂರು ವಿ. ವಿ. ದ ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಡಾ|| ಕಾರ್ಲೋಸ್‌ವರರು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಾಳಯನ್ ಕೋಟ್ಟೈನ FRRCಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿಕೊಡದಿದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಬರಹ ಅಪೂರ್ಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲರ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕೆಲವು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಗಳು ಹಾಗೂ ಕರ್ನಾಟಕ ಗಡಿಯ ಕೆಲಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ, ಹೋದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಕಂಡು-ಕೇಳಿದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿರುವಷ್ಟನ್ನು ಸಂಗ್ರಹರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

-ಎಂ. ಭೈರೇಗೌಡ

ವಿಷಯ ಸೂಚಿ

1. ಬೀರಿ
2. ಪ್ರವಾಸಾನುಭವ ಕಥನ
3. ತಮಿಳು ಜಾನಪದದ ಕೆಲ ಪ್ರಕಾರಗಳು
4. ಕೆಲವು ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಳು ಹಾಗೂ
ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಳು
5. ತಮಿಳು ಜಾನಪದದ ಕೆಲವು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು

ಪೀಠಿಕೆ

ಜಾನಪದ ಜನಪದರ ಜೀವ ಗಂಗೆ. ಪ್ರಪಂಚ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಸಂದರ್ಭದಿಂದಲೂ ಈ ಜನಪದ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಜನಪದ-ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ರೂಪ ಪಡೆದದ್ದು ಇತ್ತೀಚಿನ ದಶಕಗಳಲ್ಲಿ. ಸಂಸ್ಕೃತ ಭೂಯಿಷ್ಯವಾದ ಶಿಷ್ಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕಬಂಧ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿಯಾದ ಮೇಲೂ ಫಿನಿಷ್ ಪಕ್ಷಿಯಂತೆ ಮರುಹುಟ್ಟು ಪಡೆದು ಜೀವ ತಳೆದು, ತಾನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಒಂದು ರೂಪ ವಾಗಬಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಹಿರಿಮೆ-ಗರಿಮೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದು ಜನಪದ-ಜಾನಪದವಾಗಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪವಾಗಿ ಅಂಗ ಸೌಷ್ಠವತೆಯಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವಂತಾಯಿತು.

ಪುರಾಣ ಇತಿಹಾಸ-ನಾಗರಿಕ-ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಇದ್ದು ಅದರ ವಿಪುಲತೆ. ಗಾಢತೆ, ಎಲ್ಲದರ ಗೋಚರ ಆಗಿದ್ದು ವೂತ್ರ ಕಳೆದ ಕೆಲವೇ ದಶಕಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ, ಅದೂ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ಆಡಳಿತಗಾರರು, ವಿದೇಶಿ ಮಿಷನರಿಗಳು ಈ ಕ್ಷೇತ್ರ ವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಗಣಯ ಖನಿಜವನ್ನು ಅಗೆದು ಹದ ಮಾಡಿ ಅಪ್ಪುಟ ಚಿನ್ನ ಇಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನಾವು ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಂಡೆವು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮವರಲ್ಲಿ ಆ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಹಾಗೆಂದು ವೇಳೆ ಜನಪದದ ಕಲ್ಪನೆ ಇರದಿದ್ದರೆ-ವಡ್ಡಾರಾಧನೆಯಂತಹ ಕೃತಿಗಳಾಗಲಿ, ರಾಘವಾಂಕನ ಸೋಮನಾಥ ಚರಿತೆ ಸಿದ್ಧ ರಾವು ಚರಿತೆ (ಮೈದಾಳರಾಮಯ್ಯನ), ಇತಿಹಾಸ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಪರನಾರಿ ಸೋದರ ಕುವಾರ ರಾಮನ ಕಥೆಗಳ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಜನಪದವೇ ಮೂಲ-ಎಂಬುದನ್ನು ಸಾಬೀತು ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ !

ವಿಶ್ವ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆಯೇ ಅತೀ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಾಂಥಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ವಿಪುಲತೆ ಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಹ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಸಮೃದ್ಧ ವಾಗಿರುವುದು ಆ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರಾಚೀನ ಗುಣಕ್ಕೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಕ್ರಿ. ಶ. 19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಇ. ಗೋವೆಲ್ ಎಂಬ ವಿದೇಶಿ ಜಾನಪದ ವಿಧ್ವಾಂಸ ಮೊತ್ತ ಮೊದಲಿಗೆ ತನ್ನ ಸಹಾಯಕರ ನೆರವಿನಿಂದ ತಮಿಳು ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಸಂಕಲನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತರುವ ಸ್ವಯಾತ್ಮವೂಡಿದ. ಈತನ ತರುವಾಯ ಈ ಶತಮಾನದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಕೆ.ವಾ. ಜಗನ್ನಾಥನ್ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳ ಸಂಗ್ರಹದಲ್ಲಿ ಆದ್ವಿತೀಯ ಕಾರ್ಯವೆಸಗಿದ್ದಾರೆ. 'ಕಲೈಮಗಳ್'-ಎಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ವಾಸ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಬಹುಕಾಲ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮದರಾಸು

ಎ. ಎಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಡಾ|| ಆರ್.ಪಿ. ಸೇತುಪಿಳ್ಳೆಯವರು ತಮಿಳು ಜನಪದ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಶ್ರಮವಹಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದರೂ 20ನೇ ಶತಮಾನದ ಮಧ್ಯಭಾಗದ ದ್ವಿತೀಯ ಮಹಾಯುದ್ಧದ ಆಜಾಬಾಜು ಅಸ್ಪೋಟಿಸಿದ ವಲಸಾವಿಯ ಅಧ್ಯಯನವು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಿಜ್ಞಾನಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಹೊಸ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಅಯಾಚನವೊಂದಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡಿತು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜನಪದೀಯ ಅಧ್ಯಯನವು ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಿತ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಳ್ಳಪಟ್ಟಿತು. 1940ರ ದಶಕದ ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ಜಗತ್ತು ಜನಪದ ಆಕರಗಳಾದ ಸಂಗ್ರಹ, ವಿಮರ್ಶೆ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಅದರ ಸಹಬಾಳ್ವೆಯ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ದಾಪುಗಾಲಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಇದುವರೆಗೆ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜನಪದೀಯ ಅಧ್ಯಯನವು ತೀರಾ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿತ್ತು: ಸ್ಥಳೀಯ ವಿಧ್ವಾಂಸರು ನನ್ನೂ ಮಲ್ಯೆ, ಜಗನ್ನಾಥನವರಂತವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಜನಪದವು ಗ್ರಾಮೀಣ ರೈತರ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಅದರ ಗತ ಕಾಲದ ಅಧ್ಯಯನವಾಗಿದ್ದು, ವರ್ತಮಾನ ಬದುಕಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಿಥ್ಯೆಯೊಂದು ಜನಪದದ ಬಗೆಗೆ ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಮೂಡಿಸಿತ್ತು.

ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾಗಿ ಚಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿರುವ Folk-ಅಥವಾ Folklore ಎಂಬ ಪಾರಿಭಾಷಿಕ ಪದಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿಯಾಗಿ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ “ನಾಟ್ಟುಪುರಾವಿಯಲ್”-ಎಂಬ ಪದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರುವ ಎರಡು ಪದಗಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ವಹಿಸಬೇಕು. ಕೇವಲ ಜನರಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಢೀಕೃತವಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ವೂತ್ರವಲ್ಲ, ವಿವಿಧ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿನ ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ದುಡಿಮೆಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಮೌಖಿಕ ಆಕರದ ಬಗೆಗೂ ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಬೇಕು. ‘ನಾಟ್ಟಾರ್ ವಲಕ್ಕಾರ್’ (ಜನರ ಮೌಖಿಕ ಆಕರ.) ಮತ್ತು ‘ನಾಟ್ಟಾರ್ ವಲಕ್ಕಾರಿಯಲ್’ (ಜನಪದ ಮೌಖಿಕ ಆಕರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ) ಈ ಹೊಸ ಪದಗಳ ಬಳಕೆಯು ತಮಿಳು ಜನಪದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದು ಅಂತೆಯೇ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ತಮಿಳು ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನಪದರು ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬ ಎರಡು ಸಂದರ್ಭನೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸಿ, ಯಾರು ತಮಿಳು ಜನಪದರು ಮತ್ತು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪ್ರದೇಶ ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ಯಾವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಹರಡುತ್ತಾ ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಸಿಕ್ಕ ಬೇಕಾದರೆ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪರಿಸರ, ತಮಿಳು ಜನತೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯ ಅರಿವಿರಬೇಕು.

ಭೌಗೋಳಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ದಕ್ಷಿಣದ ಭಾಗ ಕನ್ಯಾಕುವಾರಿಯಾಗಿದ್ದು ಹಿಂದೂ ಮಹಾ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದೆ. ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶ-ಪೂರ್ವಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಂಗಾಳ ಕೊಲ್ಲಿ, ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳು ಇದರ ಸೀಮೆ ಆಧವಾ ಎಲ್ಲೆಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಕರ್ನಾಟಕ-ಕೇರಳ, ಅಂದ್ರಪ್ರದೇಶ ಗಡಿ ರಾಜ್ಯಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಭಾರತದ ಭೂಪಟದಲ್ಲಿ ತೀರ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ತ್ರಿಕೋನಾಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ನಾಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಮದರಾಸ್, ಸೌತ್ ಆರ್ಕಾಟ್, ತಂಜಾವೂರು, ಪುದುಕೋಟೆ, ರಾಮನಾಥಪುರ, ಚಿದಂಬರಮ್, ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಮತ್ತು ಕನ್ಯಾಕುವಾರಿ ಈ ಎಂಟೂ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬಂಗಾಳಕೊಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಮಹಾಸಾಗರದ ಕಿನಾರೆಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ನೀಲಗಿರಿ, ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಅಣ್ಣ, ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜಾರ್, ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ, ಕನ್ಯಾ ಕುವಾರಿ ಕೇರಳದ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೊಂದಿವೆ. ನೀಲಗಿರಿ, ಸೇಲಮ್, ಧರ್ಮಪುರಿ, ಅಂಬೇಡ್ಕರ್ ಮದರಾಸು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ತೀರ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಗಡಿಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿವೆ. ಮೇಲಿನವುಗಳಲ್ಲದೆ ತಿರುಪಣ್ಣಾಮಲೈ, ತಿರುಚಿರಾಪಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ರಾಮಲಿಂಗಂ ಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ 20 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಂದ ಇದು ಕೂಡಿದುದಾಗಿದ್ದು, 1,29,000= ಚದರ ಕಿ. ಮೀ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿದ ಈ ತಮಿಳುನಾಡನ್ನು ಯುನೈಟೆಡ್ ಕಿಂಗ್ ಡಂಗೆ ಹೋಲಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹವಾವೂಷದ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪದ ಮರಳುಗಾಡಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ 'ರಾಮೇಶ್ವರಂ' ದ್ವೀಪವನ್ನು ಹೊಂದಿರುವಂತೆಯೇ ತಂಪಾದ, ಅಹ್ಲಾದಕರ ವಾದ ನೀಲಗಿರಿ ಬೆಟ್ಟಗಳು, ಊಟಿ, ಕೊಡೈಕನಾಲ್ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹನ್ನೆರಡೂ ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ವೂತ್ರ ಅರಳುವ "ಕುರಿಂಜಿ" ಹೂ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಸಿಂಧೂ ನಾಗರೀಕತೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಜನಜೀವನಕ್ಕೂ, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಜನ ಜೀನವಕ್ಕೂ ಸಾಮ್ಯತೆಗಳಿವೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಲಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಬಲೂಚಿಸ್ಥಾನದ ಬ್ರೂಹಿ ಭಾಷೆಗೂ, ತಮಿಳು ಭಾಷೆಗೂ ಸಾಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ತಮಿಳು, ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷಾ ವರ್ಗದ ಪ್ರಮುಖ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದು ಅದು ಕ್ರಿ. ಪೂ. ದಿನಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪದ್ಧರಿತ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು ಮತ್ತು ಈಗಲೂ ಇದೆ. ಸಂಗಮರ ಶಕೆಯೂ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ ಮೊದಲಿಂದಲೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾದುದಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಾಲು ಮತ್ತು ಜೇನು ತುಪ್ಪದ ಹೊಳೆ ಹರಿದಿದ್ದಿತು ಎಂದು ಆಗಿನ ಸವ್ಯುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪಲ್ಲವರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ "ಅಳ್ವಾರರಿಂದ" ರಚಿತವಾದ

“ಪ್ರಬಂಧಮ್” ಎಂಬುದು ವಿಶ್ವ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ಚೋಳರ ನಿರ್ಮಿತಿಯಾದ ತಂಜಾವೂರಿನ ರಾಜಗೋಪುರ, ಬೃಹದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾಗಿವೆ.

ಚಿತ್ರ ಕಲೆಯ ಬಗೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇತಿಹಾಸ ಪೂರ್ವ ಕಾಲದ ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಶ್ರುತಗಳಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಗಳು, ತಿರುವಣ್ಣಾಮಲೈ, ಪೆಂಜಿಪುರದ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿ, ಅಂಬೂರ್ ಬಳಿಯ ಆರಂಬಾವಿಮಲೈನಲ್ಲಿ, ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಮಲ್ಲಪ್ಪಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಕೇಳವಾಳೈ, ತಿರುಕೋಯಿಲೂರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಹಲವಾರು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಆದಿಮಕಾಲದ ಚಿತ್ರಗಳು ದೊರೆತು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತವೆ.

ಪಾಂಡ್ಯರೂ ಸಹ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಭಾಷಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಪಾಂಡ್ಯರ ಪೂರ್ವ ಜರ ಕೊಡುಗೆ ಅಪಾರ.

ಮೌಖಿಕ ಹಾಡುಗಳು, ಗದ್ಯ ಮತ್ತು ವಿವರಣೆ, ರಂಗ ಪ್ರದರ್ಶನ, ಗಾದೆ, ಒಗಟು ಮುಂತಾದ ಜಾನಪದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಮೂಲಕ ಜಾನಪದ ಶ್ರೀಮಂತ ಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. “ತೋಳ್ಕಾಪಿಯಂ” ಎಂಬ ಪ್ರಾಚೀನ ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣ ಗ್ರಂಥವು ಜನಪದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಉಲ್ಲೇಖ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಜನಪದವನ್ನು ತಮಿಳುನಾಡು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಳಸಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಒಳಾರ್ಥ ವನ್ನು ಅರ್ಥವನ್ನಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ಅಮೇರಿಕಾದ ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನಕಾರ ಮಂಡ್ಸೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

“The term ‘Folk’ can refer to any group of people what so ever who share at least one common factor. It does not really matter what that linking or isolation factor is-it could be a common occupation, a common language or common religion-but what is important is that a group formed for whatever reason will have some tradition which it calls its own. In theory, a group must consist of at least two persons, but obviously most groups consist of many more than that number. A member of the group may not know all the other members of that group, but he probably

will know the common core of traditions belonging to it, traditions which give the group a sense of group identity. The group be lumber-Jacks, rail-road men or Coal-miners, or Catholics, Protestants.....The members of a country, a state or region, a city or Village, a house hold or Family, are all members of groups and thus there is national, regional, Village and Family Folklore.”

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಆದರೂ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅಕೆಡಮಿಕ್ ಅಂದರೆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ ಆಸಕ್ತಿ ಬೆಳೆದದ್ದು ತೀರ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ತಮಿಳುನಾಡು ಜಾನಪದದ ಅಪಲೋಕನ

ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ವಿ. ವಿ. ದ. ಪ್ಪಾ. ಅಗಶ್ಚೈಲಿಂಗಮ್. ಆರ್. ಅಳಗಪ್ಪನ್, ಮದರಾಸು. ವಿ. ವಿ. ದ ಡಾ|| ನಾ. ಸಂಜೀವಿ, ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿ. ವಿ. ದ. ಡಾ|| ಪರಿಯ ಕರುಪ್ಪನ್ (ತಮಿಳಣ್ಣಲ್) ಮದರಾಸು ಪ್ರಸಿಡೆನ್ಸಿ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ಪಾ. ಪರಮ ಶಿವಾನಂದಂ ಮೊದಲಾದ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ಈ ಜನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ತಂಜಾವೂರಿನ ತಮಿಳು ವಿ. ವಿ. ದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ರಂಗಭೂಮಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆಸಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದು ಹಲವು ಯಶಸ್ವಿ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಚೆಗೆ ಈ ವಿ. ವಿ. ದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಜನಪದ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತೆರೆದು ಡಾ|| ಸು. ಸಕ್ಶಿವೇಲು ಅದರ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಆಗಿರುವ ಸ್ಕೂಲ ನೋಟವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಕೆಯನ್ನು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಡಾ|| ಪಣ್ಣುಗಂರವರೊಡನೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.

ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳು	ಪುಸ್ತಕಗಳು	ಲೇಖನಗಳು ಒಟ್ಟು
1. ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು—	220	340 = 560
2. ಜನಪದ ಕತೆಗಳು.	109	91 = 200
3. ಜನಪದ ಲಾವಣಿಗಳು	200	161 = 361
4. ಗಾದೆಗಳು	95	80 = 175
5. ಒಗಟುಗಳು	20	22 = 42

ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳು	ಪುಸ್ತಕಗಳು	ಲೇಖನಗಳು ಒಟ್ಟು
6. ಜನಪದ ಕಲೆ-ಶಿಲ್ಪ (ಕೌಶಲ)	44	91 = 135
7. ಜನಪದ ನಂಬಿಕೆಗಳು	12	43 = 55
8. ಜನಪದ ದೇವರು-ಹಬ್ಬಗಳು	47	85 = 132
9. ಜನಪದ ಆಟಗಳು	11	12 = 23
10. ಜನಪದ ವೈದ್ಯ	6	11 = 17

ಒಟ್ಟು + ಇತರೆ 192+ 1892

ಮೇಲಿನ ಪಟ್ಟಿ ಸುವಾರು ಅರವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದಿನದು ಅಂದರೆ 1990ರಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು ಈಗ ಅದರ ಸಂಖ್ಯೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದು ಸಹಜವೇ ಆಗಿದೆ.

ಡಾ|| ಪಣ್ಣುಗಂ ಮತ್ತು ಡಾ|| ಸಂ. ಶಕ್ತಿವೇಲು ಇಬ್ಬರೂ ಸೇರಿ 1985ರಿಂದ 1993ರವರೆಗಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ಕುರಿತಂತೆ ಜನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೊರ ತಂದಿರುವ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನಗಳು, ಸಂಶೋಧನ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧಗಳು, ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ವಿವರವಾದ ಒಂದು ಸೂಚಿಯನ್ನು ತಂಜಾವೂರಿನ ತಮಿಳು ವಿ. ವಿ. ದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. “A Bibliography of Folklore of Tamilnadu”-1985 to 1993.

ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿ. ವಿ. ದ ತಮಿಳು ವಿಭಾಗ ಮಾಖ್ಯಾಸ್ಥರಾದ ಡಾ|| ಸರಸ್ವತಿ ವೇಣುಗೋಪಾಲನ್, ತಮಿಳು ಜಾನಪದದ ಜೋಗುಳ (ತಾಲಾಟ್ಟು), ಒಪ್ಪಾರಿ (ಸಾವಿನ ಶೋಕದ ಹಾಡುಗಳು), ಜನಪದ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಮತ್ತು ವೈದ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಹಲವು ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. “ತಾಲಾಟ್ಟು-ಒಪ್ಪಾರಿ ಪಾಡಲೆಗಳ”, “ಒರು ಸಮೂಹ ಒಪ್ಪು ಆಯ್ಕೆ” ಎಂಬ ಅವರ ಪಿ. ಎಚ್. ಡಿ. ನಿಬಂಧವೂ ತಾಲಾಟ್ಟು ಒಪ್ಪಾರಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕುರಿತದ್ದು.

ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ತಾತ್ವಿಕವಾಗಿ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದರೆ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳ ನಡುವಿನ ವಿಪುಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು.

ಕ್ರಿ. ಶ. ಮೂರನೇ ಶತಮಾನದ ನಂತರ ಭಾರತೀಯ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷಾ ಜನರು ಮಾಖ್ಯವಾಗಿ ತೆಲುಗರು, ಮರಾಠರು, ಕನ್ನಡಿಗರು, ರಾಜಾಸ್ಥಾನಿಗಳು, ಗುಜರಾತಿಗಳು ತಮಿಳಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನು ತಮ್ಮ ವಾಸಸ್ಥಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಚ್ಚಿ ಮತ್ತು ಫಟ್ಟಿ ಜಿಟ್ಟಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವ ಹಲವಾರು ಬುಡಕಟ್ಟು

ಗಂಪುಗಳ ಜನರು ತಮಿಳು ವೂತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಾಳಿಯೂರ್, ವೆಲಲ್ ವೂಲ್ಯೆ ಪ್ಪಾಲಿಯೂರ್, ಮತ್ತುವರ್, ಮನ್ನರ್, ಉಲಾಲಿ, ಕುರವರ್, ಪುಳಿಯೂರ್, ಕಣಿಕಾರ್, ಕಣ್ಣವರ್, ಇರುಳರ್ ಮುಂತಾದ ವರಿದ್ಧಾರೆ. ಈ ಬುಡಕಟ್ಟು ಗಂಪುಗಳು ಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಇತರ ತಮಿಳರಿಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುವುದು ಅವರ ಭೌಗೋಳಿಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕತೆಯಿಂದಾಗಿ. ಮದ್ರಾಸ್‌ನಿಂದ ಕನ್ಯಾ ಕುಮಾರಿವರೆಗಿನ ಕರಾವಳಿಯಾದ್ಯಂತ ಹಲವಾರು ಮೀನುಗಾರರು (ಜಲಗಾರ) ಜಾತಿಗಳಿವೆ. ಪರವಾರರು, ವೆಂಪಾರ್‌ನಿಂದ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯವರೆಗೆ ವಾಸ ವಾಗಿದ್ದು ಅವರು ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ಕ್ರಿಶ್ಚಿಯನ್ನರು. ಅವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಮತ್ತು ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿನ ತೇವಾರ್ ಕಲ್ಲಾರ್, ಮುತ್ತಲಿಯೂರ್, ಪಿಳ್ಳೈ, ವಣಿಯೂರ್, ಮುತ್ತರಾಯರ್, ಉತ್ತೈಯೂರ್, ಕೌಂಟಾರ್, ನಾಯಕ್ಕೂರ್, ಚಿಟ್ಟಿಯೂರ್, ರಾಯರ್, ನಟಾರ್ ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಜಾತಿಗಳು ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಂತಿವೆ. ವೃತ್ತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಿ ಜಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಭಜನೆ ಗೊಂಡ ಕುಂಬಾರರು, ಕವ್ಮಾರರೂ, ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗರು, ಬಡಗಿಗಳು ಮುಂತಾಗಿ ಗಮನಿಸ ಬಹುದು.

ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗೆ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಅವರ ಹೆಸರುಗಳೂ ವಿಭಿನ್ನ ವಾಗಿವೆ. ಮಾರುಗನ್, ಪುಹ್ಲಾದನ್, ಎಡಿಸನ್ ಆಣದೊರೈ, ಮುನಿಯಂಡಿ, ವೂಯೂ, ನಾಚಿಯಪ್ಪನ್, ಅಳಗಪ್ಪನ್, ಕಾಳಿ ಮತ್ತು, ಮತ್ತುವೆಚ್ಚಿ, ಕರುಪೋಯ್, ತಮಿಳು ಚಿಲ್ವಿ, ಚಿನ್ನು ಸಾಮಿ, ರಾಮ್ ವಿಕೋರಿಯೂ ರಾಕಾಯಿ, ಸಸಿ ಮತ್ತುಲುಚಿಮ್ಮಿ, ರಾಜೇಶ್ವರಿ, ಊರ್ಮಿಳ, ಗಾಯತ್ರಿ, ಕಸ್ತೂರಿ, ಪಿಚಿಯಮ್ಮಾಳ್, ಅವಣ್ಣ ಪಣ್ಣ, ಸಾಂತಿ, ದುರ್ಗಾದೇವಿ, ಸಕ್ರಿದೇವಿ, ರಾಕ್ಕಮ್ಮ, ಚಾಂಡವ ಚಿನ್ನಪ್ಪಾಣಿ ಸುಂದರ್, ಅಂತೋಣರಾಜ್, ಮಲರ್, ವಣಕಂಠನ್ ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಾಣ ಬರುತ್ತದೆ.

ವೆಯಸ್ಸಾದ ಹೆಗಸರ ಕಿವಿಗಳ ಓಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ತೂತು ಒಂದು ಅಂಗುಲಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಅಗಲವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸ ಬಹುದು. “ತೊಂಗಟ್ಟಿನ್” ಎಂಬ ಭಾರವಾದ ಕಿವಿಯ ಆಭರಣವನ್ನು ಧರಿಸಿ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಆ ಕಿವಿಯ ಆಭರಣ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯದಾಗಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ತಮಿಳು ಕ್ರೀಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜನಪದೀಯ ವಿಶೇಷಣಗಳ ಅಂತಃಸತ್ವ

ಒಂದು ತಲೆವಣಿಗೆಯಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ತಲೆವಣಿಗೆ ಹರಿದು ಬಂದ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಆಚರಣೆಯ ಉತ್ಕೃಷ್ಟ ಸಂಗ್ರಹವೆಂದರೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಕೆಲವು ತಮ್ಮ ಸಮುದಾಯಗಳ ಪಾರಂಪರಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿದ್ದ ಸಂಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅವಿನಾಭಾವಿ ಸಂಬಂಧವೇ ಆಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ಹರಿದು ಬಂದ ಮೌಖಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಬೆಳಕು ಕೊಡಲು ಅದರ ನೆರವಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೊಂದು ರೂಪುಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಒಂದು ಜನಪ್ರಿಯ ಬಾಲಕರ ಕ್ರೀಡೆಯ ಮೂಲಕ ಅರ್ಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಕಟ್ಟು-ಕಟ್ಟು-(ಕಬಡ್ಡಿ-ಕಬಡ್ಡಿ)ಇದು ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಸಾಗುತ್ತಬಂದಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಆಟಗಾರ ಇದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾ ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಬಿಡುವು ಕೊಡದಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾ ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿದ ಗುರುತಿನೊಳಗೆ ಹಿಡಿಯ ಬಂದವನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಆಟದ ಪರಿಚಯ ಇಲ್ಲಿ ಏಕೆಂದರೆ ಒಂದು ಆರೋಗ್ಯ ಪೂರ್ಣ ಹೋರಾಟದ ರೂಪುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆ ಮತ್ತು "ಕಟ್ಟು-ಕಟ್ಟು" ಎಂದು ಸತತವಾಗಿ ಹೇಳುವಾಗ ನಾಲಿಗೆಯ ಸರಿ ತಿರುಗುವಿಕೆ ಹಾಗೂ ಸುಲಲಿತಗೊಳಿಸುವುದು. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆ ಮೂಲಕ ಹೇಳುವ ಮೂರು ಗುಂಪುಗಳಿದ್ದು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವೂ ಇದರ ಹಿಂದಿತ್ತು.

(ಜೋಗುಗಳದ ಹಾಡು) ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂತೈಸುವ ಹಾಡು (ತಾಲಾಟ್ಟು)

ರಚ್ಚಿ ಮಾಡುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸಂತೈಸಲು ತಾಯಂದಿರು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳು ನಾಡಷ್ಟೆ ಅಲ್ಲ ಭಾರತದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಈ ಲಾಲಿ ಹಾಡು ಕೇಳಬರುತ್ತದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಜಾತಿ, ಜನಾಂಗ, ಧರ್ಮ, ವರ್ಗದ, ಅಕ್ಷರ ಅನಕ್ಷರ ಜನತೆ ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಓರಟ್ಟು, ಕರಟ್ಟು ಅಥವಾ ಅರಟ್ಟು ಮತ್ತು ತಲಟ್ಟು ಎಂಬ ಸ್ಥಳೀಯ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ಈ ಹಾಡನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಗು ಆಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಮಲಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ ತಾಯಿ ಅಥವಾ ಕುಟುಂಬದ ಸದಸ್ಯ ಹೆಗಸೊಬ್ಬಳು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸುಮಧುರವಾಗಿ ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾಳೆ. ತಮಿಳು ತೊಟ್ಟಿಲ ಹಾಡು (ತಾಲಾಟ್ಟು) ಸಾವನಾಳವಾಗಿ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವ ಸುತ್ತ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುತ್ತದೆ.

1. ಮಗುವನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದು
2. ಅದರ ಆಭರಣಗಳು ಮತ್ತು ಸುಂದರ ಆಟಕಿಗಳು
3. ಮಗುವಿನ ಅಪ್ಪ ಅಮ್ಮ, ಅಣ್ಣ ತಂಗಿಯರನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸುವುದು

ಇಲ್ಲಿ ತಾಯಿ ಮಗುವಿನ ಅತಿಶಯ ಸೌಂದರ್ಯ, ಅದರ ಉಜ್ವಲ ಭವಿಷ್ಯ, ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಿಸಿದ ಯಾತನೆ, ಮಗು ಪಡೆಯಲು ಮಾಡಿದ ವ್ರತ ನಿಯಮಗಳು, ಕಠಿಣ ಪರಿಶ್ರಮ ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಂತಸದ ಕ್ಷಣಗಳು, ಉಂಟಾದ ಆನಂದ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ಎರಡನೇ ಅಂಶ ಮಗುವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸುವ ಅಭರಣಗಳ ಕುರಿತದ್ದಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಿಕರು, ಹಿತೈಷಿಗಳು ನೀಡಿದ ಒಡವೆ, ಆಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವುದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಮೂರನೆಯದು ತನ್ನ ಮಗುವಿನ ಹಿತೈಷಿಗಳಾದ ತೌರು ಮನೆಯ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ, ತಂದೆ, ಅಜ್ಜ, ಅಜ್ಜಿ ಇವರ ಔಧಾರ್ಯ ಉಚ್ಚ ನಡತೆ ಮತ್ತು ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕುರಿತ ದ್ದಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ತಾಲಾಟ್ಟು (ತೊಟ್ಟಿಲ ಹಾಡು) ಈ ಮೂರು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹಲವಾರು ಲಾಲಿಗಳಿದ್ದು ಅವುಗಳಲ್ಲೊಂದರಲ್ಲಿ ತಾಯಿಯು ತನ್ನ ಕಂದನ ಬಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ ಕನಸು ಭರವಸೆಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೆಣೆಯಲಾಗಿದೆ.

ಆರಿಯೋ ಆರಾರೋ ಎನ್ ಕಣ್ಣೆ
 ಆರಾರೋ ಆರಾರೋ — — —
 — — — —

ವಣವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ತೋಪು
 ಜೇನಿನ ಹೊಳೆಯಿಂದ ಧುಮುಕುವ ನೆಲದ
 ಕುಬೇರನ ಮೊಮ್ಮಗನೇ ನೀನೂ !
 ಎತ್ತಾಗಳಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿರಥವ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿರುವ
 ಮೋಡದೊಡೆಯ ದೇವೇಂದ್ರನ ಮಗನೇ ನೀನು !
 ಮೂಲೋಕಗಳ ಆಳಗಲಗಳ
 ವಾರಸುದಾರ ನೀನೇ !
 ಹದಿನೆಂಟು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಗಳ ವೆಟ್ಟುವ
 ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ನೀನೇ !
 ಹದಿನೆಂಟು ಐವತ್ತಾದರೂ ಸಾಮ್ರಾಟಿಗಳಾಗಿಸಲು
 ಬಂದ ದಿಗ್ವಿಜಯಿ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿ ನೀನೇ !

ಮತ್ತೊಂದು ತೊಟ್ಟಿಲ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಡು ಬಡವಿಯಾದ ತಾಯೊಬ್ಬಳು ತನ್ನ ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯಿಂದ ಒದಗಿದ ದಾಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೀಗೆ ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ ತನ್ನ ಕಂದನೆದೂರು.

ಮೊಗ್ಗುಗಳಂತೆ ಹಲ್ಲುಗಳ ಮುಗುಳು ನಗೆಯೆ
ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದ ಗಣಿಯೇ
ಬರಿದಾದ ಮನೆಗೆ ಆಡಲು
ನೀನೇಕೆ ಬಂದೆ ?

ಈ ಬಡ ಗುಡಿಸಿಲಿಗೆ ನೀ ಬಂದೆಯಾ
ಈ ಗುಡಿಸಿಲಲ್ಲಿ ನೀನೇಕೆ ಹುಟ್ಟಿದೆ ?

ಬಂಗಾರದ ಕಂಬಗಳ ಹಾಲುಗಲ್ಲಿ ನರ ಮನೆಯನ್ನೇಕೆ
ಆರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ?

ಅಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಯಾವುದೂ ಕಾಣದೆ ವೈಭೋಗದಿಂದ
ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ ಯಲ್ಲಾ !
ವರ್ಷದರ್ಧದಲ್ಲಿ ಬರಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲಿ ಬಳಲುವ
ಈ ಬಡ ತಾಯಿಯ ಮನೆಗೇಕೆ ಬೇಡಿ ಬಂದೆ ?

ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಬಡತನದ ಬೇಗೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಕೃಷಿ ಪರಿಸರದ ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳು

ಇಂದಿಗೂ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಬಹುಜನರ ಕಸುಬು ವ್ಯವಸಾಯವಾಗಿದ್ದು, ಜಮೀನುದಾರರು, ಗೇಣಿದಾರರು, ಕೂಲಿಕಾರರು ಎಂಬ ಶ್ರೇಣೀಕೃತ ವಹಾದರಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ವಿವಿಧ ಮಾದರಿಗಳಲ್ಲಿ ಋತುಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ಭಾಗದ ಕೃಷಿಯ ರಾಶಿ, ರಾಶಿ, ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಡಗಿದೆ. ಈ ಮೌಖಿಕ ಸಾಹಿತ್ಯವು ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವೈವಿಧ್ಯವಾಗಿದ್ದು ವಿವಿಧ ಶೈಲಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ.

ಟ್ಯಾಂಕಾವಾರ್, ತಿರುಚ್ಚಿ, ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಮತ್ತು ಕನ್ಯಾಕಾವಹರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ನದಿ ನೀರಿನ ಮೂಲವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು ಉಳಿದ ಬಹಳಷ್ಟು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬರದಿಂದ ನರಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಖಿಷ್ಕಿ ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಕೂಲಿಗಾರರು ಫಲವತ್ತಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಅರಸುತ್ತಾ ವಲಸೆ (ಗಂಳೆ) ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಅನಿರ್ಬಂಧ ಚಲನೆಯ ಕೃಷಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟಿದೆ.

ಮಿಷ್ಕಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಕೆಲ ಭಾಗಗಳ ಜನರು ಮಳೆಗಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹಲವಾರು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ “ಕೋಟಿಂಪಾವಿ ಕೋಲುತ್ತುತಲೈ” (ಕೇಡಿಗನ ಪ್ರತಿ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸುಡುವುದು) ‘ಕಲುತ್ಪೈರ್ ಕಲಿಯಣನಮ್’ (ಕತ್ತೆ ಮದುವೆ), ‘ತರಪಿಸೆಕಮ್’ (ನೀರು ತುಂಬಿದ ಕೊಡವನ್ನು ಹಲವು ತೂತುಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ವಿಗ್ರಹದ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವುದು) ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಆಚರಣೆಗಳ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜನಪದ ಹಾಣುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತವೆ.

“ಕೋಟಿಂ ಪಾವಿ ಕೋಲುತ್ತುತಲೈ” ಆಚರಣೆಯ ಹಿಂದೆ ಕೇಡಿಗ(ಪಾಪಿ)ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದರಿಂದ ಮಳೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದು, ಅವನನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಹುಲ್ಲು, ಕಾಗದ, ಚಿಂದಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದು, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಳೆದೊಯ್ಯುತ್ತ ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೈಗಳವ ಸುರಿಮಳೆಗೈಯುತ್ತಾರೆ. ಕಡೆಗೆ ಮನುಷ್ಯ ಶವವನ್ನು ಸುಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಸ್ಮಶಾನದಲ್ಲಿ (ಕಾಟು ಕಾಟು ಸುಡುಗಾಡು) ಸುಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತನ ಕೂರತನ, ಭೂಮಾಲೀಕನ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆ, ಲೇವಾದೇವಿ ಗಾರನ ಮತ್ತು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಕುಟಿಲತೆ, ಮುಂತಾಗಿ ಅವರ ನೀಚತನಗಳನ್ನು ಟೀಕಿಸುವ, ಛೇಡಿಸುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ವ್ಯವಸಾಯದ ವಿವಿಧ ಹಂತಗಳಾದ ಉಳುವೆ, ಭೂಮಿ ಹಸನುಗೊಳಿಸುವುದು, ಬೀಜ ಬಿತ್ತುವುದು, ಒಕ್ಕುಣ ಕಾರ್ಯದ ಸುಗ್ಗಿ ಕಾಲ, ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಕೆಳ ವರ್ಗದ ಹೆಂಗಸರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಶ್ರಮಾಜೀವಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ತೀರ ಕೆಳ ಹಂತದಲ್ಲಿರುವ ‘ಪರೈಯಣ್’ ಎಂಬ ಜಾತಿಯ ಇತರ ಜಾತಿಗಳ ಗಂಪುಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪದ ಸಂಪತ್ತನ್ನೂ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿನ ಅನರಕ್ಷರತೆ, ಭೂರಹಿತ ಕೂಲಿಯ ಬಡತನದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರ ಹಾಡುಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾರಿಯುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ದೈಹಿಕ ದಂಡನೆಗೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ಈ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅಹ್ಲಾದವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಹಾಡುಗಳು ಅವರಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ.

ಹೀಗೆ ಮಾಡುವ ಜೀವನದ ಎಲ್ಲ ಸ್ಥರಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಶಿ ಹುದುಗಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಗಿರಿಯೇ (ಬೇರೆ ಭೂಭಾಗ

ಗಳಿಗಿಂತ) ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆಂದರೆ ಉತ್ತೇಜ್ಜಿಯಾಗಲಾರದು. ಹೆಂಗಸರ ಹಾಡುಗಳಲ್ಲಿ “ಕುಮ್ಮಿ ಪಾಟ್ಟು”. ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ. ಶೋಕಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಾರಿ ಒಪ್ಪು ಅಥವಾ ಪಲಕ್ಕಾನಮ್ ಮುಖ್ಯ ಕಥನ ಗೀತೆಗಳು, “ಕತ್ತೆ ಪಾಟ್ಟು”-ಪೌರಾಣಿಕ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವೀರರನ್ನು ಕುರಿತ ಹಾಡುಗಳು, ಕಥೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು. ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದುದು ವಿಲ್-ಅಥವಾ ವಿಲ್ಲು ಆರು ಅಡಿಯಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಉದ್ದವಾಗಿರುವ ವಾದ್ಯ ಸಾಧನ. ಅದರಿಂದ ಸುಮಧುರ ನಾದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು ಹಾಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕನಿಷ್ಠ ಐದಾದರೂ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯ ಹಾಡುಗಾರನನ್ನು ‘ಪುಲಾವರ್’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. (ಇದರ ಸಂಬಂಧಿ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು ಎಂಬ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು ಹಾಗೂ ವಿವಿಧ ತಮಿಳು ಜನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಸ್ಥೂಲ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.)

ಜನಪದ ಕಥೆಗಳು ಬೊಂಬೆಯಾಟ (ಬೊಮ್ಮಲಾಟಂ), ತೆರುಕೂತ್ತು (ಬೀದಿ ನಾಟಕ), ಜನಪದ ಒಗಟು-ಗಾದೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಆಡಗಿದೆ.

ಗಾದೆ ವೂತಿಗೆ ಉದಾ :-

“ಕಾಸಿಕ್ಕುಪ್ ಪೋನಾಲುವರ್ ಕರಮವರ್ ತೋಲಾಯತು”
(ಕಾಶಿಗೆ ಹೋದರೂ ಕರ್ಮ ಬಿಡದು)

ಹೀಗೆ ತಮಿಳು ಜನರ-ಜಾನಪದ ವಿವಿಧ ಸ್ಥರಗಳಲ್ಲಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಸಂಶೋಧಕರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಗೊಳಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಹುದುಗಿರುವ ಈ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ಕೆದಕಿದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಮುದ್ರದ ಅಳ, ಆಕಾಶದ ಎತ್ತರ, ಭೂಮಿಯ ವೈಶಾಲ್ಯವಷ್ಟು ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಲೆಹಾಕಿ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಶೋಧನೆ, ಸಂಪಾದನೆ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಚೆಗೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ತೊಡಗಿದೆ. ಜಾನಪದ ವಿಷಯಗಳ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ ವಾದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗಷ್ಟೆ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮಧುರೈ ಕಾವರಾಜ. ಎ.ವಿ. ಜನಪದ ಸಂಬಂಧ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ವಸ್ತುಗಳು, ವೇಷ ಭೂಷಣಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಡಾ|| ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನ್, ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಇವರ ಅಮೋಘ ಪ್ರಯತ್ನ ಅದರ ಸಫಲತೆ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಪಾಳಯನ್ ಕೋಟೆಯ F. R. R. C (Folklore Resources

and Research Centre) ಯುಸಾಧನೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲತಮಿಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.

ಸರ್ಕಾರ, ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು, ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಜನಪದ ಕಲೆ, ಕಲಾವಿದರುಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕಾಳಜಿ ವಹಿಸಿ ಕಲಾವಿದರು ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಿದರೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವರ್ಗ ವೈಷಮ್ಯ, ಕೀಳರಿಮೆ, ಮಡಿವಂತಿಕೆ ತೊಲಗಿ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಲೆಯನ್ನಾಗಿ, ಪಾರಂಪರಿಕ ವಸ್ತುವಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು. ಜಾತಿಯ ಜಾಡ್ಯಬಿಟ್ಟು ಕಲಾವಿದರನ್ನು ಕಲಾವಿದರನ್ನಾಗಿ ನೋಡಿ ನೀಡುವ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವೇ ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯದ ಉಳಿವಿಗೆ ಜೀವ ಗಂಗೆ.

○

ತಮಿಳು ನಾಡು ಪ್ರವಾಸಾನುಭವಗಳು

ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು-ಕರ್ನಾಟಕ-ತಮಿಳು ನಾಡುಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಕರ್ನಾಟಕದ ಗಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಡೆಂಕಣಿ ಕೋಟೆ ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕು. ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಹಲವಾರು ಜನ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಗಡಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ರುದ್ರರವಣಿಯ ದಟ್ಟರಣ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದ ನಾನು ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದಲೇ ಏಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಾರದು ಎನಿಸಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು.

ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ತಮಿಳುನಾಡು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ತೀವ್ರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಜನರು ನಾಗರಿಕ ಪ್ರವಚನದ ಹೆಚ್ಚು ಸವಲತ್ತುಗಳಿಂದ ವಂಚಿತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನ, ಅವಲೋಕನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಜನಪದದ ಮೂಲ ಸೆಲೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸ ಈ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು.

ತಾ|| 13. 10. 1995. ರಂದು ಕೆ. ಐ. ಟಿ. ಡಿ. ಪಿ. (KARNATKA INTEGRATED TRIBAL DEVELOPMENT PROJECT) ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಾದ ರವಿಯವರೊಡನೆ ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಣಕಡಬೂರಿನ ಮಾದಯ್ಯನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಹೋದೆ. ಆತ ಯಶಾವುಡೋ ಕೆಲಸದ ನಿಮಿತ್ತ ಪರವೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮಾದಯ್ಯ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ತನ್ನ ಕುಲಬಾಂಧವರ ಮನೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಭರವಸೆ ಇತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ತಂದೆ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ 60 ವರ್ಷಗಳ ಮುದುಕರು, ಅವರೇ ನನ್ನೊಡನೆ ಬರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದರು. ಸರಿ ಹೊರಟಾಗಿದೆ ರದ್ದುಪಡಿಸುವಂತಿಲ್ಲ, ಗುಡ್ಡಯ್ಯನವರೊಡನೆ

ಗೂಡಿಯೇ ಹೊರಡುವುದೆಂದು ತೀವರ್ಗನಿಸಿ ರವಿಯವರನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲಾಯ್ತು. ಇರಾಳಿಗ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನರ ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ನಲವತ್ತೆಂಟು ಹಳ್ಳಿಗಳ (ಕಾಲನಿ) ಸಂಪರ್ಕಹೊಂದಿದ್ದು ಈಗ ಅದು ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಕೆಬ್ಬೆ ದೊಡ್ಡಿಯ ಕಿಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ

ಅಣಕಡಬೂರಿನಿಂದ-ಹೊಸದುರ್ಗಕ್ಕೆ ಎರಡು ಕಿ. ಮೀ. ದೂರ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಗುಂಡ್ಲುಯ್ಯನೊಡನೆ ನಡೆದು ಬಂದೆವು. ಕನಕಪುರದಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ 3 ಗಂಟೆಗೆ ಹೊರಡುವ ಬಸ್ಸು ಕೊಳಗೊಂಡನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. (ಕೊಳಗೊಂಡನ ಹಳ್ಳಿ ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ಹಳ್ಳಿ. ಊರು ವೂತ್ರ ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನದು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಜಮೀನು ಹೊಲ ಗದ್ದೆಗಳೆಲ್ಲ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ಸೇರುತ್ತವೆ). 3 ಗಂಟೆಯ ಬಸ್ಸು ರದ್ದಾಗಿತ್ತು. ರದ್ದಾಗಿರುವ ವಿಚಾರ ನಮಗ್ಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು ! ಕಾದು-ಕಾದು ಬೇಸರವಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಸಂಜೆ ಏಳುಗಂಟೆಯ ಬಸ್ಸು ಬಂತು. ಎಂಟೊ ಕಾಲು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಳಗೊಂಡನ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಆ ಕೆಂಪು ಬಸ್ಸು ಇಳಿಸಿತು.

ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಜಾಗ, ರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯ ಆ ಊರಿನ ಯಾರೂ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಲುಪುವ ಕಾತರ. ಗುಂಡ್ಲುಯ್ಯನವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ, “ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿಯ ದಾರಿ ನಿಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ಹೇಗಾದರೂ ಆ ಊರನ್ನು ತಲುಪಿ ಬಿಡೋಣ”ವೆಂದೆ.

‘ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ನಡೆಯಿರಿ ಹೋಗೋಣ’-ಎಂದರು. ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿಗೆ ಇರುವ ದೂರ ಕೇವಲ ಮೂರು ಕಿ. ಮೀ. ಆದರೆ ತಪ್ಪು ದಾರಿ ಹಿಡಿದ ನಾವು ಸುಮಾರು ಐದು. ಕಿ. ಮೀ. ನಡೆದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ಊರಿನ ಸುಳಿವು ವೂತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಎತ್ತಲೂ ಗಾಢವಾದ ಕತ್ತಲು. ಬೆಳೆದ ರಾಗಿ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಜೀರಾಂಡೆಗಳ ಶಬ್ದ. ಎಲ್ಲೊ ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಗಳ ವಟ-ವಟ ನಿಶಾಚರಿಗಳ ಚಿತ್ರ-ವಿಚಿತ್ರ ಶಬ್ದ. ಈ ರುದ್ರ ಭಯಂಕರ ಕಾರಿರುಳಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಭಯಕ್ಕಿಂತ, ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಆತಂಕ. ಬೆಳೆದು ನಿಂತ ರಾಗಿ ಪೈರಾ, ಸುರಿದು ಉಂಡೆ-ಉಂಡೆಯಾಗಿ ಆ ಪೈರನ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಲಾಗಟ್ಟಿ ನಿಂತ ಹಿಮಮಾಡೆಗಳು. ಧರಿಸಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನೆಂದಷ್ಟು ಒದ್ದೆ-ಮುದ್ದೆಯಾದವು. ರಾಗೀ ಹೊಲದ ಮಧ್ಯದ ಕಿರುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಗುಂಡ್ಲುಯ್ಯ ಟಾರ್ಜಿನ್ ಮಂದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ

ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಆತನನ್ನು ನಾನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕೈಲಿದ್ದ ಟಾರ್ಚ್‌ನ ಬೆಳಕು ಮಿಣುಕು ಹುಳದ ಬೆಳಕಿನಂತೆ ಕಂಡಿರಬೇಕು

ಆ ಹೊಲವನ್ನು ಆನೆಗಳು, ಕಾಡು ಹಂದಿಗಳು, ಇತರೆ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳಿಂದ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವರೊಬ್ಬ ಮಹಾನುಭಾವ ‘ಯಾರೊ?’ ಎಂದ. ಭಯ-ಆತಂಕಗಳ ನಡುವೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದ ನಮಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಾನವ ಧ್ವನಿ ಯನ್ನು ಕೇಳಿ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯ್ತು. ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನೇ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಅಯ್ಯಾ ನಾವು ಬೇರೆ ಊರಿನವರು, ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ, ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವೆಯಾ?’-ಎಂದೆ.

‘ಅಯ್ಯೋ ಸ್ವಾಮಿ ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿ ಎಲ್ಲಿದೆ? ನೀವೆಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತೀರಿ? ಆ ದಿಕ್ಕಾಗ ಊರದೆ, ನೀವೀ ದಿಕ್‌ನಾಗ್ಯಾಕ್ ಬಂದ್ರೀ?’-ಅಂದ. ನನ್ನೆದೆ ರಝಲ್ ಅಂತು. ಕನಕಪುರದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಉಪಾಹಾರ ಮುಗಿಸಿದ್ದು, ಗುಡ್ಡಯ್ಯ ಸುಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟ ಕಡಲೇಕಾಯಿ ತಿಂದು ನೀರು ಕುಡಿದಿದ್ದೆವು. ಆದರೂ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ ವಿಚಾರ ಕೇಳಿದ ಗಾಬರಿಗೆ ಹಸಿವು ಓಡಿ ಹೋಯ್ತು.

‘ಹಾಗಾದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡುವುದು?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆತ “ನನ್‌ತಾವ ಬ್ಯಾಟ್ರಿ ಇಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮುಂದೋಗಿ ನಮ್ಮಪ್ಪ ಅಮ್ಮ ಅಮ್ಮನ್ ತಾವ ಬ್ಯಾಟ್ರಿ ಅದೆ-ಕುಳ್ಳಯ್ಯ ಅಂತ ಕರಿರಿ ಅವ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ತೋರಿಸ್ತಾನೆ”-ಅಂದ. ಅದೇ ಹೊಲದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಫರ್ಲಾಂಗ್ ನಡೆದವು. ಆಗ ಸಮಯ ರಾತ್ರಿ 10 ಗಂಟೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಬದುಕು ಎಷ್ಟು ಬರ್ಬರ ! ವರ್ಷದ ಕೂಳಿಗಾಗಿ ಜೀವದ ಹಂಗು ತೊರೆದು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಬೆಳದ ಫಸಲು ಕಾಯ್ದು, ತುತ್ತಿನ ಚೀಲ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಈ ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕುತ್ತ, ಎಂದೋ ಒಂದೇ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂದೆರಡು ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ಏನೇನೂ ಅಲ್ಲ ಅನಿಸಿತು. ತಾನು ತನ್ನ ಸಂಸಾರ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಏನೆಲ್ಲ ಪಾಡು ಪಡುತ್ತಾನೆ ಈ ಕೃಷಿಕ. ಈತ ಬೆಳದ ಫಸಲನ್ನು ಬಗರದ ನಾಗರೀಕರು ಎಷ್ಟು ಐಷಾರಾಮವಾಗಿ ತಿಂದು ತೇಗುತ್ತಾರೆ ಎನಿಸಿತು. ಈ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಾ ನಮ್ಮ ಪಾಡು-ಏನೂ ಅಲ್ಲವೆಂದುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿದೆವು.

ಆ ನಿಶೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಕುಳ್ಳಯ್ಯ-ಕುಳ್ಳಯ್ಯ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೆವು. ಅಂತೂ ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮರದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ‘ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ’-ಎಂದ. ‘ಅಪ್ಪಾ ನಾವು ಕನಕಪುರದಿಂದ

ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಕೆಚ್ಚೆದೊಡ್ಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು. ಹೇಗೆ ಹೋಗುವುದು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದವು.

ಆತ ‘ಸ್ವಾಮಿ ನೀವಿರುವ ಬಲಕ್ಕೆ ಇದೇ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ನೇರ ಹೋಡಿ. ದನಗಳ ಓಣಿ ಸಿಕ್ಕುವೆ. ಆ ಓಣಿನ ಎಡಕ ಬುಟಬುಟ್ಟು ಬಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಾರಿಸಿಕ್ಕುವೆ, ಆ ದಾರಿಲೇ.— ಹೋಗಿ ಕೆಚ್ಚೆದೊಡ್ಡಿಗೇ ಕರ್ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವೆ”-ಅಂದ. ಅವನ ವಾತಿನಂತೆ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದವು.

ನಡುವಿನೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳದ ರಾಗಿಯ ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಎಡ ಹೆಗಲಲ್ಲೊಂದು, ಬಲ ಹೆಗಲಲ್ಲೊಂದು ಲಗ್ನೇಜ್‌ನೊಡನೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಬ್ಬನಿ ನೀರಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಒದ್ದೆಯಾಯ್ತು. ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಯಲ್ಲ ನೆನೆದು ಒದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಡೆದ ಅಯಾಸ, ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಸೆಖೆಯುಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಚಳಿಗಾಲದ ಆ ರಾತ್ರಿ ಮಳೆ ಬಿದ್ದು ಭೂಮಿ ತಂಪಾಗಿ ಇಬ್ಬನಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ರಾಗಿ, ಅಕ್ಕಡಿ ಸಾಲಗಳ ಫಸಲಿನಲ್ಲಿ ಮಡುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ನಡೆದಾಟಕ್ಕೆ ತೊನೆದು ಶೇಖರವಾಗಿದ್ದ ನೀರಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಸಿಂಚನಗೈಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ಹೊಲ ದಾಟಿದರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಹೊಲ. ಹೊಲ ಮುಗಿಯಿತು ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಡು ಪ್ರದೇಶ, ಅದೂ ಮುಗಿಯಿತು, ಮತ್ತೆ ಹೊಲ. ನಡೆದೋ, ನಡೆದೋ ಬಹುದೂರ ನಡೆದೋ ಕುಳ್ಳಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಓಣಿ ಸಿಗಲೊಲ್ಲದು. ಅನುವಾನ ಬಂದು ಕುಳ್ಳಯ್ಯ ಎಂದು ತಿರುಚಿದರೆ ಆತನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕೂಗು ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿದರೂ ಆತ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನಮಗೆ ಕೇಳಿಸದು.

ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ? ಎಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ? ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ? ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಹೊಲ ಮುಗಿಯಿತು, ಕಡಿದಾದ ಕಾಡು ಸಿಕ್ಕಿತು, ಓಣಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಿತು, ಆದರೆ ಅದು ದನಕರಾಗಳು ಓಡಾಡುವ ಓಣಿಯಲ್ಲ, ಮಳೆಯ ನೀರಿನಿಂದಾದ ಹಳ್ಳ, ನಿರಾಶಿ ಮತ್ತೆ ಕಾಡಿತು.

ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದು, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಬರಬಹುದಿತ್ತು, ಎಂತಹ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡವು ? ದೇವರೇ-ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಆಲೋಚನೆ ಸುಳಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಕಾಡಿನ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಾವೆರಡು ಸೊಳ್ಳೆಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ನಡೆದಾಡುವಷ್ಟು ದಾರಿಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲಿಗೋ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಮುಳ್ಳು

ಕಂಟಿಯ ಪೊನೆಯನ್ನು ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಕುತ್ತದೆ, ನಡೆದು ಸುಸ್ತಾಯ್ತು, ಆದರೆ ಊರಿದೆ ಎಂಬ ಸುಳಿವು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲ ಕಪ್ಪು, ಮುಳ್ಳು, ಕಲ್ಲು, ಹಳ್ಳು-ದಿಣ್ಣೆ, ಮರ ಎಲ್ಲವೂ ಕಪ್ಪು, ಕಪ್ಪುಳಿದು ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಕಪ್ಪಿನಿಂದಾವೃತವಾಗಿದೆ.

ದುರ್ಬಲ ಹೃದಯದವರೋ, ದುರ್ಬಲ ಮನಸ್ಸಿನವರೋ ಅಥವಾ ಕಾಡೇ ಕಾಣದ ನಗರದ ನಾಗರೀಕರೋ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೆ, ಅಥವಾ ಅದರ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಜೀವ ಸಹಿತ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಭಯಾನಕ ವಾತಾವರಣ, ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವೋ ಈ ಪ್ರಕೃತಿ ಅಷ್ಟೇ ಭೀಕರ ಬೀಭತ್ಯು. ಆ ನಿಬಿಡಾರಣ್ಯ ಎಲ್ಲ ಕ್ರೂರ-ವನ್ಯವೃಗಗಳ ನೆಲೆವೀಡು ಎಂಬ ವಿಚಾರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಇಂತಹ ಕಾಡಿನ ಅನುಭವ ಅಂದರೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಾಡಿದ ಅನುಭವ ಕುವೆಂಪು ಕಾದಂಬರಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಸ್ವಾನುಭವ ಭಯಂಕರವಾದರೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅನಂದದಾಯಕ ! ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದಾಗ ದನ ಕಾಯಲು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ಇಂಥ ಕಾಡಲ್ಲ, ಇಂತಹ ರಾತ್ರಿಯ ನೀರವ ಕಾಡಲ್ಲ, ಜೊತೆಗಾರರಿರುತ್ತಿದ್ದರು, ಹಗಲಿರುತ್ತಿತ್ತು, ಸೂರನ್ನಿರುತ್ತಿದ್ದ, ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸದಾ ಓಡಿಯಾಡುವ ಚಿರಪರಿಚಿತ ಕಾಡು ಅದಾಗಿತ್ತು.

ನಾವಿದ್ದ ರಾತ್ರಿಯು ಆ ತಾಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಹೇಗಿದೆ ? ಏನಿದೆ ? ಎಂಬ ಯಾವುದೇ ಕಲ್ಪನೆಗಳಿಲ್ಲ, ಆದರೂ ದಾರಿಯಂತೆ ಕಂಡಲ್ಲೆಲ್ಲ ಸುತ್ತಿದೆವು. ಗಂಟೆ ರಾತ್ರಿ, ಹನ್ನೊಂದರ ಗಡಿ ದಾಟುತ್ತಿದೆ, ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಕುಳಿತರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕಾಲುಗಳೂ ನೋಯುತ್ತಿವೆ, ಪಾದಗಳು ಬಾತುಕೊಂಡು ಹಾಕಿದ್ದ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಗಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ, ಆಯ ತಪ್ಪಿ ಜಾರಿದಾಗ ಉಳುಕಿದ ಅನುಭವ, ಯಾತನೆ ! ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆದರೆ ನಾವು ಹೋಗಬೇಕಾವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಡೆಗೆ ವಯೋವೃದ್ಧನಾದ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ‘ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ನಾವು ಈ ರಾತ್ರಿ ಕೆಬ್ಬದೊಡ್ಡಿ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ, ಒಂದು ಮರದಡಿ ಕುಳಿತೋ-ಮಲಗಿಯೋ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಹೋಗೋಣ’ -ಎಂದ. ಅರವತ್ತರ ಹರೆಯದ ಆಶನಿಗಿಂತ ನನಗೇ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವನಂತೆ ‘ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ’-ಎಂದೆ.

ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡುಗಂಟಿಯಿಂದ ಏಳುಗಂಟಿಯವರೆಗೆ ಕಾಯ್ದು ಎಂಟು ಕಾಲು ಗಂಟೆಗೆ ಕೊಳಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು

ಹನ್ನೊಂದುವರೆ ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ನಡೆದಾಡಿದ (ಅದೂ ಕಾಣದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ) ದಣವು, ಒಂದೆಡೆಯಾದರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿಯ ಊಟವಿಲ್ಲದೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲದರ ಎದಿರು ಇರುವ ಇಡೀ ನೀರವ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನೆನದರೆ ಮೈ ಜುಮ್ಮೆನ್ನುತ್ತಿತ್ತು !

ಎಲ್ಲ ಮರಗಿಡ-ವೊದೆ-ಮುಳ್ಳು-ಕಂಟಿಗಳು ಚಿಗುರಿ ನಳ ನಳಿಸಿ ಮದುವೆಯ ಹೆಣ್ಣಿನಂತೆ ಹಸಿರುಡಿಗಿಯಿಂದ ಸಿಂಗಾರಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ಆ ರಾತ್ರಿ ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುದು ವಣಾತ್ರ ಕಪ್ಪುರಾಶಿಯೇ, ಜೀವ ಜಂತುಗಳ ವಿವಿಧ ಆಕ್ರಂದನ, ಘರ್ಜನೆ, ಫೀಳಿಡುವಿಕೆ, ಗೂಬೆಯ ಕೂಗು, ಕರಡಿಯ ಕೀರಲು ಎಲ್ಲವೂ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು.

ಪ್ರಕೃತಿ ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವೋ ಅಷ್ಟೇ ಭಯಂಕರ ಕೂಡ. ಗುಡ್ಡಯ್ಯನ ಆದೇಶದಂತೆ ಆಲದ ಮರವೊಂದರ ಕೆಳಗೆ ಬಿಡಾರ ಹೂಡಲು ಸಜ್ಜಾದೆವು. ಆ ಮರದ ಬಾಡ ತಲುಪಲು ಸುತ್ತ-ಮುತ್ತ ಬೆಳೆದ-ಬಾಡುಬಕ್ಕಾ, ಹೆಗ್ಗಾರೆ, ಮೆಗ್ಗಾರೆ ಸುಂಟಿರು ಮುಂತಾದ ಮುಳ್ಳು ಕಂಟಿಗಳು ಬಿಡಲೊಲ್ಲವು. ಆಲದ ಮರದ ಬಾಡ ದಲ್ಲೂ ನಿಮಗೆ ಅಶ್ರಯ ನೀಡಲಾರೆ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ನಿಷ್ಕಾರಕಾದಳು ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾತೆ ಅಂದೂ ನಮ್ಮ ಭಾಗಕ್ಕೆ.

ಅಗಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಿಳಲು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಆ ಆಲದ ಮರದ ಒಂದು ಬಿಳಲಿನ ಕೆಳಗೆ ಅಶ್ರಯ ಪಡೆದೆವು. ರಾತ್ರಿ 12ರ ಸಮಯ ಕತ್ತಲ ಗರ್ಭವನ್ನು ಸೀಳಿಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿಯ ಕೈದೀಪದಂತೆ ಚಂದ್ರೋದಯವಾಯ್ತು. ಹುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಆತ ಕೂಡ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಮುಗಿಲೆತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಮಳೆಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಎಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಬಿಡುವುದೋ ಎಂದು ತಡೆಯೊಡ್ಡುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮೇಲೇರಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಿದ. ಹಾಲು ಚೆಲ್ಲಿದಂಥ ಆ ಬೆಳದಿಂಗಳ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಕಾನನವೇ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗಿರಿಯಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಕರಗಿತೋ ಈಗ ಅಷ್ಟೇ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ ಇಡೀ ಎಶ್ಶ. ಚಂದ್ರೋದಯದಿಂದ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕೆಚ್ಚ ದೊಡ್ಡಿ ಕಾಣುತ್ತದೆಂಬುದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆಯಾಗಿಯೇ ಉಳಿಯಿತು. ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಷ್ಟೆ ಚಂದ್ರ ಬರುವ ಮೊದಲು ಎಲ್ಲವೂ ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದುದು-ಚಂದ್ರನ ಆಗಮನದ ನಂತರ ಬೆಳ್ಳಿಗಾಯ್ತು.

ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾದ ಪಂಚೆ, ಒಂದೆರಡು ಚೂತೆ ಧರಿಸುಗಳ ಹೊರತು-ಹಾಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಲೀ ಹೊದೆಯಲಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯೇ ಹಾಸಿಗೆ, ಚಂದ್ರನ ಬೆಳಕೇ ಹೊದಿಕೆ. ದಣದ ಹೇಹಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಅನಿವಾರ್ಯ

ವಾಗಿತ್ತು. ಕಣ್ಣು ಜೊಂಪಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ದೂರಾಲೋಚನೆಯ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ನಿದ್ರೆಗೆ ದಾಸನಾಗಿಸಲೊಲ್ಲ. ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿದ್ದ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದ. ಕಾಡುವೃಗಗಳೊಡನೆ ಆತನ ಅನುಭವವೇ ಒಂದು ಕೃತಿಯಾಗ ಬಲ್ಲಷ್ಟಿದೆ. ಮಾತನಾಡುವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಹತ್ತಿರ ಬರಲು ಹೆದರುತ್ತವೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ‘ಪರಸಂಗ ಹೇಳ್ತಿನಿ ಮಲಗಬ್ಯಾಡ್ಡಿ’-ಅಂದ.

ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರ ತೆಗೆದು ಟಾರ್ಚ್ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಮಾಡಿ ಆತನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಊಂಗುಟ್ಟಿತೊಡಗಿದೆ. ಬೆಂಕಿಯನ್ನಾದರೂ ಹತ್ತಿಸೋಣವೆಂದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ಧೂಮಪಾನಿಗಳಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಬೆಂಕಿ ಪೊಟ್ಟಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಕಥೆ ಕೇಳುತ್ತ ಊಂಗುಟ್ಟಿ ವಾಗ ತೂಕಡಿಯದರೆ ಆತ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಣಿಯ ಚೀತ್ಕಾರ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಗಿದಂತಾಗಿ ಎದೆ ಧಸಕ್ಕನ್ನುತ್ತಿತ್ತು ! ಗುಡ್ಡಯ್ಯ ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಬೇರೆಡೆಗೆ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಧೈರ್ಯಗುಂದಿದವನಂತೆ ಆತನೆದುರು ವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೂ ಆತನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನನ್ನಂಥವರು ಏಷ್ಟು ಜನರೋ! ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಎಲ್ಲ ಕೋಲಾಹಲಗಳೂ ಆತನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವದವರೆಗೆ ಆರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ (ಆತ ಹೇಳಿರುವ ಆರು ಕಥೆಗಳನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.)

ಬೆಳಗಿನ ಐದು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಕತ್ತಲು ಕರಗಲೊಲ್ಲದು. ಆರು ಗಂಟೆಯೂ ದಾಗ ದಟ್ಟ ಹಸುರು ಪಕ್ಕದ ಬದಾರು ಮೂರು ದೂರ ಮಾತ್ರ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರಾಚೆ ಮಂಜು ಮುಸುಕಿದೆ. ವಿಳಾ ಗಂಟೆಯಾದಾಗ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಮಂಕು ಮಾಡಿ ಸೂರ್ಯ ಕಿರಣಗಳು ಹೊಂಬಣ್ಣವನ್ನು ಬೀರಿ ಪೂರ್ವ ದಿಗಂತದಲ್ಲಿ ಪಸರಿಸುತ್ತಿವೆ. ಎಂತಹ ಮೋಹಕ ನೋಟ-ಏನೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ರಾಶಿ, ಮನದಂಗಳದಲ್ಲಿ ಸುಳಿದರೂ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಪಂದಿಸಲೊಲ್ಲದು. ರೌದ್ರವಾಗಿ ಕಂಡ ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತೆ ರಮಣೀಯವಾಗಿ ಗೋಚರಿಸಿದರೂ ನೋಡುವ ತಾಳ್ಮೆ, ಸಹನೆಗಳೆಲ್ಲ ಆಸಾಧ್ಯವೆೈ ಕೈನೋವು ಎಂಟುಗಂಟೆಯಾಯ್ತು. ಹಚ್ಚನೆಯಾ ಸೂರ್ಯಕಿರಣದ ಬಿಸಿಗೆ ಮಂಪರು-ಮಂಪರು ಆವರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಗ ಸುತ್ತಲ ಚಿತ್ರಣ ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದೆ. ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಮರಗಳು ಹಂಬಾ-ಬಳ್ಳಿಗಳು ಬಗೆ-ಬಗೆಯ ಹೂಗಳು, ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಜೀವಕಳೆ ಬಂದು ನಳನಳಿಸುತ್ತಿವೆ.

ನಾವು ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆಲದ ಮರಕ್ಕೂ-ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿಗೂ ಇದ್ದ ದೂರ ನೇರವಾಗಿ ತಲುಪಿದರೆ ಒಂದು ಕಿ. ಮೀ. ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ, ಕೊರಕಲಿನೋಪಾದಿಯ

ಹಳ್ಳದ ಸಾಲು. ದಕ್ಷಿಣದ ಕಿಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ನಾವಿರುವ ಆಲದ ಮರ. ಉತ್ತರದ ಕಿಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಪಂಜುಗಳು ಕೊಳ್ಳಿದವ್ಯಗಳಂತೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವು ಓಡಾಡುವುದು ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದೇ ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿಯೆಂದು ವಶಾತ್ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಹಂದಿ-ಆನೆಗಳಿಂದ ರಾಗಿಯ ಫಸಲನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಆ ಪಂಜುಗಳಿಡಿದು ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿಯ ಜನರೇ. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಕಾರಯ್ಯ ಕೂಡ ಪಂಚಡಿಮ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಎದುರಿಗೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿ ತಲುಪಲು ನಾವು ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಾಡಿರಬಹುದಾದ ದೂರ ಸುತ್ತಿ ಬಳಸಿ ನಾಲ್ಕರಿಂದ ಐದಾರು ಕಿ.ಮೀಗಳವರೆಗಿರಬಹುದು. ಅಂತು ಆ ಕಾಳರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಿತು. ನನ್ನ ನುಭವದ ಆರಾತ್ರಿಯನ್ನು ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅನುಭವಿಯೇ ಅದರ ಗಾಢತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನೀರಿಲ್ಲದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳವನ್ನು ಗಾಟಲು ಒಂದೂವರೆ ಕಿ. ಮೀ ನಷ್ಟು ನಡೆದಿರಬಹುದು. ಉದ್ದುದ್ದ ಬೆಳೆದಿದ್ದ ಬಿದಿರು, ಸುಂಟಿರು, ಬಾಡುಬಕ್ಕ, ಕಾಡುಸೀಗೆ, ಜಾಗಡಿ, ಉಗನಿ, ಲಾಳ ಮುಂತಾದವು ಪೊದೆಗಳೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ನಮ್ಮನ್ನಾ ದಾಟಲು ಅವಕಾಶವೇ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಹಳ್ಳದಾಟಿ, ದಿಣ್ಣೆಹತ್ತಿ, ಮತ್ತೆ ರಾಗಿಯ ಹೊಲವನ್ನು ಹಾಯ್ದು ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿ ಸೇರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯಾಯ್ತು. ಮತ್ತದೇ ಇಬ್ಬನಿಯ ತೇವ ನಮ್ಮನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಯ್ಯಿತ್ತು. ತೊಯ್ಯು ತೊಪ್ಪೆಯಾದ ನಾವು ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದವು. ಕುವೆಂಪುರವರ ಮನೆನಾಡಿನ ಕುಪ್ಪಳ್ಳಿಯ ನೆನಪನ್ನು ಘಟ್ಟದ ಈ ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿ ತರಿಸುತ್ತದೆ. “ಊರೆಂದರೊಂದೆ ಮನೆ” ಎಂಬಂತೆ ಕೆಬ್ಬೆದೊಡ್ಡಿ ಊರೆಂದರೆ ಮೂರ್ದಾಲ್ಕು ಮನೆಗಳು ಅಷ್ಟೆ. ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾದ, ವಶಾತನಾಡಬೇಕಾದ ಅಪರೂಪದ ಅದ್ಭುತ ಕಲಾವಿದನಾದ ಕಾರಯ್ಯನ ಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದೆವು.

ಭಳಿ, ಕತ್ತಲೆ, ಇಬ್ಬನಿ ಎಲ್ಲದರಿಂದ ಮರಗಟ್ಟಿದ್ದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದ ಹಸಿವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬಂದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಂತರ ‘ವಶಾತನಾಡುವ, ಮೊದಲು ತಿನ್ನಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ವಶಾತನಾಡಪ್ಪ’-ಎಂದೆ. ರಾಗಿರೊಟ್ಟಿ ವಶಾತನಾಡಿಸಿ-ಕೆನೆ ಮೊಸರಿಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟಿರು. ಒಂದೇ ರೊಟ್ಟಿ ನಾಲ್ಕುರೊಟ್ಟಿಗಳ ಹಿಟ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿತ್ತು. ಮುಕ್ಕಾಲಿಂಚು ದಪ್ಪ, ಒಂದು ಆಡಿ ವ್ಯಾಸವಿರಬಹುದು. ಅದೇ ಹಿಟ್ಟಿನಿಂದ ಮುದ್ದೆ ತಯಾರಿಸಿದ್ದರೆ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿ ಗಾತ್ರದ ಎರಡು ಮುದ್ದೆಗಳಾಗುತ್ತಿದ್ದುವೇನೋ !

ಕೆನೆ ಮೊಸರಿಗೆ ಬೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ತುಪ್ಪ ಸೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ, ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅಪ್ಯಾಯವಶಾತನವಾಗಿತ್ತು. ಅಮೃತದ ರುಚಿಗಿಂತ ಒಂದು ಕೈ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಇತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ವಿಷಯಾಂತರವೆನಿಸಿದರು ಕಂಚಿನ ಕಂಠದ ಕಥನ ಕಾವ್ಯ ಗಾಯಕ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕಾರಯ್ಯನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಕೆಚ್ಚಿದೊಡ್ಡಿಗೆ ಏಕೆ ಬಂದೆ ? ಎಂಬ ಅನುವಾನ ಕಾಡಬಹುದು, ಅದರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಾರಯ್ಯನ ಕಿರು ಪರಿಚಯವನ್ನು ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಕಂಸಾಳೆಯವರು-ಅವರ ಹಾಡುಗಳು-ಅವರ ಕಥನ ಕಾವ್ಯ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಮಹತ್ವದ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ರಾತ್ರಿ ಇಡೀ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಎಳೆ-ಎಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ರಾಗ, ನಾದ-ತಾಳಗಳ ಸಂಗಮದಿಂದ ಕೇಳುಗರನ್ನು ಮಂತ್ರ ಮುಗ್ಧರನ್ನಾಗಿಸುವ ಕಲಾವಂತಿಕೆ ಈ ಕಂಸಾಳೆಯವರಲ್ಲಿದೆ. ನಾಲ್ಕು ತಂತಿಯ ತಂಬೂರಿ-ದಮ್ಮಡಿ-ಕಂಸಾಳೆ-ಗಗ್ಗರ (ಕೈಸಿಲಂಬು) ಇವು ಈ ಕಥನ ಕಾವ್ಯ ಗಾಯಕರ ವಾದ್ಯ ಪರಿಕರಗಳು. ಮುಖ್ಯ ಗಾಯಕ ಹಾಡಿದ ಹಾಡಿನ ಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಅನುಪಲ್ಲವಿಯನ್ನು ಆತನ ರಾಗಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಮ್ಮೇಳಿದವರು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಥನ ಕಾವ್ಯಗಾಯಕರೂ ನಿರಕ್ಷರಕುಕ್ಷಿಗಳು. ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ತಮ್ಮ ಶಾರೀರ್ಯವನ್ನು ಆ ಹಾಡಿನ-ವೂತಿನ ಮೂಲಗಳನ್ನು ಕಲಿತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಕಥನ ಕಾವ್ಯಗಾಯಕರಲ್ಲಿ ಕಾರಯ್ಯ 'ನಾದಗಾರುಡಿಗ' ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ಕಂಚಿನ ಕಂಠದ ಕಾರಯ್ಯ

ಪದ್ಮಾಸನ ಹಾಕಿ ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ತಂಬೂರಿಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೆಗಲಿಗೆ ಆಸರೆಡಾಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಗಗ್ಗರಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಣಕಡಬೂರು ಹುಟ್ಟೂರು. ಅಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ ನೆಲೆಸಿಗದೆ ಊರುಬಿಟ್ಟು ಬಂದು ಕೆಚ್ಚಿದೊಡ್ಡಿಯ ಕಿಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಜೀವನ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಗಾನ ಸುಧೆಯನ್ನು ಡೆಂಕಣೇ ಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಜನರಿಗೆ ಹಂಚುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆ ಹಂಚುವಾಗ ಊರೂರು ಸುತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಕಲಾವಿದರ ಪರಿಚಯ, ಅವರಿರುವ ಸ್ಥಳ, ಎಲ್ಲವೂ ಈತನಿಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತ ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯದ ಸಲುವಾಗಿ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದಾಕೊಂಡು ಓಡಿಯೊಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಆತನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಲದ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆದದ್ದು.

ಅಣಕಡಬೂರಿನ ವಾದಯ್ಯ ಕಾರಯ್ಯನ ಸಹ ಗಾಯಕ. ಕಾರಯ್ಯನ ಊರು ಈತನಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದಾಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ನೆಂಬ ಭರವಸೆ ಇಟ್ಟು ಹೋದ. ಆತ ಸಿಗದೆ ಈ ಪಾಡುಂಟಾಯ್ತು ಎನಿಸುತ್ತದೆ (ವಿನಾದರೂ ಆಗಲಿ ಮುಂದಿನ ವಿವರಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವೆ).

ಕೆಚ್ಚಿದೊಡ್ಡಿ ಕಾರಯ್ಯನ ಮನೆ-ರಾತ್ರಿಯ ಭಳಿ, ಬೆಳಗಿನ ಸೂರ್ಯ ರಶ್ಮಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಸುಗ್ಗಿ ಬರಲು ಬೇಕಾದ ಬೆಳಕಿನ ಕಿಂಡಿಗಳ ಹುಲ್ಲು ಚಾವಣಿ, ದನಗಳ

ಸೆಣೆಯಿಂದ ಸಾರಿಸಿದ ನೆಲ, ಗೋಡೆಯಂತೆ ಕಾಣುವ ವಂಚನೆಂಟೆಗಳು-ಒಂದೇ ಹಜಾರದಲ್ಲಿ ಮಲಗುವ ಮನೆ, ಅಡಿಗೆ ಮನೆ, ಊಟದಮನೆ, ಜಾನುವಾರುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕುವುದು. ಧರಿಸುವ ದಿರಿಸುಗಳೇ ಹಾಸಿಗೆ ಒವಪುಗಳು. ಇದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮನೆಗಳ ಏಕ ಪ್ರಕಾರ ಚಿತ್ರಣ.

ಇನ್ನು ಮನೆಯ ಮೂಲೀಕರಂ-ಕೆದರಿದ ಕೂದಲು, ಬಡಕಲು ದೇಹ. ಆ ದೇಹ ಮುಚ್ಚಲು ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆ ಪ್ರವಂಚದ ಬಡತನವೆಲ್ಲ ಆ ಮನೆಗಳ ಮೂಲೀಕರಲ್ಲೇ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಸಿಂಬಳ ಸುರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೀ ಮೈಯ್ಯಲ್ಲೇ ಬೆಕ್ಕು-ನಾಯಿಮರಿ ಗಳೊಡನೆ ಆಟವಾಡುವ ಮಕ್ಕಳು. ಬಡತನದ ಬೇಗೆಗೆ ಬೇಸತ್ತು ಬೆಂಡಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಕನ್ನಡ ನೆಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪಕ್ಕದ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕಾಡ ತುಂಡು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಸೆನುಗೊಳಿಸಿ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನು ಹಸುನುಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಜನಪ್ರಿಯ ಜಾಪವದ ಕಥನ ಕಾವ್ಯ ಗಾಯಕನ ಬದುಕೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಜನರ ಬದುಕಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿಂದ ಕೂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು, ತನ್ನಾಕೆ-ಮಕ್ಕಳೆರಡರ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಲು ಆತನ ಪರದಾಟ ದೂರದ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದೇ ಬಹಲಾವಣೆಯುಂಟು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆತನಿಗೆ ದೈವದತ್ತವಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ನಾದಮೂರ್ಧಾರ್ಯ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡು, ಡೆಂಕಣೇ ಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಆತ ಸುತ್ತದ ಊರಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಆತನನ್ನು ನಾನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು, ಅಂತೂ ಕಾರಯ್ಯ ಊರಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದುದ್ದು ನನ್ನ ಅವ್ಯಷ್ಟವೇ ಸರಿ. ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಪತ್ರ ಕೂಡ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ಪತ್ರ ಆತನಿಗೆ ತಲುಪಿರಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಆಶ್ಚೀಯ ಪ್ರೀತಿ ತುಂಬಿ ಹದವಾಗಿ ಬೇಯಿಸಿ ತುಪ್ಪ ಕಾಯಿಸಿ ಬೆಲ್ಲ ಹಾಕಿ ನೀಡಿದ ರೊಟ್ಟಿ ತಿಂದೂ, ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ನೀರಿನ ಒಳಿಯೇ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಒಲೆ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪುಣ್ಯನ ಹಳಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಾಯಿಸಿ ಮಿಂದಾ-ಬೆನ್ನು ತಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡಾಗ ಆಪ್ಪಾಯ ಮೂವ ಆನಂದವಾಯ್ತು. ಬಿಸಿ-ಬಿಸಿಯಾದ ಆ ನೀರು ರಾತ್ರಿಯ ಅಯಾಸವೆನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹರಿಸಿ ಹೊಸ ಬೇತನವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕರೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿದ ಏಳೆಂಟು ಬಂದಿಗೆ ನೀರು ಸುರುವಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಅಥವಾ ಪವರ್ ಬಾತ್ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟು ಆಪ್ಪಾಯ ಮೂವವಾಗಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ನಾನ ಜಡತೆಯನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಹೊಸ ಬೇತನ ಉಲ್ಲಾಸವನ್ನಂಟು ಮಾಡಿತು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಹುದೆಂಬ ವಿಶ್ವಾಸ ಮೂಡಿಸಿತು. ಎಂಥ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ ಈ ಪ್ರಕೃತಿಗೆ ! ಎಷ್ಟು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಅವಲಂಬಕಿಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತದೆ !!

ಮುಂದಿನ ದಾರಿ

14-10-1995ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ, ಸ್ನಾನ ಕಾರಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಾಯ್ತು. ನನ್ನೊಡನೆ ಕಾರಯ್ಯನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆವು. ಆತ ನನ್ನ ಓಡಾಟಕ್ಕೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ನಿಂತ. ತನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತಿ ನನ್ನೊಡನೆ ನಡೆದಾಡಿದ. ಸಮಯಾಭಾವದಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವಿರಿಸಿ (ಜನಪದ) ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಡೆಂಕಣಿ ಕೋಟೆಯ ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವಿರಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನಾವು ಹೊರನಾಡ ಕನ್ನಡಿಗರೆಂದು ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಾರಯ್ಯನ ಜೊತೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸಹಗಾಯಕನಾದ ಮೇಡು ಮತ್ತು ಕೋಟೆಯ ಮಹದೇವನನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದಿತ್ತು. ಕಿಬ್ಬೆಡೊಡ್ಡಿಯಿಂದ ಒಬ್ಬರಷ್ಟೇ ನಡೆದು ಹೋಗಬಹುದಾದ ಕಾಡು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಿ. ಮೀ. ನಡೆದರೆ ನಂದ ಮಂಗಲ ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿ. ರಾತ್ರಿಯ ನಡಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಯಾಸವುಂಟು ವಡದಿದ್ದರೂ ಈ ಮೂರು ಕಿ. ಮೀ ನಡಿಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಕಡಿದಾದ ದುರ್ಗಮ ಪ್ರದೇಶ, ಬೆಟ್ಟ ಹತ್ತುವಂತೆ ಹತ್ತಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಯ್ತು. ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡು ಬೇರೆ. ಆ ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಹಾವು ಹರಿವಂತಿದ್ದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಂತೆ ಮುಂದೆ ಕಾರಯ್ಯ, ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು, ಹಿಂದೆ ಮುದುಕ ಗುಡ್ಡಯ್ಯ. ನಂದಮಂಗಲ ತಲುಪಿಯೇ ಬಿಟ್ಟೆವು. ನಂದ ಮಂಗಲ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಗಳ, ಹುಲ್ಲರಮನೆಗಳ ನೂರಿನ್ನೂರು ಮನೆಗಳ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ. ಜವಳಿಗರೆಗೆ ಬಸ್ಸು ಬರಬಹುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕಾಲಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬೇಕಾಯ್ತು.

ನಂದ ಮಂಗಲದಿಂದ ಡಾಂಬರು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗಿಡಗಳು, ಚುಚ್ಚಲಿ, ಹೊನ್ನೆ, ಗಂಧ, ಬೇವು, ಹೊಂಗೆ, ಮತ್ತಿ, ಕಗ್ಗಲಿ-ಮುಂತಾದ ಸಸ್ಯ-ಮರಗಳನ್ನು ಮನದಣಿಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ಗಂಟೆ ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಪಾಳುಮಂಟಪವೊಂದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಸುಂದರ ವನರಾಶಿಯ ನಡುವೆ ಗಣಿಗಲೆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹತ್ತು-ಹನ್ನೆರಡು ಅಡಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು ಆ ಕಲ್ಲು ಗುಡಿ ಏನೆಂದು ಕಾರಯ್ಯನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ.

ಜಿಲ್ಲೆ ನಾರಮ್ಮ

ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ದೇವರು ದೈವಗಳು. ಇದು ಯಾವ ದೇವತೆಯ ವಾಸ ಸ್ಥಾನ ಎಂದು ಕೂತೂಹಲದಿಂದ ಕೇಳಿದೆ. ಕಾರಯ್ಯ ಹೇಳಿದ “ಇದು ಜಿಲ್ಲೆ ವನಾರಮ್ಮನ ದೇವಾಲಯ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು. ಈ ಹೆಸರೇ ಬಂತೆಂಬ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಕಾರಯ್ಯ ವಿವರಿಸಿದ. ಅದೊಂದು ಐತಿಹ್ಯ.

“ಊರ ವಠಾರಮ್ಮನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಊರಲ್ಲ, ‘ಉಪ್ಪದಾನ’-ವೂಡಿ ಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗುವಾಗ ಅಡ್ಡಲಾಗಿ ಕರಡಿಗಳು ಬಂದುವಂತೆ. ಊರು ವಠಾರಮ್ಮನನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದವನು ತಾನು ನೇತು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಡೋಲು ಬಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನಂತೆ. ಕರಡಿಗಳು ಕುಣಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುವಂತೆ, ಕರಡಿಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿದ ವಠಾರಮ್ಮನನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದವನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದ. ಡೋಲು ಬಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದ ಕರಡಿಗಳು ಕುಣಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದವು. ಆಗ ಕೆಲವು ದಾರಿ ಹೋಕರು ಬಂದರು. ಬಹಳ ಜನರನ್ನು ಕಂಡ ಕರಡಿಗಳು ಓಡಿದವು. ವಠಾರಮ್ಮನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ವಠಾರಮ್ಮನನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಂದು ವಿಗ್ರಹ ಮೂಡಿತು. ಆ ವಿಗ್ರಹ ಬೇರೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಊರ ವಠಾರಮ್ಮ ದೇವತೆಯ ಒಂದಂಶ. ಆಕೆಯ ಜೆಲ್ಲು (ಮರಗಳ ಬೇರುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಬೇರು-ಜೆಲ್ಲು ಬೇರುಗಳೆಂಬ ಪ್ರಚೇದವಿರುವಂತೆ) ಇಟ್ಟಿ ಜಾಗದಲ್ಲೇ ವಿಗ್ರಹವಾಗಿ ಒಡೆದು ಮೂಡಿದೆ. ಜೆಲ್ಲು ವಠಾರಮ್ಮ ದಿನ ಕಳೆದಂತೆ ಜೆಲ್ಲಿ ವಠಾರಮ್ಮನೆಂದು ಆಗಿರಬಹುದು.

ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮಹಿನೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ-ಕಷ್ಟ-ತೊಂದರೆ ಬಂದವರೂ; ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳು ಪರಿಹಾರವಾದರೆ ಕಾಣಿಕೆ-ನೀಡುತ್ತೇವೆ ಬಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಪರ ಮಾಡಿ ನಾಲಾರು ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನ ಸಂತರ್ಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಪರಿಹಾರ ಲಭ್ಯ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮಕ್ಕಳಲ್ಲದವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಗಂಡು ಸಂತಾನವನ್ನು ತಾಯಿ ಕರುಣಿಸುತ್ತಾಳೆಂದು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೇಮಿಸಿದವರೊಡನೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಈ ಜೆಲ್ಲಿ ವಠಾರಮ್ಮ ಮಾಡಿಸುತ್ತಾಳೆಂತೆ. ಕಳೆದು ಹೋದ ವಸ್ತು ಸಿಗುವುದಂತೆ. ಹರಕೆ ಸಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಡುವ ಉಗ್ರದೇವತೆ ಈ ಜೆಲ್ಲಿ ವಠಾರಮ್ಮ. ದೇವಸ್ಥಾನ ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿಗಳಿಂದ ನಿರ್ವರ್ಣವಾಗಿದೆ. ನಾಗರ ಹಾವಿನ ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಸಿ ವೃತ್ತಿಷ್ಠಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಾಗಿಲು ಇಲ್ಲ. ಪೂಜಾರಿಯೂ ಇಲ್ಲ. ಬಂದ ಭಕ್ತರೇ ತವಗಿಷ್ಟು ಬಂದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಾಯಿಯ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಸವಲತ್ತು ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಪರ ಮಾಡಲು ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಬರುವಾಗಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಕುಡಿಯಲು ತೊಳೆಯಲು ಬೇಕಾದ ನೀರು ಸಹಿತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ. ಎದುರಿಗೆ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಹುಂಡಿಯೊಂದಿದೆ. ಹರಕೆಯ ಕಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಎರಡು-ಮೂರು ಬಾರಿ ಕಳ್ಳತನ ಕೂಡ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕಬ್ಬಿಣದ ತ್ರಿಶೂಲಗಳು ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳು-ಕತ್ತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತವೆ.

ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಬಲಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗಣಿಗಲೆ ಮರ ವೊಂದಿದೆ. ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಜೂರು ಬಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಜೆಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲೊಂದನ್ನು ಆ ಗಣಿಗಲೆ ಮರದ ರೆಂಬೆ-ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಜೆಲ್ಲಿ ಮೂರಮ್ಮನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರಬಹುದೇ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಕೂಡ ಬರುತ್ತದೆ. ಜೆಲ್ಲಿ ಮೂರಮ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಆಕೆ ಮಾಡಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನು ಕುರಿತು, ಲೀಲಾ ವಿಲಾಸಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಬಹುವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರಂತೆ. ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಈ ತಾಯಿ ಒಳ್ಳೆಯದು ಮಾಡಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದು ವಿನಮ್ರವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರತಿ ದಿನ ಭಕ್ತರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಗಣಿಗಲೆ ಮರ ದಲ್ಲಿ ಜೆಲ್ಲಿಕಲ್ಲು ಕಟ್ಟಲು ಜಾಗವಿಲ್ಲದಂತಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲೆಗೊಂದರಂತೆ ಬಟ್ಟಿಯಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಕಲ್ಲುಗಳು ಜೋತಾಡುತ್ತಿವೆ.

ಅದೇ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದರೆ ಕಿರಿದಾದ ಕಾಡುದಾರಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕಾಡುದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಕೊಂಬಾರಕೋಟೆ. ನಡೆದೂ-ನಡೆದೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಯಾಸ-ಬಳಲಿಕೆಗಳು ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಕಾರಯ್ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂದ ರೊಟ್ಟಿಯೂ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಸಿವು ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತ್ತು. ಕಾರಯ್ಯನ ಸಂಬಂಧಿಯಾದ ರಾಮಪ್ಪ-ಕೊಂಬಾರ ಕೋಟೆಯವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಊಟವಾಯ್ತು. ದೇಶವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಆಸೆ. ಮುಂದುವರಿಯ ಬೇಕೆಂಬ ಕರ್ತವ್ಯದ ಕೂಗಿನಿಂದ ಎಚ್ಚಿತ್ತು ಮುಂದುವರಿದವು. ಬಸವನಹಳ್ಳಿ-ಬುರ ನಳ್ಳಿ, ಮುಂತಾದ ಹತ್ತಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿದವು. ಎಲ್ಲ ಊರುಗಳೂ ಕಾಡಿನ ನಡುವೆಯೇ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಕಾಡಿನ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ದಾಟಿದರೆ ಎಲ್ಲೋ ಒಂದು ಕಡೆ ಹಲವು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿರುವ ಡಾಂಬರು ರಸ್ತೆಗಳು, ಮಣ್ಣು ರಸ್ತೆಗಳು ಕಾಣ ಸಿಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸು ಬರುತ್ತವೆ, ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದೋ ಎರಡೋ. ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳೂ ತೀವ್ರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಬುರನಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಬೆಟ್ಟಮುಗಲಾಳು ಗ್ರಾಮದ ಇರುಳ ಕಣಿಗಾರ ಕಣಿ ಹಾಕುತ್ತಾನೆಂದು ತಿಳಿದು ಪುನಃ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕೆಂದು ಥಳಿ ತಲುಪಿದವು. ಥಳಿಯಿಂದ ನೆಲ್ಲಮಾರು ಎಂಬ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದವು. ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ವಾನೆ-ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನಾಂಗದ ನ್ಯಾಯ ತೀರ್ಮಾನದ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ದಂಡಾಧಿಕಾರಿ ಇರುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದವು. ಥಳಿಯಿಂದ ಐದೂವರೆ ಕಿ ಮೀ. ದೂರ ಯಾವುದೇ ವಾಹನ ಸೌಕರ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಕಾಲ್ನಡಿಗೆ ಪುನರಾರಂಭ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಊರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಥಳಿ

ತಲುಪಿದೆವು. ಧಳಿಯಿಂದ ಪುನಃ ಬಕ್ಸು ಹಿಡಿದು ಬಸವನಹಳ್ಳಿ ಗೇಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಎಂಟುಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಬಸವನಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಎರಡೂವರೆ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರ ನಡೆದು ಬಾರನಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟವಾಯ್ತು. ಕಣತಾಸ್ತ್ರದ ವಿವರಗಳನ್ನು ದಾಖಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಣಗಾರರೆದುರು ಹೋದೆ.

ಇಬ್ಬರೂ ಚರ್ಮವಾದ್ಯವಾದ ತಮಟೆ ಹಿಡಿದು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಪುಟ್ಟಕೋಸಿಯಷ್ಟೆ ಅವರ ವೈವೇಲಿ. ಎದುರಿಗೆ ಕಳಸವಿಟ್ಟು ಸಿಂಗರಿಸಿ ಧೂಪದ ಹೊಗೆಗೆ ಕೆಂಡವನ್ನು ತುಂಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಹೂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಆರಿಸಣ-ಕಂಕುುವಣದಿಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ವಣಟಗಾರರ ನೆಲೆಯ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿರ್ವರ್ಣವೊಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವನೆಯ ವಾಲೀಕರು ಯಾವುದೋ ವ್ಯಾಧಿಯಿಂದ ನರಳುತ್ತಿದ್ದು ಆ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ಗುಣಪಡಿಸಲು ಈ ಕಣಗಾರ ವೈದ್ಯರನ್ನು ಕರೆಸಿದ್ದಾರೆ. ದೊಡ್ಡ ಡಾಕ್ಟರರು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್‌ಗಳು ಬಂದು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ತಮಗನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕರೆದರು. ಅವರ ಹಿರಿಯರನೇಕರನ್ನು ಬರವೊಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲರನ್ನು ತಮ್ಮ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸೆರೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಈಗ ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಆಕಾಶ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದಾಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ಗುಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲರನ್ನು ಅವರೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ ದೇವದಂಡು ಸಜ್ಜಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೊರಟಿತು.

ಈ ಕಣಗಾರರ ವಾಕ್ಯಾತುರ್ಯ ಮೆಚ್ಚಬೇಕಾದುದೇ. ಕೇಳುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಭಯಮಿಶ್ರಿತ ಗೌರವವನ್ನು ಮೊದಲಂಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವದಂಡು ಇಂಥ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದೆ, ಅವರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆಗಳಿದ್ದವೆ ಎಂದು ಮೋಡಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಎದುರು ಕುಳಿತವರ ವನಾಸಕ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಕೆಲವು ಸಮಾಧಾನದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಹೀಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತ ಕಾಣಿಕೆ-ಹರಕೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಸುಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆ ಕಣಗಾರರು ಹೇಳುವ ಒಂದೊಂದು ಮಾತೂ ವೇದ ವಾಕ್ಯ. ಭಕ್ತಿ ಮೂರ್ತಿವೆತ್ತಂತೆ ತಡೇಕ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ಕಣೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ತಾಂಬೂದಣದಿದ್ದ ನನಗೆ ಯಾವಾಗ ನಿವ್ರ ಬಂತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಬೆಳಗಿನ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಲಗು-ಬಗನೆದ್ದು ಮುಖ ಮಾರ್ಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೋಡು ಮತ್ತು ಕೋಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾ

ಗಿದ್ದ ವೇಡು ಮತ್ತು ಕೋಟಿಯ ಮಹದೇವು, ತಮ್ಮ ಹೊಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಂಡು ಓಡಿ ಓಡಿ ಬಂದು ನಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಥಳಿ ಮತ್ತು ಡೆಂಕಣ ಕೋಟಿಯ ನಡುವೆ ವೇಡುಮತ್ತುಕೋಟಿ ಇದೆ. ಬಸ್ಸಿನ ಸೌಲಭ್ಯವು ತುಂಬಾ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗಿದೆ. ಕಾಲು ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ನಡೆದು ಹೋದರೆ ಹತ್ತಿರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಒಂದು ಕಾಲು ಗಂಟೆ ನಡೆದ ನಂತರ ವಾಹದೇವು ಸಿಕ್ಕಿದರು. ವೇಡುಮತ್ತು ಕೋಟಿ ತಲುಪಿದವು. ಆ ಊರಿನ ಹೋಟೆಲ್ಲೊಂದರಲ್ಲಿ ತಿಡಿ ಮುಗಿಸಿದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಡೆಂಕಣ ಕೋಟಿಗೆ ಹೋದವು.

ಡೆಂಕಣ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ-15-10-1995

ಡೆಂಕಣ ಎಂದರೆ ಒಂದು ವಾದ್ಯ ಪರಿಕರ. ಇದು ಕಾಡಿಸಿಂದಾವ್ಯಸವಾದ ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿಯಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಭಯಾನಕ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿದ್ದು ಊರನ್ನೇ ನಾಶ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದುವಂತೆ. ಬೆಳೆದ ಫಸಲು ಪೈರುಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಊರಜನ ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಹೋಗಿ ಜೋರಾಗಿ ಶಬ್ದ ಬರುವ ಚರ್ಮ ವಾದ್ಯ ಡೆಂಕಣಿಯನ್ನು ಬಡಿದು ಓಡಿಸಿ ರಕ್ಷಣೆ ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಡೆಂಕಣಕೋಟಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹಳೇ ಮೈಸೂರು-ಮದ್ರಾಸ್ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭೂಭಾಗ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡಿಗರು ಶೇ. 90ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ತೆಲುಗನ್ನು ಕಲಿತವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತು ಭಾಗ ವಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆಯೇ ಡೆಂಕಣಕೋಟಿ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ತೆಲುಗು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಒಂದೊಂದು ವಿಭಾಗಗಳು ವಾತ್ಸ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲಾ ಫಲಕಗಳೂ ತೆಲುಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಆಡುಭಾಷೆ, ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಧ್ಯಮವೆಲ್ಲ ತೆಲುಗು ಎಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ತಮಿಳರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆ ಎಂದೋ ಏನೋ ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆ ತಮಿಳುನಾಡು ಸರ್ಕಾರದ ತೀವ್ರ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಕೇಂದ್ರವಾದ ಡೆಂಕಣ ಕೋಟಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಪದವಿ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ದೂರದ ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೇಂದ್ರ ಅಥವಾ ನಲವತ್ತು ನಲವತ್ತೈದು ಐವತ್ತು ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದ ಹೊಸೂರುಗಳಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಅರಣ್ಯದ ನಡುವೆ ಇರಬಹುದಾದ ಹಲವಾರು ಹಾಡಿ ಪೊಂಡುಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೂಲ ಸವಲತ್ತುಗಳು ಆ ಜನರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಶಾಲೆ,

ಕುಡಿವ ನೀರು, ರಸ್ತೆ, ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಯಾವುದೂ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ರೋಗ ರುಜಿನಾದಿಗಳು ಬಂದರೆ ಸಾವೇ ಅವರಿಗೆ ಮೋಕ್ಷ, ಅದೃಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ಬದುಕು ಬಹುದೆಂಬ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಬಂದು ಆ ಜನ ಬರ್ಭರವಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಡತನ ಇಲ್ಲಿನ ಜನರ ಜೀವನವನ್ನು ನಿರಾಶದಾಯಕವಾಗಿಸಿದೆ. ಜೀತಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಯಜಮಾನ್ಯ ಪದ್ಧತಿ ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಇರುವಂತೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿಯೇ ಎನ್ನಬಹುದಾದಷ್ಟು ಜಾತಿಪದ್ಧತಿಯ ಶಾಪ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆ ಚಾಚಿ ವೈಶಾಹಿಕ ನರ್ತನ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಗೌಡ, ಲಿಂಗಾಯತ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಹೊಲೆಯ, ವಣದಿಗ, ಚವ್ವಾರ, ಹಜಾಮ, ಇರುಳ, ಕೊರಮ, ಕೊರಚೆ, ಪರೆಯ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಗಳು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇವೆ. ಆದರೂ ಅವರವರ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಠೆಯಿಂದ ಕಾಲದೂಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಡೆಂಕಿಣಿ ಕೋಟೆಯ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಹೊಲಸು ತುಂಬಿದೆ. ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಕೂರಲು-ನಿಲ್ಲಲು ಸರಿಯಾಗಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ. ದೂರವ ಬೆಂಗಳೂರು. ಧರ್ಮಪುರಿ ಅಷ್ಟೇ ಏಕೆ ಮವರಾಸಿನ ಪುಟ್‌ಪಾತಿನ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಬದುಕುವ ಹಲವಾರು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ಪಾಡಿಗಾಗಿ ಹಾಡು-ಕುಣಿತದ ಹಗಲು ವೇಷ ದಾರಿಗಳು, ಕಾವಡಿ ಆಟಗಾರರು, ಬೀದಿ ಬಸವನನ್ನು ಆಡಿಸುವವರು, ಊರು ಮಾರಮ್ಮನನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲೊತ್ತು ತಮಟೆ ಬಡಿದು, ಚಾಟಿಯಿಂದ ಮೈಗೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡುವವರು ಒಂದು ಭಾಗವಾದರೆ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡವರು, ಜಮೀನುದಾರರು, ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆಯ ಮೂಲಿಕರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರವರದೇ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ದೇವಾಲಯ

ಡೆಂಕಿಣಿ ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಾಲಯ ಬಹು ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಪಟ್ಟಣದ ಪೂರ್ವ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿದೆ. ಎರಡು ಎಕರೆಗಳಿಗೂ ವಿಶಾಲವಾದ ಆವರಣವಿದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಕೋಟೆಯ ಗೋಡೆ. ಮಧ್ಯ ಭವ್ಯ ದೇವಾಲಯ. ದೇಗುಲದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀದೇವಿ ಭೂದೇವಿಯೊಡಗೂಡಿದ ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ಭವ್ಯ ಮೂರ್ತಿ. ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ವಿವಿಧ ಪ್ರಾಂಗಣ, ಉಗ್ರಾಣ, ಭೋಜನ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಗುಲದ ಭವ್ಯತೆ ಎಷ್ಟಿತ್ತು ಎಂಬುದರ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರದ ಗೋಪುರ ಸಾವಿರಾರು ಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದಲಂಕಿತವಾಗಿದ್ದು ಮಳೆ

ಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯೊಡ್ಡಿ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕರಗಾಗಿದೆ. ಸಾತ್ತಲೂ ಗೋಡೆ ಬಿರುಕುಬಿಟ್ಟು ಯಾವಾಗ ಬೀಳುವುದೋ ಎಂಬ ಅನುಮಾನ ಕಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ದೇವರ ಅವತಾರ ಕಾರಿತಂತೆ ಒಂದು ದಂತ ಕಥೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಪದರು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ‘ಇದು ಲೆಂಕಿಣಿ ಕೋಟೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು, ರಾಮನ ಕೋಟೆಯ ಕಾವಲಿಗಾರ್ತಿ ಲೆಂಕಿಣಿ ಈ ಪಟ್ಟಣದ ಯಾವುದೋ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಗಲು ಪೂರ್ತಿ ಮರೆಯಾಗಿದ್ದು ರಾತ್ರಿ ಕತ್ತಲಾದ ಮೇಲೆ ಪೇಟೆಯ ಒಳಭಾಗಕ್ಕೆ ಧಾವಿಸಿ ಬಂದು ಕೇರಿ ಕೇರಿ ಜನರನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳಂತೆ. ಇವಳ ಆರ್ಭಟ ಅಟ್ಟಹಾಸ ತಾಳಲಾರದ ಜನರು ಆರ್ತನಾದ ಗೈಯುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಈ ಜನರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ತಿರುಪತಿ ತಿಮ್ಮಪ್ಪ ಕೋವಾಟೋಪದಿಂದ ಉಗ್ರರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ಬಂದು ಮರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಲೆಂಕಿಣಿಯನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದನಂತೆ. ನಂತರ ಶಾಂತನಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ನಿಂತು ಲೆಂಕಿಣಿಯನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯಾಗಿಯೂ ಈ ನಗರವನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳೇನೇ ಇರಲಿ ಜನರ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನುಂತೂ ಸಡಿಲಿಸಲಾಗದು.

ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ಉತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಭವ್ಯ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು. ಉತ್ಸವದ ವಾಹನಗಳು ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದು ನೋಡುಗರನ್ನು ತಮ್ಮೆಡೆ ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತವೆ, ಕಲಾವಿದನ ಅದ್ಭುತ ಕಲಾವಂತಿಕೆ ಆ ಕಲಾಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತದೆ. ಮರದ ಪುಡಿ (ಹೊಟ್ಟು) ಮತ್ತು ಅಂಟು ಕೂಡಿಸಿ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಗರಾಡವಾಹನ, ಹಾಲಿವಾಹನ, ಕುದುರೆ, ಸಿಂಹ, ವೀರಭದ್ರ, ಅಂಜನೇಯ ಹೀಗೆ, ಹತ್ತಾರು ವಾಹನಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ದುರದೃಷ್ಟಕರ ಸಂಗತಿ.

ಆ ದೇವಾಲಯದ ಅರ್ಚಕ ಅಣ್ಣಯ್ಯನವರು. ಈ “ದೇವಾಲಯ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರ್ವಹಣವಾಗಿದ್ದು, ರಾಜ ಮಹಾರಾಜರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದ್ದೂರಿ ಯಿಂದ ಜಾತ್ರೆ ಉತ್ಸವಗಳು ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಳೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇಂದು ಮುಜರಾಯಿ ಇಲಾಖೆಯು ಈ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉಸ್ತುವಾರಿಕೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ, ಅರ್ಚಕರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಂಬಳ ನೀಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಐದಾರು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆಯಂತೆ ಸಂಬಳ ನೀಡುತ್ತಾರೆ.” -ಎಂದು ತುಂಬಾ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಷ್ಠ ಶಿಲ್ಪ ಕಲಾಕೃತಿ ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ರಥ ಶಿಥಿಲಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿದೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಶಿಲ್ಪಿಯೊಬ್ಬ ಕಡೆದು ಮಾಡಿದ ನೂರಾರು ವಿಗ್ರಹಗಳು ತಮ್ಮ ವೈಭವವನ್ನು ಸಾರಿ ತಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಜೀವಂತ ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ದೃಶ್ಯ

ಕಾರದ ಮರದ ಗಾಲಿಗಳು ಆದರ ಪುರಾತನತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ—ಸುತ್ತಲೂ ಕಾಣುವ ಕುಸುರಿ ಕಲೆ ಆ ರಥದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಸಾರಿಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆದರ ಮೇಲೆ ಗಾಡಿ ಎಣ್ಣೆಯನ್ನು ಸುರಿದು ಸುರಿದು ಕಪ್ಪು ಹಿಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಿಧ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸ ಬೇಕಾಗಿದ್ದು, ಆ ಕಾಷ್ಟ ಶಿಲ್ಪ ಗಾಡಿ ಎಣ್ಣೆಯ ಸ್ನಾನದಿಂದ ಕರಗಾಗಿದೆ.

ಗವಿಮಠ

ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆ. ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೆರೆಯನ್ನು ದಾಟಿ ನಡೆದರೆ ಗವಿಮಠ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಹಾಳು ಮಂಟಪವೊಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವೆಂಕಟರಮಣಸ್ವಾಮಿ ದೇವಾಲಯದ ಬಳಿ ನಿಂತು ನೋಡಿದರೆ ಗವಿಮಠದ ಗೋಪುರ ಈಗಲೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಐತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವ ವೇನೋ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆದರ ಸರಿಯಾದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ, ಸಂಶೋಧನೆ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಕುತೂಹಲಿಯರಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ದೇವಾಲಯ ವನ್ನು ಹೋಲುವ ಮೇಲುಗೋಪುರದ ವಿನ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲೆ ಈ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದು, ಹತ್ತಿ ಹೋಗಲು ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಬಹು ಮಹತ್ವವಾದ ದೇವಾಲಯವೆಂದು ಎಂದೂ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಹತ್ತಿ ಹೋದವು. ಸುತ್ತಣ ಪರಿಸರ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಷ್ಟೂ ಸುಂದರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ ದೇಗುಲದ ಗೋಪುರ ಬಹು ರಮ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಆ ದೇವಾಲಯದ ಮೊಗಶಾಲೆಯ ದಕ್ಷಿಣ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ನೆಲವಣ್ಣಿಗೆ ಇಳಿಯಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿವೆ. ಆ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳ ಮೂಲಕ ಇಳಿದರೆ ಒಂದು ಪ್ರಾಂಗಣ. ಮಳೆಗಾಲವಾಗಿದ್ದದರಿಂದ ನೀರು ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆರೆಯೋಪಾದಿ ಯಲ್ಲಿ ಒಳನಗ್ಗದ ನೀರು ನಿಂತಿತ್ತು. ಪ್ರಾಂಗಣದ ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿಗೆ ನೆಲವಣ್ಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಾಗಿಲು. ಆ ಬಾಗಿಲು ಒಬ್ಬರು ಮೂತ್ರ ಬಾಗಿ ನಡೆಯುವಷ್ಟು ದಾರಿ. ಆ ಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹದೇವು ಮುಂದೆ. ಆತನ ಹಿಂದೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ನಡೆದೆ. ನಾಲ್ಕೈದು ಮೀಟರ್ ಮುಂದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಗಿಲು, ಆ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಲು ಕುಳಿತು ಹೋಗುವಷ್ಟು ದಾರಿ. ಇನ್ನು ಕುಳಿತು ಕುಕ್ಕರಾಗಾಲಿನಿಂದ ಹೋದವು. ದ್ವಾರ ಇನ್ನು ಕಿರಿದಾಯ್ತು ನುಸುಳಿ ಹೋಗುವಷ್ಟು ಮೂತ್ರ.

ಕತ್ತಲಾ ಕವಿದ ಆ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ನುಸುಳಿ ಹೋದವು. ಜೇಡ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿತ್ತು, ಒಳಹೊಕ್ಕರೆ ಗಬ್ಬುವಾಸನೆ. ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದಂತಾಯ್ತು ಸಾವರಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಉದ್ದ. ನಾಲ್ಕು ಅಡಿ ಅಗಲ ಅಷ್ಟೇ ಎತ್ತರದ ಒಟ್ಟಾರೆ ಚೌಕಾಕಾರದ ಮಂಟಪದಂತಹ ಜಾಗ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಒಳಗೇನಿದೆಯೆಂದು ಕಾಣದು.

ತ್ತಲು ರಾಶಿ-ರಾಶಿಯಾಗಿ ತುಂಬಿದೆ. ಅಥವಾ ಕತ್ತಲು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತದೆ-
 ದೇನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಕಗ್ಗತ್ತಲು. ಇರುವ ಟಾರ್ಜನ್ ಬೆಳಕು ಕಿಂಡಿಯಿಂದ ಬರುವ
 ಕಿರಣವೊಂದರಂತೆ ಬೆಳಕನ್ನು ಬೀರಲೊಲ್ಲದು. ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಾಢ ಕತ್ತಲು, ಉತ್ತರದ
 ಗೋಡೆಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಮುಖವಾಡಿದ ವಿಗ್ರಹವೊಂದನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ
 ದ್ದಾರೆ. ವಿಗ್ರಹ ಯಾವುದೋ ತಿಳಿಯದು. ಆದರೂ ಒಂದೊಂದೇ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ
 ಟಾರ್ಜನ್ ಬೆಳಕು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಲು ಕಾಣಿಸದು. ಒಂದೆಡೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಭಾವ
 ಚಿತ್ರ ತೆಗೆಯ ಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ, ಮತ್ತೊಂದೆಡೆ ದುರ್ನಾಶದಿಂದ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟುವಿಕೆ.
 ಆದರೂ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬರಲಿ ಎಂದು ಒಂದು ಭಾವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡೆ.
 ಅಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಚಿತ್ರ ಬಂದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಸಿಂಹ ಸ್ವಾಮಿಯ
 ವಿಗ್ರಹದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಲ್ಲಿನಿಂದ ಕೆತ್ತಿದ ಶಿಲ್ಪ ಕಲೆಯ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು.
 ಗೋಡೆಗೆ ಹೊಂದಿಸಿದ ಬೇರೆಯೇ ಶಿಲೆ ಆದಾಗಿರಬಹುದು.

ಅದೊಂದು ಗತಕಾಲದ ರಹಸ್ಯ ಪೂಜಾ ಸ್ಥಳ ಅಥವಾ ಪ್ರಾಂಗಣವನ್ನು ಗಮನಿ
 ಸಿದರೆ ಗುಪ್ತ ಸಭೆಗಳು ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನಪದರ
 ಪ್ರಕಾರ ಈ ಸುರಂಗದ ಮೂಲಕ ಡೆಂಕಿಣೆ ಕೋಟೆಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಹುದಿತ್ತು, ಹಾಗೂ
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬಹುದಿತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಗಳು
 ಸಂತೋಷವೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಇತ್ಯರ್ಥಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕುರುಹುಗಳು
 ಅಲ್ಲಿನ ಪುರಾತನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪರಂಪರೆ ವೈಭವವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಜೀವಂತ
 ಸಾಕ್ಷಿಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಜನಪದರು ಹಾಡು-ಕಥೆ ಕಟ್ಟಿ
 ಹಾಡಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಸ್ಥಳಗಳು ಡೆಂಕಿಣೆ ಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಾದ್ಯಂತ ತುಂಬಾ
 ಇವೆ. ಅನಕ್ಷರತೆ, ಮೂಢನಂಬಿಕೆ, ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿರುವ ನೂರಾರು ಹಳ್ಳಿಗಳು
 ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿವೆ. ನಿಜವಾದ ಜಾನಪದ ಸೆರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಡುವುದನ್ನು
 ಗಮನಿಸಬಹುದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಪದರ ಜಾನಪದ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಮನಸ್ಸು
 ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿ, ಮನೆಗಳೂ ಜನಪದ ಕಣಜಗಳೇ
 ಎನ್ನಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಉದಾ : ಎಂಬಂತೆ ನಾನು ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂದೇ ಊರಿನ
 ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಹಲವು ಪ್ರಕಾರಗಳು ಸಾಕ್ಷಿ.

ವೇಡು ಮತ್ತು ಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ

ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರವಣ ದೇವಸ್ಥಾನ, ಗವಿಮಠ ನಗರದ ಕೆಲವು ಗಲ್ಲಿ-ಓಣಿಗಳು
 ಕೋಟೆ, ಕೊತ್ತಲುಗಳ ಅವಶೇಷವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ವೇಡುವಾತು
 ಕೋಟೆಗೆ ಬಂದು ಮಹದೇವು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡೆ.

ಹರಿಜನರಾದ ಅವರ ಅಸು ಪಾಸಿನ ಸಂಬಂಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕಲಿತರು ಸಂಜೆ ಏಳುಗಂಟೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಊಟ ಮಂಚಿ ಬಂದು ಸೇರಿದರು. ನಾನು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಣ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟೆ. ಜನಪದಗೀತೆ, ಒಗಟು, ಕಥೆಗಳು, ಗಾದೆಮಾತುಗಳು, ಜನಪದ ವೈದ್ಯ, ಒಗಟು ಕಥೆಗಳು, ಲಾವಣಿಯ ತುಣುಕುಗಳು ಕಥನಗೀತೆಗಳು ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಕಾರದ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಓತಪೋತವಾಗಿ ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಹರಿದು ನನ್ನ ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿದವು. ಅಲ್ಲಿನ ಎಂಟು-ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷದ ಮಕ್ಕಳೂ ಹಾಡು-ಕಥೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವ ರೀತಿ ನನ್ನನ್ನು ಚಕಿತಗೊಳಿಸಿತು. ಆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಗಳ ಧ್ವನಿ ಸುರುಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಗ್ರಹವಾಯಿತು. (ಕನ್ನಡ ತೆಲುಗು ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ).

ಜಾನಪದ ಸಂಶೋಧಕರು ಇತ್ತ ಅಂದರೆ ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹ, ಸಂಪಾದನೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಿಪುಲವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಾಶಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ನೀಡಬಹುದು. ನಾನು ಹಾಡುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ವಕ್ತೃಗಳು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ತಮ್ಮದೇ ಪಾಡುಗಳನ್ನು-ಹಾಡು-ಕಥೆಗಳ ಮೂಲಕ ಸಹಜವಾಗಿ ನಾಟಕೀಯತೆಗೆ ಲವಲೇಶವೂ ಆವಕಾಶವೀಯದಂತೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಸಾವಾರು ನಾಲ್ಕೈದು ಮನೆಯ ಹೆಂಗಸರು, ಗಂಡಸರು ಮಕ್ಕಳು ನನ್ನೊಡನೆ ಕೂಳಿತು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ನನ್ನ ಸಂಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನೀಡಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿದದ್ದು, ತಮಗೆ ಬಂದದ್ದು, ತಾವು ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಕಲಿತದ್ದು ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಿರ್ವಂಚನೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಊರಿನ ಆದರಲ್ಲೂ ಆ ಒಂದು ಜನಾಂಗಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಾಣಿಯಾಗಿರಬೇಕು. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಸಹಕಾರ ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡ ಜನಪದ ವಕ್ತೃಗಳಿಂದ ದೊರೆತಿದೆ.

ಒಟ್ಟಾರೆ ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಪ್ರಕಾರ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನಗರ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳೆರಡಕ್ಕೂ ನಾಗರಿಕತೆಯೂ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಬೀರಿದಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಹಳೆಯ ದಾಖಲೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡದ ನೆಲವಾಗಿ ಮೆರೆದ ಇಡೀ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಬಹು ಸಂಖ್ಯಾತರು. ಆವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತೆಲುಗೂ ಸಹ ಕನ್ನಡದಷ್ಟೇ ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಥವಾ ಕನ್ನಡಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳರ ಸಂಖ್ಯೆ ಅಲ್ಪವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು,

ಕನ್ನಡಿಗರೇ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿರುವ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಏಕೆ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಧೋರಣೆ ಅಲ್ಲಿನ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಿರಬಹುದು. ಅಭಿಪ್ರದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ವಿಸ್ತರಣೆಗೆ ತವಿಃಳು ನಾಡು ಸರ್ಕಾರ ಈ ಜಿಲ್ಲೆ ನಮ್ಮದಲ್ಲ ಎಂಬ ಧೋರಣೆ ತಳೆದಿದೆ ಎನಿಸುತ್ತಿದೆ,

ಅಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಚುನಾವಣೆ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನುಳಿದು ಮತ್ತು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ನಮ್ಮನ್ನಾಳುವವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಲವಾರು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಾ ಸಂಘಟನೆಗಳು ಇಲ್ಲಿನ ಬಡಜನರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರುವ ವಿವೇಚಿ ಬಂಡವಾಳದಿಂದ ಐಷಾರಾಮವಾಗಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳ ಈ ಪ್ರವಾಸ ತುಂಬಾ ದಣವುಂಟುಮಾಡಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ಎಂಟು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ (16-10-95ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ) ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯವೇ ಆಯ್ತು. ಮೇಡು ಮತ್ತು ಕೋಟಿಯಿಂದ ಥಳಿ ಮೂಲಕ ಕನಕಪುರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆ. ಐ. ಟಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದು ಮೂರನೇ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೇ ಓಡಾಡಿದರೂ ನನಗೆ ಕನ್ನಡದ ನೆಲದಲ್ಲೇ ಕನ್ನಡಿಗರ ನಡುವೆಯೇ ಓಡಿಯಾಡಿದ ಅನುಭವ. ಇದು ತಮಿಳುನಾಡು ಪ್ರವಾಸದ ಪ್ರಥಮ ಹಂತದ ವರದಿ.

ಎರಡನೇ ಹಂತದ ತಮಿಳುನಾಡು ಪ್ರವಾಸ

ಫೆಬ್ರವರಿ 11-1996ರ ಭಾನುವಾರ ರಾತ್ರಿ 10-00 ಗಂಟೆಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟು ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ 12-2-1996ರ ಸೋಮವಾರ ಮದ್ರಾಸ್ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ತಲುಪಿದೆ.

ಮದ್ರಾಸ್ ಉಷ್ಣವಲಯ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಥಳಿಯ ಭಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದ ಬಸ್ಸು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯದಾಗಿದ್ದು, ಬೆಳಗಿನ ಈ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿ ? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಬಸ್ಸಿನ ನಿರ್ವಾಹಕರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. “ನನಗೆ ಮದರಾಸು ಹೊಸದು, ಬೆಳಗಾಗುವ ತನಕ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತೇನೆ”-ಎಂದಾ.

ಆ ನಿರ್ವಾಹಕನು ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಲೇ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯತೆಯಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಾಗ ಹೇಳಿದ, “ಕಂಠಿತಿರಾವಾಗ ಒಂಟಿತನದ ಬೇಸರದಿಂದ ಸೀಟ್‌ಗೆ ಹಾಕಿರುವ ಸ್ಪಂಜ್ ಕೇಳುವುದು, ಸೀಟಿನ

ಮೇಲ್ಮೊದಿಕೆಯನ್ನು ಹರಿದು ಹಾಕುವುದು ಇಂಥಾ ಕಿತಾಪತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ”-ಎಂದರು. “ಖಂಡಿತ ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ”ವೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ ತಾವೂ ಮಲಗಲು ಹೋದರು ಆ ಮಹನೀಯರು.

ಪೂರ್ಣ ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಪ್ರಯಾಣಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಬಸ್ಸಿನ ಕುಲುಕಾಟಕ್ಕೆ ನಿದ್ರೆ ಬರೆದೆ ಮದರಾಸ್ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ತಲುಪುವವರೆಗೂ ಜಾಗರಣೆಯಾಗಿತ್ತು. ನಿಂತ ಬಸ್ಸಿನ ಸೀಟಿನ ಹಿಂಬದಿಗೆ ಒರಗಿದಾಗ ಜೊಂಪು ಹತ್ತಿ ನಿದ್ರೆ ಬಂತು. ಬೆಳಗಿನ ಆರು ಗಂಟೆಗೆ ಅದೇ ನಿರ್ವಾಹಕರು ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿದರು. ಲಗು ಬಗನೆದ್ದು ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮ ಮುಗಿಸಲು ಹೋದೆ.....

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶೌಚಾಲಯ ಮೂಗು ಕಟ್ಟಿಸುವ ದಾರ್ನಾತದ ಆಗರ. ಒಳ ಹೋಗಲು ಹಣವಸೂಲಿಗಾಗಿ ಹೊರಗೊಬ್ಬ ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾನೆ. ಒಳಗೇನಾಗಿದೆ ? ಹೇಗಿದೆ ? ನೀರಿದೆಯೇ-ಇಲ್ಲವೆ ? ಇವು ಆತನ ಕೆಲಸಗಳೆಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಹಣ ವಸೂಲಿ ಯಷ್ಟೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸವೆಂಬ ಧೋರಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದಂತಿತ್ತು ! ಮಲಬಾಧೆಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೊಂಬು ನೀರು. ಜಲಬಾಧೆಗೆ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಖ ತೊಳೆಯೋಣವೆಂದರೆ ಮನಸೊಪ್ಪದು. ಯಾವುದಾದರೂ ಖಾನಾವಳಿಯಲ್ಲಿ ತೊಳೆದರಾಯಿ ತೆಂದಾ ಜಲ-ಮಲ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರ ಬಂದೆ. ಮುಂದೆ ಬರುವಾಗ-

ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಮುಂದುವರಿದು ಫುಟ್‌ಪಾತ್ ಮೇಲೆ ನಡೆಯಲಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನೂರಾರು ವಸತಿಹೀನರು ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಫುಟ್‌ಪಾತ್ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಮೇಲಿನ ಪರಿವೆಯನ್ನೇ ಮರೆತಂತೆ ಕಾಣುವ ಆ ನಿರ್ಗತಿಕರನ್ನು ಕಂಡು-“ಭವ್ಯ ಭಾರತವೇ ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ವೈಭವವೇನು ? ನೈಜ ಚಿತ್ರಣದ ಈ ಒಳನೋಟವೇನು ?” ಎಂದು ಕರುಳು ಕಿವಿಚಿದಂತಹ ಅನುಭವ.

ಬೀಭತ್ಯ ದೃಶ್ಯಗಳೂ ಮಲಗಿದ್ದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಮಕ್ಕಳು ಹೇಳು ಉಚ್ಚೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಂಬೆಗಾಲಾರಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹಾಕಿದ ಎಲೆ ಆಡಿಕೆಯ ಉಗಾಳಿನಿಂದ ಕಲ್ಲು ಚಪ್ಪಡಿಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿದ್ದವು. ಆಗಲೇ ಎದ್ದಿದ್ದ ಕೆಲವರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ಒಲೆ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತ-ಪುತ್ತ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಡ್ಡಿ-ಕಸ, ಕಾಗದದ ಚೂರಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದರು. ಹೊಗೆಯಿಂದ ಕರೆಗಟ್ಟಿದ್ದ

ಪಾತ್ರಗೆ ಇದ್ದ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೂಳು ಬೇಯಿಸಿ ಅದರ ಗಂಜಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕಲಸಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು-ವಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನು ತಾವೂ ತಿಂದು ಎಂತೆಂತಹದೋ ಗಂಟು-ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟರು. ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಷ್ಟು ಸಮಯ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆಂದು ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯ ? ರಾತ್ರಿಯ ಕೊಳಿಗೆ ದಾರಿ ಹುಡುಕ ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆನಿಸಿತು. ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ದಸ್ತುಬಿನ್ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಪೇಪರ್ ಅರಸುವವರು ಎಂತೆಂತಹದೋ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮೂತ್ರದಿಂದ ಆ ದಸ್ತು ಬಿನ್ ಪಕ್ಕದ ದುರ್ನಾತ ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇಡೀ ಮದ್ರಾಸ್ ಎಚ್ಚರ ಗೊಂಡು ಚಲನಶೀಲವಾಯ್ತು.

ಮದರಾಸಿನ ಬಗ್ಗೆ, ಮದರಾಸೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಬೇರೆ ಇತ್ತು. ಅದರ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡ ದೃಶ್ಯವೇ ಬೇರೆ ಇತ್ತು. ನನಗೆ ಬರುವ ಹರುಕು ಮುರುಕು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಆಗಲಿ, ಅರ್ಥವೂಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಿಂದಿಯೂಗಲೀ ಕಂಪು ಬೀರುವ ಕನ್ನಡಿ ಯೂಗಲೀ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ತಮಿಳು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ತಮಿಳು ನಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದು ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾದ ಕೆಲಸ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ? ಯಾರನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸುವುದು ಎಂಬ ಸಮಸ್ಯೆ ಪ್ರಾರಂಭ ವಾಯ್ತು. ಮದರಾಸ್ ವಿ.ವಿ.ಯ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿರುವ ಕನ್ನಡದ ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಇತ್ತು. ಅವರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ (ದೂರವಾಣಿಯ ಮೂಲಕ) ನಾನು ಮದರಾಸಿಗೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಿತ್ತು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ದೂರವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಯಾರೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಲೊಲ್ಲರು. ಉತ್ತರಿಸಿದರೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ದೂರವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲೆದಾಡಿದೆ. ಓಡಾಡಿದ ಕಡೆಯೇ ಎರಡು ಮೂರು ಸಾರಿ ಓಡಾಡಿದೆ. ಕಡೆಗೂ ಒಂದು ದೂರವಾಣಿ ಕೇಂದ್ರ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದೆ. ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಳಿಗೆ ಬರಲು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತ ದಾಮೋದರನನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು, ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಆತನನ್ನು ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರೋಣವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದು ತಿರುವಣ್ಣಿಯೂರು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿದೆ. ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ವಿಳಾಸ ವನ್ನು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮೂರ್ಖಾಲ್ಕು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಿಸಿ ಇಳಿಯಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳ ವನ್ನು ಮಾತ್ತ-ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ. ದಯಮಾಡಿ ಇಳಿಯಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಎಂದು ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿಟಿ ಬಸ್ ಸೌಕರ್ಯ ವೂತ್ರ ಬಹಳ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ನಿಮಿಷಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಬಸ್ಸುಗಳ ಓಡಾಟವಿದೆ. ಆಟೋ ಚಾಲಕರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ವ್ಯಾಪಾರವಾಗಲಾರದು. ಬಸ್ಸುಗಳ ಓಡಾಟ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಆಟೋಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಪ್ರವೇಯವೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಸ್ಸಿನ ಒಳಗಡೆ ಹೋದರೆ ಹೆಂಗಸರು ಮತ್ತು ಗಂಡಸರಿಗೆ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಆಸನಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಖಾಲಿ ಇದ್ದರೂ ಹೆಂಗಸರ ಸೀಟುಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಕೂಡುವಂತಿಲ್ಲ ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಡಸರ ಆಸನಗಳು ಖಾಲಿ ಇದ್ದರೂ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ ಮುಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಚ್ಚು ಕಟ್ಟಾಗಿದೆ. ರಸ್ತೆಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಿರ್ವಹಣವಾಗಿವೆ. ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ಗಲ್ಲಿಗಳ ರಸ್ತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ರಸ್ತೆಗಳಿಗಿಂತ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆಗಳು ವಿಶಾಲವಾಗಿದ್ದು ಇಂತಿಹ ವಾಹನಗಳೇ ಓಡಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾದ ರಸ್ತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಕಾನೂನು ಉಲ್ಲಂಘನೆಯಾಗಲಾರದು. ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಪೂರ್ಣ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಬಸ್ಸಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಟ್ಟಾರೆ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಣತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯದು. [ಧರ್ಮಪುರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡೆಂಕಣೆ ಕೋಟೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಮಾಡಿದ ಅನುಭವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಗ್ರಾಮಣತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರ್ವಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ.]

ಮರೀನಾ ಬೀಚ್ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ವಿಶಾಲವಾದ ರಸ್ತೆಯ ಮೂಲಕ ತಿರುವಣ್ಣಿಯೂರಿಗೆ ಬಸ್ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿ ಜಯಲಲಿತಾರ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಕಟೌಟ್‌ಗಳು, ಎದುರಿಗೆ ಎಂ. ಜಿ. ರಾಮಚಂದ್ರನ್‌ರವರ ಕಟೌಟ್‌ಗಳು, ಯಾವುದೇ ಫಲಕಗಳ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದರೂ ಒಂದು ಮೇಲಿನ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ವೃತ್ತ ಬರೆದು ಅದರಲ್ಲಿ ಗೌನು ಧರಿಸಿದ ಜಯಲಲಿತಾರ ಭಾವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಎದೆಯ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ (Passport size) ಬರೆದ ಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ಭಾವ ಚಿತ್ರಗಳು, ಕಟೌಟ್‌ಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿರುವ (ಹಾಜಿ-ವೂಜಿ-ಮಂತ್ರಿಗಳ) ಹಣವನ್ನು ಫುಟ್‌ಪಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲನೂಕುತ್ತಿರುವವರ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡ ದೃಶ್ಯ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ದೇವಾಲಯವನ್ನೇ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಂದೆ ಕಟೌಟ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವರೇ ? ಇದು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಭ್ರಮೆ. ಅಷ್ಟೆ !

ದ್ವಿಚಕ್ರವಾಹನಗಳು, ಅಂದರೆ ಇಂಧನ ಚಾಲಿತ ದ್ವಿಚಕ್ರವಾಹನಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ಬೈಸಿಕಲ್‌ನ ಸಂಖ್ಯೆ ವಣತೃ ಹೇರಳವಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮದರಾಸ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಎರಡೇ ವರ್ಗದ ಜನರಿರಬಹುದೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತೀರ ಕೆಳವರ್ಗ ಮತ್ತು ಒಂದು ಉನ್ನತವರ್ಗ, ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನ ಬಸ್ಸು ಅಥವಾ ಬೈಸಿಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದರೆ ಮೇಲು ವರ್ಗದ ಜನ ಕಾರು-ಜೀಪುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಿಯಾಡುತ್ತಾರೆ. ದ್ವಿಚಕ್ರ ವಾಹನಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಂಡಿರುವ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರ ಸಂಖ್ಯೆ ಕಡಿಮೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಮರೀನ ಬೀಚ್ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲೇ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ಸಮುದ್ರ ನೋಡುವ ಬಯಕೆ. ಆದರೆ ಸಮಯದ ಅಭಾವ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಚಕ್ರದಂತೆ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ, ಎಲ್ಲರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು, ಕ್ರಮಿಸಬೇಕಾದ ದೂರ ಬಹಳ ಇತ್ತು. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ನೋಡೋಣವೆಂದುಕೊಂಡು, ಆಸೆಯನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿರುವಣ್ಣಿಯೂರು ತಲುಪಿದೆ.

ಸ್ನೇಹಿತ ದಾಮೋದರ ಮೊದಲು, ಹೆಂಡದ ಬಾಬು ಇದ್ದಾಗ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅಂದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಮನಗರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸೇಂದಿ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಮಗ. ಆದರೆ ಅವರ ಮೂಲ ವಣತೃ ತಮಿಳುನಾಡೇ ಆಗಿತ್ತು. ಮರಳಿ ತಾಯ್ನಾಡಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕಾರ್ ಗ್ಯಾರೇಜ್ ಅನ್ನು ತಿರುವಣ್ಣಿಯೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ. ಕನ್ನಡ-ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯ ಕೊಂಡಿಯಾಗಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕರಿಸಿದ ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ದಾರಸ್ತಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾರೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಲಾ ಚಾಚಿದ್ದ ದಾಮೋದರನ ತಮ್ಮ ಲೋಕೇಶ್, ಆತನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದೆ.

ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ದೂರದ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗರನ್ನು ಕಂಡು ಬಹಳ ಹರ್ಷಚಿತ್ತನಾದೆ. ಲೋಕೇಶ್ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ತಮ್ಮನೊಡನೆ ರಾತ್ರಿ ದುಡಿದು ದಣದಿದ್ದ ದಾಮೋದರನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದವು. ದಣವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಆತನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಬೇಸರಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ತುಂಬಾ ಸಂತಸಗೊಂಡ. ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದ. ಹೊಲಸು ತುಂಬಿದ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಖ ವರ್ತಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬಂದಿದ್ದ ನಾನು ದಾಮೋದರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದೆ. ದೇಹಕ್ಕೆ ಆಪ್ತಾಯವಾನವೆನಿಸಿತು. ಬುದ್ಧಿ ಚರುಕಾಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾಮೋದರನ ಶ್ರೀಮತಿಯವರು ಬಿಸಿ ಬಿಸಿ ಪೂರಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ತಟ್ಟೆಗೆ ತುಂಬಿದ ಬಿಸಿ-ಬಿಸಿ ಪೂರಿ ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದವು, ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ದಾಮೋದರ ತನ್ನ ಸ್ವೂಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮದರಾಸು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ.

ಡಾ. ಸಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರೊಡನೆ

ಡಾ|| ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರ: ಆಗಲೇ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಬರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತೆವು. ತರಗತಿ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದರು. ಉಭಯ ಕೌಶಲೋಪರಿಯಣಿಯತು, ಸುಮಾರು ಒಂದು-ಒಂದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಅವರೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಲಾಯ್ತು. ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಜೀವನ, ಬದುಕುವ ರೀತಿ, ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳು, ಆಚರಣೆ-ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು, ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರ ರೀತಿ ರಿವಾಜುಗಳು, ಭಾಷಾ ಅಭಿಮಾನ, ಜನಾಂಗ, ಜಾನಪದೀಯ ಅಧ್ಯಯನ ಸಂಶೋಧನೆ, ಅದರ ಪ್ರಗತಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಕೆಲಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು. ನನ್ನ-ಅವರ ಭೇಟಿಯಿಂದ ಅಂದು ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದ ತರಗತಿಯನ್ನು ರದ್ದುಗೊಳಿಸಿದರು. ಅವರೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ ದೀರ್ಘ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಎಲ್ಲಿ-ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು ? ಯಾರು-ಯಾರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಬೇಕು ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಹೋದರೆ ಹತ್ತಿರದ ದಾರಿಗಳಾಗುತ್ತವೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ಕೂಲ ಚಿತ್ರಣ ನೀಡಿ ಉಪಕರಿಸಿದರು ಡಾ|| ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು. ಅವರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಮುಂದುವರಿದೆ.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಕುರಿತಂತೆ, ಜಾನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಕೆಲಸವಾಗಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಪೂರಕಾಂಶಗಳು ಕಡಿಮೆ ಇವೆ. ಮಧುರೈ, ತಂಜಾವೂರು, ಪಾಳಯನ್ ಕೋಟೈ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರೆ ವಿಪುಲವಾದ ಮಾಹಿತಿ ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಮದರಾಸಿನ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಗೋಲ್ಡನ್ ಬೀಚ್‌ನ ಮುಂದೆಯಿರುವ 'ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್'ಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಲು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು.

ಮದ್ರಾಸ್ ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್

ಮರೀನಾ-ಗೋಲ್ಡನ್ ಬೀಚ್ ಮೂಲಕ ಅಂದರೆ ಪಕ್ಕದ ರಸ್ತೆಯಲೆ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಮದರಾಸಿಗೆ ಸುವಾರ 23-24 ಕಿ.ಮೀ, ದೂರದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದೆ 'ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್.' ದಾಮೋಧರ ತನ್ನ ಸ್ಕೂಟರಿನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದ.

ವಿಟ್ಟೇಕರ್ ಎಂಬ ವಿದೇಶಿಯರೊಬ್ಬರು ಈ 'ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್' ನಿರ್ವಹಣಕಾರರು ಮತ್ತು ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರು. ಸಾವಿರಾರು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಮೊಸಳೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಕಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಬೇಕಾದ ನೀರು ಇತರೆ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನೂರಾರು ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೆ ಕೈತುಂಬ ಕೆಲಸ ನೀಡಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮದರಾಸು ನೋಡಲು ಹೋದವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹತ್ತಾರು ಜಾತಿಯ ಈ ಮೊಸಳೆ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯವನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಬರಬೇಕು. ಮರಿಮೊಸಳೆಗಳು, ಕಿರುಬೆರಳಿನ ಗಾತ್ರದಿಂದ ದೈತ್ಯಾಕಾರದ ಮೊಸಳೆಗಳ ವರೆಗೂ ವಿವಿಧ ಆಕಾರದ ಸಾವಿರಾರು ಮೊಸಳೆಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಅವುಗಳ ಜಾತಿಯನ್ನು ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತಿಳಿಯುವ ವ್ಯವಧಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಹಲವಾರು ಆಕಾರದ ಮೊಸಳೆಗಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದವು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅದೆಷ್ಟು ಟಿನ್ ಮಾಂಸ ಬೇಕೋ ನಾನಂತೂ ಅರಿಯೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದವರೊಬ್ಬರ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ಒಂದು ದಿನಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಕೇಜಿ ಮಾಂಸ-ಮೀನು ತರಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ಇದು ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನ ವಿಷಯವಾದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇರಾಳರ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಇರಾಳ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರ (ಸರ್ಪಾಲಯ)

IRULA REHABILITATION CENTRE (SNAKE CENTRE)

ಮದ್ರಾಸ್ ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ಈ ಸರ್ಪಾಲಯ. ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ನಾಗರ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿ ಅವುಗಳಿಂದ ವಿಷ ತೆಗೆಸುವ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಮನ್ ಕೋಬ್ರ, ವೈಪರ್, ಸ್ಯಾಲ್‌ಡ್ ವೈಪರ್ ಸೀ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ಮಲಬಾರ್ ಪಿಟ್ ವೈಪರ್, ಕೋರಲ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ಟ್ರೀ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ವೈನ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ಕ್ಯಾಟ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ವಾಟರ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ವಾರ್ಮ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ಸ್ಯಾಂಡ್ ಬೋಸ್, ವಾಲ್ವ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ಲ್ಯಾಂಡ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ರ್ಯಾಟ್ ಸ್ನೇಕ್ಸ್, ಪಿತ್ತೋನ್ ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಹಾವುಗಳಿಂದ ವಿಷ ತೆಗೆಸಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸುವ ಇದೊಂದು ಸಂಶೋಧನಾ ಕೇಂದ್ರವೆಂದಿರಬಹುದು. ಈ ಹಾವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವವರು, ವಿಷ ತೆಗೆಯುವವರು, ಇದರ ಉಸ್ತುವಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಹಾವು ಹಿಡಿಯುವಲ್ಲಿ ಪರಿಣಿತರಾದ ಇರಾಳರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಹಲವಾರು ಇರಾಳರನ್ನು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತು ಸ್ನೇಕ್ಸ್ ಸೆಂಟರ್ ನಿರ್ವಹಣೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಮೂಲಗಳೆಂದರೆ ವರ್ಲ್ಡ್ ವೈಲ್ಡ್ ಲೈಫ್ ಫಂಡ್ [world wild Life Fund]. ವೈಲ್ಡ್ ಲೈಫ್ ಪ್ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಟ್ರಸ್ಟ್ (WILDLIFE PRESERVATION TRUST) ಹಾಗೂ ದಿ ಸ್ಮಿತ್ ಸೋನಿಯನ್ ಇನ್ ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್. (THE SMITHSONIAN INSTITUTION). ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಮೊಸಳೆಗಳ ಜೀವ ವಿಶಾಸ ಹೇಗಾಯ್ತು ಎಂಬುದರ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಮದರಾಸ್ ಕ್ರೋಕಡೈಲ್ ಬ್ಯಾಂಕನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಒಮ್ಮೆ ಆರಂಭವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಹಲವಾರು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮೊಸಳೆಗಳು, ಅವುಗಳ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಉಷ್ಣಾಂಶಬೇಕು, ಹೇಗೆ ಮರಿ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ಹೊರಬರುತ್ತವೆ, ಅವುಗಳ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳ-ಮೇಲೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ.

ಡಾ|| ವಿಟ್ಟೀಕರವರೂ ಯಾವುದೋ ತುರ್ತು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನೊಡನೆ ತುಂಬಾ ವಶತನಾಡುವ ವ್ಯವಧಾನದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ವಶಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅವಕಾಶವಾದರೆ ಬನ್ನಿ ವಿಷದವಾಗಿ ವಶತನಾಡೋಣ ನಾನು ತುಂಬಾ ಬ್ಯುಸಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಹೊರಟರು. ನಾನು ಮತ್ತು ದಾಮೋಧರ ಮದರಾಸಿನ ಅವರ ಗ್ಯಾರೇಜಿಗೆ ಬಂದೆವು.

ಶಿಲ್ಪಕಲಾಕಾರ ದೊರೈ

ದಾಮೋದರನ ಗ್ಯಾರೇಜಿನ ಎದಿರು ಒಬ್ಬ ಶಿಲ್ಪಕಲಾಕಾರ ದೊರೈ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ವಿಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಕಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ನೋಡುವ ಆಸೆಯಾಯ್ತು. ಆತನ ಎದಿರು ನಿಂತೆ, ಬಹು ಸುಂದರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕೆತ್ತುತ್ತಿದ್ದ. ನುಣುಪಾದ ಬಳಪದ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಭವ್ಯಮೂರ್ತಿಗಳ ನಿರ್ವಾಣವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಆತನ ಹೆಸರು ದೊರೈ, ಆತ ದೊರೈಯಾಗಿದ್ದುದು ಪೂತ್ರ ಆ ಕಲ್ಲ ಕಲೆಗೆ. ಅಂಜನೇಯ, ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಮೇತ ನಾದ-ಶ್ರೀರಾಮ-ಪಾರ್ವತೀ, ಸರ್ಪ, ಧಮರು ಜಟಾ ಜೂಟಿ ಸಮೇತನಾದ ಶಿವ, ಮುರುಗನೆಂದು ಹೆಸರಾದ ಪಣ್ಣುಖಿ, ಗಣಪತಿ, ವೃಷಭ, ಸಪ್ತ ವಶಾತ್ಮಕಿಯರು, ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕೆತ್ತಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಒಂದೊಂದೂ ಸುಂದರ ಕೃತಿಗಳೇ.

ಶಿಲ್ಪಕಲಾಕಾರ ದೊರೈಯೊಡನೆ ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ವಶತನಾಡಿ, ಆತ ಈ ಕಲೆ ಯನ್ನು ಯಾರಿಂದ ಕಲಿತ, ಹೇಗೆ ಕಲಿತ, ಬರುವ ಸಂಪಾದನೆ, ಜೀವನವಿಧಾನ, ಆಗುವ

ವ್ಯಾಪಾರ ಮುಂತಾಗಿ ಕೆಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಆತನ ಒಂದು ಭಾವಚಿತ್ರ, ಆತನ ಕಲಾ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯ ಏಳುಗಂಟೆ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು ಮುಂದೆ ತಂಜಾವೂರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿತ್ತು. ದಾಮೋಧರ ತನ್ನ ಸ್ಯೂಟರಿನಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟ. ಆತನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದ ತಿಳಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡೆ.

ತಂಜಾವೂರಿಗೆ ಹೋಗುವ ಬಸ್ಸಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಆ ಬಸ್ಸು ಹೊರಡಲು ಇನ್ನು ಒಂದುವರೆ ಗಂಟೆ ಸಮಯವಿತ್ತು. ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಖಾನಾವಳಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ.

ಮದ್ರಾಸಿನ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ

ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಹೋಟೆಲ್‌ಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಬಡವರ ಬಂಧು ಪುಟ್‌ಪಾತ್‌ನ ಡ್ರೈವ್ ಇನ್ ಹೋಟೆಲು. ಮತ್ತೊಂದು ಸಿರಿವಂತರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಸ್ಪಾರ್ ಹೋಟೆಲ್ಲು. ರಸ್ತೆ ಬದಿಯ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿನ್ನಲು ನನಗೆ ಹಿಂಜರಿಕೆ, ಸ್ಪಾರ್ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಿನ್ನೋಣವೆಂದರೆ ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆಯ ಹೆದರಿಕೆ. ಆದರೂ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಿ ಶರವಣ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ಒಂದು ಆರ್ಟಿನರಿ ಮೀಲ್‌ಗೆ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದೆ. ಊಟ ತಂದೆಕೊಟ್ಟು, ಹೊಟ್ಟೆಯನ್ನೋ ತುಂಬಿತು. ಆದರೆ ಬಿಲ್ ನೋಡಿ ನೆನಗೆ ಹೃದಯಘಾತವಾದಂತಾಯಿತು. ಎಪ್ಪತ್ತಮೂರು ರೂಪಾಯಿ ಗಳು. ವಣತನಾಡದೆ ಬಿಲ್ಲು ಪಾವತಿಸಿ ಮತ್ತೆ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಮರಳಿದೆ. ಮೊದಲೇ ಮುಂಗಡ ಸೀಟು ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ್ದ ಬಸ್ಸು ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತು ಆಸೀನನಾದೆ. ಹಾಗೇ ಜೊಂಪು ಹತ್ತಿತು. ಸೀಟಿನಿಂದಕ್ಕೆ ತಲೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಯಾವಾಗ ಬಸ್ಸು ಹೊರಟಿತೋ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹಣೆಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಬಿತ್ತು ಏನಾಯಿತೆಂದು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟೆ. ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಬಸ್ಸಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾದ ಅದೇನನ್ನೂ ಉಳಿಸಲು ಬಲವಾಗಿ ಆ ಡ್ರೈವರ್ ಬ್ರೇಕ್ ಒತ್ತಿದ್ದ. ಸಮಯ ನೋಡಿದೆ ರಾತ್ರಿ 1½ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು.

ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿ 13-2-96

ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಐದು ಗಂಟೆಗೆ ನಾನು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬಸ್ಸು ಅಥವಾ ನಾನು ಪ್ರಯಾಣಿಸಲು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಬಸ್ಸು ತಂಜಾವೂರು ತಂಗುದಾಣ ತಲುಪಿತು. ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಚಹಾದಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾಯ್ ಕುಡಿದು ಬೆಳಕಿಗಾಗಿ (ಸೂರೈಸ ಬೆಳಕಿಗಾಗಿ) ಕಾಯುತ್ತ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದ ಸಿವೆಂಟು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತೆ. ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಗಲಭೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ನೋಡೋಣವೆಂದು ಹೊರಟೆ. ರಾತ್ರಿ ಕುಡಿದು ಇನ್ನೂ ಅವಲಾ ಇಳಿಯದ

ಗಂಡನೊಬ್ಬ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯವರ ಪ್ರವೇಶ ನಿಷಿದ್ಧವೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಜನರೂ ಪಾಲಿಸುತ್ತ ನಿಂತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಅದನ್ನೇ ವಶಾದಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ಮತ್ತದೇ ಸಿವೆಂಟು ಬೆಂಚಿಗೆ ಬಂದು ಕುಳಿತೆ.

ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಂಜಾವೂರು ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆಗಳ ಪುಟ್ ಪಾತ್ ಮೇಲೆ ವಯಸ್ಸಾದ ವೃದ್ಧ ಮಹಿಳೆಯರು ಭಾರವಾದ ಬುಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ (ಮಕರಿ) ಏನೇನೂ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮಿಳು ಪಾರಂಪರಿಕ ಉಡುಪು ಗಳು ವಶಾಸಲು ಸೀರೆ, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎಂತೆಂಥದೋ ಸರಗಳು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವ ಕಡಗ ಬಳೆಗಳು, ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಬುಗುಂಡುಗಳು, ಜೊತೆಗೆ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕೈಚೀಲ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು (ಆಟವಾಡುವ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು)

ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದವರೊಬ್ಬ ಮಹನೀಯರನ್ನು ಕೇಳಿದೆ ಏನಿದಲ್ಲ ? ಎಂದು ಆತ ಏನೇನು ಹೇಳಿದನೋ ಆದರೆ ಅವರು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದು ವಶಾರಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿದ ತರಕಾರಿ-ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳು. ಅವುಗಳನ್ನು ಗ್ರಾವಣಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡಿ ಬಂದ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ಗಂಡ ಮಕ್ಕಳ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾರಂತೆ. ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಿದ್ದು ಇಷ್ಟು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿತ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಏನಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿತ್ತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಶೌಚಾಲಯ ಮೂಗಿನಲ್ಲೇ ಉಸಿರಾಡುವ ಸುಸ್ಥಿತಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರು ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದ ಶೌಚಾಲಯಕ್ಕಿಂತ ಸ್ವಚ್ಛವಾಗಿತ್ತು. ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮ ಮುಗಿಸಿ-ಬೃಹದೇಶ್ವರ ದೇಗುಲ ನೋಡಲು ಹೊರಟೆ.

ಬೃಹದೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ

ವಿಶ್ವ ವಿಖ್ಯಾತ ಬೃಹದೇಶ್ವರ ದೇವಾಲಯ ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವುದು. ಪುರಾತನ ಭವ್ಯ ದೇವಾಲಯವದು. ಪ್ರವೇಶದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬೃಹದಾಕಾರವಾದ ಮೊದಲಗೋಪುರ ಆದು. ಎರಡು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಕೆಳಭಾಗ ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದ್ದರೆ ಮೇಲುಭಾಗ ಗಾರೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಕೆಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಮೂರ್ತಿಗಳಿದ್ದರೆ, ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಕಲಾತ್ಮಕವಾದ ಗಾರೆಯ ಮೂರ್ತಿಗಳಿವೆ. ಸಣ್ಣ ಮೂರ್ತಿಗಳಿಂದ ಅಂದರೆ ಅರ್ಧ ಅಡಿಯ ಮೂರ್ತಿ ಗಳಿಂದ-17 ಅಡಿಯ ಮೂರ್ತಿಗಳವರೆಗೂ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಆಕರ್ಷಕ ಮೂರ್ತಿ ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಎರಡು ಗೋಪುರಗಳಿವೆ. ಆ ಎರಡು ಗೋಪುರ ಗಳ ನಡುವೆ ಪ್ರಾಂಗಳಣ ವಿಶಾಲವಾಗಿದೆ. ಸುತ್ತಲೂ ಹಲವಾರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ

ದೇಗುಲಗಳಿವೆ, ವಿಶಾಲವಾದ ಪ್ರಾಂಗಣ ಬರುವ ಪ್ರವಾಸಿಗರನ್ನು, ಭಕ್ತರನ್ನು ತನ್ನತ್ತ ಸೆಳೆದು ತನ್ನ ತೋಳ ತೆಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿ ತನ್ನ ಕಲಾ ವೈಭವವನ್ನು ಪುನಃ ದಣಿಯ ನೋಡಿ ಹೋಗಿ ಎಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಆ ದಿವ್ಯಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೆ ಹೊರತು ವಣತುಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿಡಲಾಗದು. ನೋಡುಗ ಮೈವರೆಯುತ್ತಾನೆ. ತಲ್ಲಿನನಾಗಿ ಕಲಾಕಾರನ ಸೃಷ್ಟಿ ವೈಚಿತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ಲೀನ ವಾಗುತ್ತಾನೆ. ಅಂತಹ ಕಲಾವಂತಿಕೆ ಬೃಹದೇಶ್ವರನ ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ.

ಇನ್ನು ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಒಳಹೊಕ್ಕಲು ಮೂರ್ಮಾಲ್ಯ ಬಾಗಿಲುಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಬೇಕು, ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಮೇಲಾಗೋಪುರದಲ್ಲಿ ಅದೆಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಮೂರ್ತಿಗಳನ್ನು ಕಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದಾನೋ ಕಲಾಕಾರ ! ಹೊರ ಬಾಗಿಲಿನ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಯಂತೆ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಗೋಪುರ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲ ಬಾಗಿಲುಗಳು, ಸುತ್ತಲೂ ಇರುವ ದೇವಾನುದೇವತೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ, ಗರ್ಭಗುಡಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸದರೆ ಗಜಗಾತ್ರದ ಲಿಂಗರೂಪಿ ಶಿವದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಲಿಂಗದದುರು ನಿಂತರೆ ವಣನವ ಎಷ್ಟು ಕುಬ್ಜ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದ ಲಿಂಗವನ್ನು ಯಾವ ದೇಗುಲದ ಗರ್ಭಗುಡಿಯಲ್ಲೂ ಇದುವರೆಗೆ ನಾನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಕಾಣಲೂ ಆರನೇನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ನಾಲ್ಕೈದಾರು ಜನ ಒಟ್ಟಿಗೇ ಸುತ್ತ ನಿಂತು ತಮ್ಮೆರಡೂ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿದರೆ ಒಂದು ಸುತ್ತ ಬರಬಹುದು. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸುತ್ತಳತೆ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅಷ್ಟೇ ಎತ್ತರವೂ ಇದೆ. ದಿವ್ಯದರ್ಶನ ಪಡೆದು ಹೊರಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಗಂಟೆ 9-30 ಆಗಿತ್ತು.

ತಂಜಾವೂರು ತಮಿಳು ವಿ.ವಿ.

ಲಗುಬಗನೆ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವಿರುವಂತೆಯೇ ತಮಿಳು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವು ನಗರದ ಹೊರ ವಲಯದಲ್ಲಿದೆ. ನಗರ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಪುದು (ಹೋಸ) ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ತಮಿಳು ವಿ.ವಿ. ಎಷ್ಟು ದೂರವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರು ಒಂದು ಕಿ.ಮೀ. ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ಒಂದು ಕಿ.ಮೀ. ಆದರೆ ನಡೆದೇ ಹೋಗಬಹುದೆಂದು ಹೊರಟೆ. ಆಟೋದವನೊಬ್ಬನನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಆತ ಇಷ್ಟುತ್ಯೇದು ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ. ಒಂದೇ ಕಿ.ಮೀ ಗೆ. 25 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ಮನಸ್ಸೊಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಕಾಲಿಗೇ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದೆ.

ಫಾಪಸ್ ಎಂಬ ಮಹನೀಯರೊಬ್ಬರು ತಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ವಾಹನವನ್ನು ನಡೆದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂದು ಶುದ್ಧ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ತಮಿಳು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ

ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿತು. ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮಿಳು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಆಡಳಿತ ಕಛೇರಿಯ ಬಳಿ ತಲುಪಿಸಿದರು. ಪಂದನೆ ತಿಳಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಕಛೇರಿಯ ಒಳಹೊಕ್ಕು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರೊಡನೆ ನಾನು ಬಂದ ಕಾರಣ, ನಾನು ನೋಡಬೇಕಾದ ಮಾಹನೀಯರುಗಳು, ಮಾತನಾಡಿದ ವಿವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ ಬೇರೇ ಕಡೆ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಸ್ಸೊಂದು ಬಂತು. ಬಸ್ಸಿನ ನಿರ್ವಾಹಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಇವರನ್ನು ತಲುಪಿಸಿ ಎಂದು ಅವರೊಡನೆ ಆ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುವಾರು ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ತಲುಪಿಸಿದರು.

ತಂಜಾವೂರಿನ ತಮಿಳು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯ ಸುಂದರವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿದೆ. ನಿಸರ್ಗದ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೊಂದು ಇಲ್ಲೊಂದು ಕೆಂಪು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಮರಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಲವಾರು ಜಾತಿಯ ಮರಗಿಡಗಳನ್ನು ಸಾಲು-ಸಾಲಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗವೂ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಾದ ಡಾ|| ಶಕ್ತಿವೇಲು, ಡಾ|| ಪಣ್ಣುಗಂ, ಡಾ|| ರಾಮನುಥನ್, ಡಾ|| ಶಾಂತಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವುದು ನನ್ನ ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಿತ್ತು.

ಸಾಕ್ಷರತಾ ಅಂದೋಲನದ ಶಿಕ್ಷಕರ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ ಕುಳಿತಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರಿ ಎಂದು ಕುಳಿತೆ. ಅರ್ಧ ತಾಸು ಕಳೆಯಿತು. ಯಾರೋ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಯಾರೋ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನನಗರ್ಥವಾಗದ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರವರೇ ಏನೇನೋ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸಂದರ್ಶಿಸಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬಂದರೂ ನನಗೆ ಅವರನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಇರಾದೆಗೆ ಯಾರೂ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿತನಕ ಸುಮ್ಮನಿರಲಾರದೆ ಅಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೊಡನೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಸಲಾಯಿತು. ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದದ ಈವರೆಗಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳು

ಜಾನಪದದ ಬಗೆಗೆ ಆಗಿರುವ, ಆಗುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ನನ್ನನ್ನು ಡಾ|| ಶಕ್ತಿವೇಲಾರವರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದಾಕೊಂಡು ಹೋದರು !

ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ (ತಂಜಾವೂರು ಪ. ವಿ. ವಿ.)

ತಮಿಳು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು ಡಾ|| ಶಕ್ತಿವೇಲು. ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೇ ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಬರೆದಿರುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ (ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರನ್ನು ಕುರಿತು ಬರೆಯುವಾಗ ಮುಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲ ಪರಿಚಯಾತ್ಮಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿರುತ್ತೇನೆ). ಡಾ||ಶಕ್ತಿವೇಲಾರವರು ಸಹೋದ್ಯೋಗಿ ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಲಾದ ಡಾ|| ರಾಮನಾಥನ್, ಡಾ|| ಶಾಂತಿ, ಡಾ|| ಪಣ್ಣುಗಂಧವರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದರು, ಅಲ್ಲಿನ ಲೈಬ್ರರಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಆಸಕ್ತಿ, ನಿರಾಸಕ್ತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಇತ್ತೀಚಿನ ಆಸ್ಥೆ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಎಲ್ಲ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮರ್ಪಕ ಉತ್ತರ ನೀಡಿದರು. ಮೊದಲೇ ತಯಾರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ ಕಳೆದು ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಇರಿಸು-ಮಾರಿಸಿನ ಪ್ರಸಂಗ ಕೂಡ ಬಂತು. ಡಾ|| ರಾಮನಾಥನ್ ತಮ್ಮ ಆಸವನಾಧಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ‘ನೀವೊಂದು ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿ ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಬರಬಾರದಿತ್ತೇ’-ಎಂದಾ. ಆದರೂ ಅಗತ್ಯವಿರುವಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಹಣಪಾವತಿಸಿ ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ತಂಜಾವೂರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆ. ಆಗ ಸಮಯ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಎರಡು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು.

ತಂಜಾವೂರು ಮೇಲೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಜನಜಾತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಪರಂಪರೆಗಳು, ಹಳ್ಳಿ ಗಾಡಿನ ಜನರ ಜೀವನ, ಜನಪದ ಗಾಯಕರು, ಕಥಾವಿದರು, ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ, ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತು ಧ್ವನಿ ಮುದ್ರಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ ಕ್ಯಾಸೆಟ್ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತಂಜಾವೂರು ತಲುಪುವ ಮುನ್ನವೇ ಕಳೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ತಂಬಾ ಬೇಸರವಾಯ್ತು, ಆದರೆ ಏನೂ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಅದೇ ವಿಷಯವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿ ಹೋಗಲಾ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮಧುರೈನಲ್ಲಿ

ತಂಜಾವೂರನ್ನು ಮಧುರೈಗೆ 2-30ಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಸ್ಸು ಸಂಜೆ ಏಳು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಧುರೈ ತಲುಪಿತು. ಕಳೆದ ಮೂರು ದಿನಗಳಿಂದ ಆಲೆದಾಡಿದ್ದ ದೇಹಕ್ಕೆ

ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೀರ ಅವಶ್ಯವೆನಿಸಿತು. ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಲಾಡ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೋಣೆ ಹಿಡಿದು ಲಗ್ನೇಜೆಲ್ಲವನ್ನು ಎಸೆದು ತಣ್ಣೀರಿನ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ಮಲಗಿದೆ. ದಣಿದಿದ್ದ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಪ್ಯಾಯವನಾಂವೆನಿಸಿತು. ನಿದ್ರಾದೇವಿಯ ಮಡಿಲ ಮಗುವಾಗಿ ಆಕೆಯ ದಿವ್ಯಾಲಿಂಗನದ ಸುಖ ಸಾಕೆನಿಸಿ ಕಣ್‌ಬಿಟ್ಟಾಗ ಬೆಳಗಿನ ಅರು ಗಂಟೆ ಸಮಯ ವಾಗಿತ್ತು (14-2-96).

ಮೀನಾಕ್ಷಿ ದೇಗುಲ

ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಸ್ನಾನಾದಿ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಮಧುರೈ ಮಹಾದೇವಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯ ದರ್ಶನಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಹೋರಟೆ. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೂ ಬೃಹದಾಕಾರ ವಾದ, ಬಹು ಎತ್ತರವಾದ ಮಹಾಗೋಪುರಗಳು. ಅವೇ ಆ ದೇಗುಲದ ಪ್ರವೇಶ ದ್ವಾರಗಳೂ ಸಹ. ನಾಲ್ಕುಗೋಪುರಗಳೂ ಏಕ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕು ಗಳಲ್ಲೂ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ದಕ್ಷಿಣದ ಮುಖ್ಯ ದ್ವಾರದ ಗೋಪುರ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನೀಡಿದರೆ ಅದರ ಬೃಹತ್ತು ಮಹತ್ತುಗಳ ಅರಿವಾಗಬಹುದು.

ಕ್ರಿ. ಪೂ. 1559ರಲ್ಲಿ ಚಿರಮಲೈ ಸೇವಂತಿ ಮೂರ್ತಿ ಚಿಟ್ಟಿಯಣ್ಣರ್ ಎಂಬ ಮಹಾಪುರುಷನಿಂದ ನಿವರಣಗೊಂಡು, 1960ರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಐವತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಪುನರ್ ನಿವರಣಗೊಂಡಿತೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಒಂಭತ್ತು ಅಂತಸ್ತುಗಳನ್ನು ದಿವ್ಯಗೋಪುರದ ಎತ್ತರ ಒಂದು ನೂರ ಅರವತ್ತು ಅಡಿ ಮತ್ತು ಒಂಭತ್ತು ಅಂಗುಲ. ತಳಭಾಗದ ಉದ್ದ ಒಂದು ನೂರ ಎಂಟು ಅಡಿಗಳು. ಹಾಗೆಯೇ ತಳಪಾಯದ ಅಗಲ ಅರವತ್ತೇಳು ಅಡಿಗಳು. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು ಮೂರ್ತಿ ಕಲಾಕೃತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ (1511) ಒಂದು ಸಾವಿರದ ಐದನೂರ ಹನ್ನೊಂದು. ಗೋಪುರ ಗಳ ನಾಡೆಂದೂ, ದೇವಾಲಯಗಳ ಬೀಡೆಂದೂ ತಮಿಳುನಾಡಿಗೆ ಅನ್ವರ್ಥವಾಗಿ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ.

ಮೀನಾಕ್ಷಿ : ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಮಧುರೈನಲ್ಲಿ ಪಾಂಡಿಯಮನ್ನರ ಮಗಳಾಗಿ ಅವತರಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನತೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆಂದೂ, ಕೊಂಚ ಕಾಲ ದೇವಿಯೇ ಪಾಂಡಿಯ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಆಳ್ವಿಕೆ ಮಾಡಿ ತದನಂತರ, ಕೈಲಾಸ ಪತಿ ಶಿವನನ್ನು ವಿವಾಹವಾದಳೆಂದೂ, ಮೀನಿನಂತಹ ಕಣ್ಣುಗಳುಳ್ಳ ಮಹಾದೇವಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಿ ಮೀನಾಕ್ಷಿದೇವಿ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಳು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ—ಆ ದೇಗುಲದ ಬಳಿ ಬಂದಿದ್ದ ಭಕ್ತರು.

ಮದುರೈ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ದೇಗುಲ ಮೂರುಸಾವಿರದ ಆರುನೂರು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಳೆಯದಾದ ಪುರಾತನ ದೇವಾಲಯವೆಂದು ಉಲ್ಲೇಖವಿದೆ. ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ

ಪ್ರಧಾನ ನಗರ ಮಧುರೈ, ಮಧುರೈಗೆ ಅಲವಾಯ್, ಕಡಂಬವನವೂ, ಸಮಷ್ಟಿ ವಿಚಪುರಂ, ಜೀವನ್ ಮುಕ್ತಿಪುರ, ಶಿವಲೋಗ, ದ್ವಾದಸಾಂತಪುರ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಹೆಸರುಗಳಿವೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲದ್ರಾವಿಡ ತಮಿಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ ನಗರವೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ತಮಿಳ್ ಮಧುರೈ, ತಮಿಳ್ ಕಡಲ್, ಸಂಘ ತಮಿಳ್ ಕಡಲ್, ಮುಚ್ಚಂಗವಳಕ್ಕಡಲ್, ವಿಸಾರ ತಮಿಳ್ ಕಡಲ್, ಮುತ್ತಮಿಳ ಮಧುರೈ ಮುಂತಾಗಿ ಯೂ ಸಹ ಮಧುರೈ ಅನ್ನು ವಿವಿಧ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶಿವನು ತನ್ನ ಶಿರದ ಮೇಲಿರುವ ಚಂದ್ರನ ಅಮೃತದಿಂದ ನಾಗನ ವಿಷವನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಶುಭ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ, [ಮಧುರೈ (ಮದಿರೆ) ಎಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾಗಿ ಹೆಸರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಅಲ್ಲಿನ ಜನಪದರು ವಿಧ ವಿಧವಾಗಿ ಹಾಡು ಕಟ್ಟಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪುಣ್ಯನದಿ ವೈಗೈಯಿನ ದಡದಲ್ಲಿದ್ದಾ ಬಹು ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂ ಭಾಗದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಕುಂಡೋದರನ್ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸನ ನೀರಡಿಕೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಲು, ಮಹೇಶ್ವರನ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ಗಂಗೆ ಸದಾ ಹರಿಯುತ್ತಾಳೆ. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಮಿಳಿತ ವಾಗಿದ್ದ, ಗಂಗೆ ಗಂಗಾಧರನ ಜಡೆಯಿಂದ ಹೊರ ಬಂದದ್ದರಿಂದ ಶಿವನಿಗೆ ಎಂತಲೂ, ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಬೋಧಿಸಿದುದರಿಂದ ಶಿವ ಜ್ಞಾನ ತೀರ್ಥವೆಂತಲೂ, ಗಾಳಿಗಿಂತ ವೇಗ ವಾಗಿ ಚಲಿಸುವುದರಿಂದ ವೇಗವತಿ ಎಂದೂ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದೆ ಈ ವೈಗೈನದಿ ಎಂದು ಲಾಕ್ಷಣಿಕರು ವಿಷದ ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆರವತ್ತ ನಾಲ್ಕು ಪೀಠಗಳಲ್ಲಿ ಮಧುರೈ ಮೊದಲ ಪೀಠ ಎಂದೂ ವಿವರಿಸುತ್ತಾರೆ. “ಮಧುರೈ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಸುಂದರಂ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನೋಡಲಾಗದಿದ್ದ ರೂ ಗೋಪುರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತು ಬಂದರೂ ಸಕಲ ಪಾಪಗಳೂ ನಾಶ ವಾಗುತ್ತವೆಂಬ”-ನಾಣ್ಣಡಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ತಿಂಗಳಲ್ಲೂ ಒಂದೊಂದು ಹಬ್ಬಗಳು ಆಚರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಆರ್ಚಕರು ಶಿವನ ತಿರುವಿಳಿಯಣ್ಣಲುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ನಗರವೇ ಉತ್ಸವನಗರಿ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಚೈತ್ರ, ಶ್ರಾವಣ, ಚೈ ಅಂದರೆ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಪೌರ್ಣಮಿಯೆಂದು ಮೀನಾಕ್ಷಿ ದೇವಿಯ ವಿವಾಹ ಮಹೋತ್ಸವವು ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಅಳಗರ ಗುಡಿಯಿಂದ ಅಳಗರು ಮಧುರೈಗೆ ಬಂದು ವೈಗೈ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಲು ಕೋಟಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಾಲವು. ಇದನ್ನೇ ಚಿತ್ತಿರೈತಿರುವಿಳಾ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುವುದು.

ಮೀನಾಕ್ಷಿ ದೇವಾಲಯದ ಬಣ್ಣಗಳ ಕುರಿತು ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ವಾಚಕರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಕಲಾಕಾರನ ಕೈಚಳಕ, ಆತನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಣ್ಣದ ಕುಂಚದ ಕುಸುರಿಯನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಆನಂದಿಸಬೇಕು. ಆತನ ಕಲಾ ಪೌಂದರ್ಯ

ಕಲಾವೈಭವ ಎಂತಹವರನ್ನು ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನೊಮ್ಮೆ ಅವಲೋಕಿಸಿ ಮುಂದುವರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಂತಿದೆ. ಕಲಾಕಾರ ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ತಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸೌಂದರ್ಯ ದೇವಿಯ ಪೂರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯದ ದಿವ್ಯದರ್ಶನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾನೆ. ದೃಷ್ಟಿ ಅತ್ತ-ಇತ್ತ ಹೊರಳದಂತೆ ತಡೆಕಟ್ಟುತ್ತನಾಗಿ ಅದನ್ನೇ ನೋಡುವ, ನೋಡುತ್ತಿರುವ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೆಷ್ಟು ಬಣ್ಣಗಳು! ಆ ಏಳು ಬಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ-ಎಷ್ಟುತ್ವೇಳು ಬಣ್ಣಗಳಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತವೆ. ಇಡೀ ದೇಗುಲದ ವರ್ಣ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಬಣ್ಣಸಲಾ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪದಗಳಿಲ್ಲ.

ಮೀನಾಕ್ಷಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ವಿವರಗಳನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ಬಿಚ್ಚಿಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದೇ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಕೃತಿಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದೊಂದೂ ಮಂಟಪಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವ, ಜೋಡಿಸಿರುವ, ಕೆತ್ತಿಟ್ಟಿರುವ ಶಿಲ್ಪ ಕಲಾಕೃತಿಗಳು, ಸಾಲು-ಸಾಲು ಕಲ್ಲಿನ ದೈತ್ಯ ಕಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಶಿಲಾಬಾಲಿಕೆಯರು, ನರ್ತನಗೃಯಾತ್ರಿರೂಪ ಸಾರ ಕನ್ಯೆಯರು, ದೇವ ಲೋಕವೆಂಬುದು ಮೇಲೆಲ್ಲೋ ಇಲ್ಲ, ದೇವೇಂದ್ರನ ಒಡ್ಡೋಲಗ ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿಲ್ಲ ಆ ಸ್ವರ್ಗದ ಚೂರು ಸಿಡಿದು ಭೂಸ್ವರ್ಗವನ್ನು ಈ ಮೀನಾಕ್ಷಿಯ ದೇಗುಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಕಲಾವೈಭವದ ವಿರಾಟ್ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ ಸಫಲವಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯನಾಗಿ ಜನಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಜೀವವಶಾನದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಮಧುರೈ ಮೀನಾಕ್ಷಿ ಸುಂದರಂ ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನು ನೋಡಲೇಬೇಕು.

ಮನದಣಿಯ ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಲು ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪದು. ಗಡಿಯಾರದ ಕಡೆ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿದೆ, ಗಂಟೆ ಒಂಬತ್ತನ್ನು ದಾಟಿತ್ತು. ಮೂರು ಮೂರೂವರೆ ಗಂಟೆಗಳು ಮೂರೇ ನಿಮಿಷದಂತೆ ಕಳೆದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವುದಿತ್ತು. ಕಂಡ ಕಂಡದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಕ್ಯಾಮರಾ ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡಿ ಹಾಗೆಯೇ ಮಿಟುಕಿಸಿ ಒಂದು ಕಡೆ ನಿಂತೆ. ಇಡೀ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಮಾದರಿಯನ್ನು ಆನೆ ದಂತದಂತಹ ಬಿಳಿ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ನಮೂದಿಸಿದ್ದರು. ಸುತ್ತಾಡಿ ನೋಡಲಾಗದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದೆ. ಬೇಗ ಮಲಗಿದ್ದು, ರಾತ್ರಿಯೂ ಊಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಕಾರಣ ಹೊಟ್ಟೆ ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಿತ್ತು, ದೇವಸ್ಥಾನದಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಫಲಹಾರ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದೆ.

ಮಧುರೈ ನಗರ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ

ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೋಸುಗ ಸಿಟಿ ಬಸ್ ಕಾಯಾತಿದ್ದೆ. ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನಿಂದ ಬಂದು ಅದೇ ಎ. ಎ. ಕೈ ಹೋಗಲು ನಿಂತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ತಮಿಳು

ಮಹನೀಯ ಸಿಕ್ಕಿದ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಟಿರಿ ? ಏನು ಕೆಲಸ ? ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ ? ಮುಂತಾಗಿ ಇಬ್ಬರ ಪರಿಚಯದ ವಿನಿಮಯವಾಯ್ತು. ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳು ನನ್ನ ಆತನ ನಡುವೆ ಸಂಭಾಷಣೆ ನಡೆಯಿತು. ನಂತರ ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೊಬ್ಬ ಬಂದ. ಆತನನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿದ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ಮರೆತೇ ಬಿಟ್ಟು ಇದು ತಮಿಳರಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವಭಾಷಿಗಳ ಮಧುರ ಬಾಂಧವ್ಯ ನನ್ನ ಆತನ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಕೆದಿನೈದಿಪ್ಪತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳ ಸಂಭಾಷಣೆ ಆತನ ಕಾಲ ಹರಣಕ್ಕೆ ಮೂತ್ರ. ವಿದ್ವಾಂಸರೊಬ್ಬರು ಭಾಷಣವೊಂದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು “ಬೆಕ್ಕು ಬೆಕ್ಕಿನ ಜೊತೆ, ನಾಯಿ-ನಾಯಿಯ ಜೊತೆ, ಎಮ್ಮೆ ಎಮ್ಮೆಯ ಜೊತೆ, ಕತ್ತೆ ಕತ್ತೆಯ ಜೊತೆ, ಮಂಗ ಮಂಗಗಳ ಜೊತೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ”-ಎಂದು. ಇವುಗಳ ಜೊತೆಗೆ “ತಮಿಳ-ತಮಿಳಿನ ಜೊತೆ” ಎಂದು, ಸೇರಿಸಬಹುದಲ್ಲವೆ !

ಅದೇ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ಏಳೆಂಟು ಜನ ಕುಪ್ಪಸ ಮತ್ತು ನಡುವಿಗೆ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಂಡಿತನಕೆ ಮಾತ್ರ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು, ಮೇಲು ವಸ್ತ್ರವೊಂದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಐದು ಅಡಿಗಳ ಬಿದಿರು ಬೊಂಬಿಗೆ ಬಿದಿರು ದೆಬ್ಬೆಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದುಕೊಂಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಆಟಕೆಗಳು, ಮಣಿ ಸರಗಳು, ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಕೂದಲು ಸಿಂಗಾರದ ಪಿನ್ನುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹಂಗಸರನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಏನಿಲ್ಲ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಿಂದ ಖರೀದಿಸಿಕೊಂಡು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದರು. ಮಧುರೈ ನಗರ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣದ ಸ್ಥಿತಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಬಸ್ಸುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಮಾತ್ರ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಕ್ಷಣಕ್ಕೊಂದರಂತೆ ಬಸ್ಸುಗಳು ನಗರದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಗಗಳಿಗೂ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಸ್ಸನ್ನು ಕೇಳಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ಬಸ್ಸಿನ ಪ್ರಯಾಣದ ದರಗಳು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ. ಎಷ್ಟು ತುಂಬಾ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ, ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಹತ್ತು ಪೈಸೆ ಹೀಗೆ. ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ದೂರದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬಹುದು.

ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ತಲುಪಿದೆ. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಬಂದಿದ್ದ ಸತೀಶ್ ಪೊನ್ನಪ್ಪನವರು ಸಿಕ್ಕಿದರು. ಮಧುರೈನಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡಿಗನನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ಆನಂದವಾಯ್ತು. ಮಧುರೈನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಕನ್ನಡಿಗರಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರು ಇವರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೆ ಕೂಡಲೇ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನು ಗೂಢವಾಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ! ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಭೇಟಿಯಾದ ಸತೀಶ್ ರಿಂದ ನನ್ನ ಒಂಟಿತನದ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನಿವಾರಣೆಯಾಯಿತು.

ಮಾಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿ.ವಿ. ದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಡಾ|| ಪಿ. ವಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರನ್ನು ಬೇಟಿಯಾದೆ. ಅಲ್ಲೆ ಎಂ. ಎ, ಎಂ. ಫಿಲ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರ ಆದೇಶದಂತೆ ನಾನು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಬೇಕಿದ್ದ ಡಾ|| ಸರಸ್ವತಿ ವೇಣುಗೋಪಾಲನ್, ಡಾ|| ಮತ್ತಯ್ಯ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಲು ಹೋದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವುದೋ ವೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಡಾ|| ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಪ್ರಶ್ನಾವಳಿಯನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಬಂದು ಭೇಟಿಯಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಿ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಮರಳಿ ಮಾಧುರೈಗೆ ಬಂದೆ.

ರೂಂ-ಬಾಡಿಗೆಯನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಉಳಿದ ಹಣವನ್ನು ಲಾಡ್ಜ್ ವಗಾಲಿಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದ. ಲಗ್ಗೆಜು ಸಹಿತ ಮಾಧುರೈ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದೆ. ಊಟಿಯ ಮೂಲಕ ಮೈಸೂರು-ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಆಲೋಚನೆ ಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ಊಟಿಯ ಬಸ್ಸು ಸಿಗದಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿದೆ.

ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೊಯಮತ್ತೂರಿನ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ದಲ್ಲಿಳಿದೆ. ಸುವಾರಾ ಅರ್ಧ ತಾಸು ಕಳೆದ ನಂತರ ಊಟಿಯ ಬಸ್ಸು ಬಂತು. ತಕ್ಷಣ ಹೊರಟೆ. ಬಸ್ಸು ಬೆಳಗಿನ ಐದೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಟ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣ ತಲುಪಿತು. ಮೈ ಕೊರೆಯುವ ಭಳಿ. ಉಲ್ಲನ್ ಚೋಪಿ, ಸೈಟರ್, ಅದರ ಮೇಲೆ ಲುಂಗಿ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಮುದುಡಿ ಕುಳಿತರೂ ಭಳಿಯ ಕಾಟ ತಡೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗಡ-ಗಡ ನಡುಗುವಂತಾಗುತ್ತಿದೆ 'ಊಟ ಟ್ರೈಬಲ್ ಸೆಂಟರ್'ಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟು, ಪೆರಿಆಲ್ಡರ್ ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಭಳಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದ ಬಿಟ್ಟುಕೊಟ್ಟು, ಕೆ. ಎಸ್. ಆರ್. ಟಿ. ಸಿ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಮೂಲಕ 15.2.96 ರಂದು ಬೆಂಗಳೂರು ತಲುಪಿ, ಎರಡನೆಯ ಹಂತದ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿದೆ.

ಮತ್ತೆ ಮಾಧುರೈಗೆ-24-3-96

ದಿನಾಂಕ 25-3-96 ರಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಬರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಡಾ|| ಸರಸ್ವತಿ ವೇಣುಗೋಪಾಲನ್, ಡಾ|| ಮತ್ತಯ್ಯ, ಡಾ|| ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನ್ ಮುಂತಾದವರಿಗೆ ಪತ್ರ ಬರೆದಿದ್ದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ 11-3-96ಕ್ಕೇ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ಪತ್ರಿಸಿದ್ದು ಜಾನಪದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಲೋಕೋತ್ಸವ 96ದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ, ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳಾದ

ತಪ್ಪಾಟಂ, ದೇವರ ಆಟಂ ಮುಂತಾದವುಗಳಿದ್ದರಿಂದ. ನನ್ನ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಮುಂದೂಡಿದ ವಿಚಾರವಾಗಿಯೂ ಪತ್ತಿಸಿದೆ.

24-3-196ರ ರಾತ್ರಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟು, 25-3-96ರ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ, ಕರ್ನಾಟಕದಿಂದ ಹೋಗಿ ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎ. ಎಂ. ಫಿಲ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಮಹೇಶ್, ಸೋಮಶೇಖರ್, ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಗೌಡ ಮುಂತಾದವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಿದೆ. ತಾನು ಬರೆದಿದ್ದ ಪತ್ರ ಇನ್ನು ತಲುಪಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನಂತೂ ತಲುಪಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಂಚೆ ಸೇವೆಯೇ ಹಾಗಿದೆ ! ಮದುವೆಯ ಲಗ್ನ ಪತ್ರಿಕೆ ಮಗುವಾದ ನಂತರ ತಲುಪುವುದು, ದೀಪಾವಳಿಯ ಶುಭಾಶಯ ಪತ್ರ ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ತಲುಪುವುದು ಹೊಸ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಪತ್ರವೂ ಹಾಗೆಯೇ ನಾನು ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದ ಬಂದೂಕರೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ತಲುಪಿರುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ನೇಹಿತರು ಪತ್ರ ಬರೆದು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಕನ್ನಡ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ರೂಂನಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿದೆ. ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನಲುಹೋದೆ. ಏನಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ, ಏನೇನೋ ನಾಲ್ಕೈದು ಐಟಂಗಳ ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ಲೇನ್ ದೋಸೆ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ಅದನ್ನೇ ಒಂದು ಕೊಡಿ ಎಂದೆ. ಸಪ್ಲೆಯರ್ ದೋಸೆಯನ್ನು ತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು. ಈರುಳ್ಳಿ ಸಿಪ್ಪೆಯಷ್ಟು ಮಂದವಾಗಿತ್ತು (ದಪ್ಪು) ಒಂದು ಅಡಿ ವ್ಯಾಸ ಅದರ ಸುತ್ತಳತೆ ಇರಬಹುದು. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ನೇಹಿತರು ಏನಾದರೂ ತಪ್ಪು ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದು ಅದನ್ನೇ ನಾಲ್ಕೈದು ಸಾರಿ ತಿಂಡಿ, ಅವರಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎರಡೇ ಗಟ್ಟಿಗೆ ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ

ರಮ್ಯ ಮನೋಹರವಾದ ನಗರದ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ, ಬೇವಿನ ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಮಧುರೈ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯವನ್ನು ಕಾಮರಾಜ್ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ದಟ್ಟಾರಣ್ಯ ನಡುವೆ ಕಾಂಕ್ರಿಟ್ ಕಾಡಿನ ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸ, ಭೂಗೋಳ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ತಮಿಳು ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಹಲವು ವಿಭಾಗಗಳಿವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಿರತವಾಗಿದ್ದು, ಜ್ಞಾನದಾಹಿಗಳಿಗೆ ಜ್ಞಾನದ ನೀರೆರೆದು ಪೋಷಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೃತ್ತವಾಗಿವೆ. ಆ ಸುಂದರ ಪರಿಸರ, ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗವನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು.

ಅಲ್ಲಿನೊಂದು ವಿಶೇಷತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ಅಧ್ಯಯನ ಕ್ಯಾಂಪ್ ಬರುವ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲರೂ ಸೀರೆ ರವಿಕೆ ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಚೂಡಿದಾರ್, ಇನ್ನಿತರ ಬಿಗಿ ಉಡುಪುಗಳು ನಿಷಿದ್ಧವೋ ಏನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುವಾನ ಬಂದು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿ. “ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮನೆಯವರೇ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡಿಗೆ-ತೊಡಿಗೆಗಳಲ್ಲೇ ಹೊರಗಡೆ ಓಡಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಬಂಧ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ”-ಎಂದರು. ಸಮತಟ್ಟಾದ ಭೂಭಾಗವಿರುವುದ ರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಬೈಸಿಕಲ್‌ನಲ್ಲೇ ಬರುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ.

ತೆಲುಗು, ಸಂಸ್ಕೃತ, ಫ್ರೆಂಚ್ ಮುಂತಾದ ಭಾಷಾ ಸಂಬಂಧಿ ವಿಭಾಗಗಳು ಒಂದೇ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿವೆ. ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಡಾ|| ಪ್ರ.ವಿ. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದೆ. ಶ್ರೀಯುತರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮೊಡನೆ ತಮ್ಮ ವಾಹನದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಾನು ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂದವರ ಬಳಿಗೆಲ್ಲ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಕಾರ್ಯನಿಮಿತ್ತ ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನ್ ಹಳ್ಳಿಯೊಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮುತ್ತುಯ್ಯ ಮತ್ತು ಸರಸ್ವತಿ ವೇಣುಗೋಪಾಲನ್ ಯಾವುದೋ ಮೀಟಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದವರು ಮುಗಿಸಿ ಬರಲು ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕು ಅಥವಾ ಐದು ಗಂಟೆಯಾಗಬಹುದೆಂದು ಜವಾನ ಹೇಳಿದ. ಅಲ್ಲಿಯೂ ನಿರಾಶೆಯೇ ಕಾದಿತ್ತು. ಇತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದವು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಡಾ|| ರೆಡಿಸಂ ಆರಂಘ್ ಇತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗದ ನಿವೃತ್ತ ಉಪನ್ಯಾಸಕರಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಆರ್. ವೆಂಕಟ ರಾಮನ್‌ರವರನ್ನು ಬೇಟಿಯಾಗಲು ತಿಳಿಸಿದರು.

ಡಾ|| ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರಿಗೆ ತುರ್ತು ಕೆಲಸವಿದ್ದುದರಿಂದ ಸಂಜೆಗೆ ಹೋಗೋಣ ವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಡಾ|| ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಭಟ್ ಭರಣ್ಯರವರೊಡನೆ, ಅಲ್ಲಿನ ಜಾನಪದ ಕಾರ್ಯವೈಖರಿಯ ಬಗೆಗೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಲಾಯ್ತು. ನಂತರ ಎಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ಹೊರಟೆ. ಅಂಚೆ ಮತ್ತು ತೆರಪಿನ ಶಿಕ್ಷಣ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದೆ. ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಪುಸ್ತಕದ ಮಳಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸುತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂಜೆಯ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು.

ಡಾ|| ಆರ್. ವೆಂಕಟರಾಮನ್‌ರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಐದು ಕಿ. ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ವೆಂಕಟರಾಮನ್ ರವರ ಮನೆಗೆ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಪುಣ್ಯಕ್ಕೆ ವೆಂಕಟ ರಾಮನ್‌ರವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಹಸನ್ಮುಖಿಯಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು.

ತಮಿಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಲ್ಲ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ನನ್ನ ಪರಿಚಯ, ನಾನು ಮಾಧುರೈಗೆ ಬಂದಿರುವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದರು. ನಾನೂ ಬರುವ ಚೂರು-ಪಾರು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಮಾತಿಗೆಳೆದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಕುರಿತಂತೆ ಏನಾದರೂ ಸಾಧನೆ ಆಗಿದೆಯೇ? ಎಂದು. ಅದಕ್ಕವರು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದರು “ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಕುರಿತಂತೆ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಸಂಗ್ರಹ, ಪ್ರಕಟಣೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ತನ್ನೊಳಗೆ ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮೂಲವನ್ನು ಅಗಿದು-ತೆಗೆದು-ತಿಕ್ಕಿ ತೀಡಿ ಅಪ್ಪಟ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ” ಎಂದರು.

ತಮಿಳು ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆ ಆವರಿಸಿತ್ತು. “ಕರ್ನಾಟದ ಹಲವಾರು ಜಾನಪದ ಕುರಿತ ಕಾರ್ಯಗಳ ಅರಿವು ನನಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಪೋಷಣೆ ಇಲ್ಲಿನ ಕಲೆಗಳಿಗೆ, ಕಲಾವಿದರುಗಳಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ”ವೆಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಿದರು. “ಹಾಡುವುದು ಕುಣಿಯುವುದು-ತಮಿಳಿ ಬಾರಿಸುವುದು, ಡೊಳ್ಳು ಬಾರಿಸುವುದು, ವಹಾರಿಯಮ್ಮನ ಪೂಜೆ ಕುಣಿಸುವುದು, ಏನೆಲ್ಲ ಜಾನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳವೆಯೋ ಅವು ಆಯಾ ಜಾತಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತ ಎಂಬ ಕೇಳಿರವೆ ನಮ್ಮ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಜನ ಹೊರಬರುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ”ವೆಂದು ಖೇದಗೊಂಡರು. ಡಾ|| ಎಂ. ಕಾರಿಯಪ್ಪನವರು ಕೊಡವ ಸಮಾರಂಭವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅವರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಉಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಂಡರು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಬಂಗಾರಪ್ಪನವರು ಡೊಳ್ಳು ಬಡಿದು ಕುಣಿದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ನೆನಪಿಸಿದೆ.

ಅಮದಾದ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಇಲ್ಲಿನ ಮೇಲು ವರ್ಗದ ಜನರು ಓಲೈಸುತ್ತಾರೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಹಲವಾರು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಅಮದಾದ ಕಲೆಗಳೂ ಕೆಳವರ್ಗದವರ ಕಲೆಗಳೇ ಆಗಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೆಂಬ ಮೇಲು ವರ್ಗದ ಜನ ಬಹು ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಅನುಕರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಒತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನೊರವರು ಬರಹರೂಪದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪತ್ನಿ ವಿಜಯಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯವರೊಡಗೂಡಿ ಒಂದಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರು. ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಾದರೂ ಇಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿ-ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಜನರೊಡನೆ ಬೆರೆತು, ಅವರೊಳಗಿನ ಕಲೆಯನ್ನು ಅವರಿಂದಲೇ ಪ್ರದರ್ಶಿ

ಸುವ ಮೂಲಕ ಶ್ಲಾಘನೀಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನ್ ದಂಪತಿಗಳ ಕುರಿತು ವೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. “ಬಹುಶಃ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಹ್ಮಣ ದಂಪತಿಗಳು ಜನಪದ ಪ್ರದರ್ಶನಾತ್ಮಕ ಕಲೆಗಳ ಕುರಿತಂತೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರು ಇವರು ವಾತ್ಸವೇ ಏನೋ?”—ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಇತಿಹಾಸ ತಜ್ಞರಾದರೂ ಜಾನಪದದ ಬಗೆಗೆ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಶ್ರೀಯುತರು ಹೊಂದಿರುವುದು ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವೆನಿಸಿತು. ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ಮತ್ತು ನಾನು ಹೊರಬಂದೆವು. ಕುಲಕರ್ಣಿಯವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋದರು. ಅವರಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಮರಳಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಿತ್ರರ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋದೆ.

ಎರಡು ಮುದುಕಮ್ಮಗಳು

ಎಪ್ಪತ್ತು-ಎಪ್ಪತ್ತೈದರ ಸಮ ವಯಸ್ಸಿನ ಎರಡು ಮುದುಕಮ್ಮಗಳು, ಯಾವುದೋ ಅಟದಲ್ಲಿ ಮಗ್ಗುರಾಗಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಬಯಲು ಸೀಮೆ ಜನರು ಹಾಡುವ ಗಟ್ಟಿದ ಅಟ. ಇಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಹುಣಿಸೇ ಬೀಜದ ನಾಲ್ಕು ಒಡವುಗಳು ಅಥವಾ ನಾಲ್ಕು ಕವಡೆಗಳು. ಗಟ್ಟಿದ ಮಣೆಗಳೇನೋ ಇಲ್ಲಿಯಂತೆಯೇ ಇದ್ದರೂ ಆ ಮುದುಕಮ್ಮಗಳು, ಎರಡು-ಎರಡೂವರೆ ಅಂಗುಲ ಉದ್ದ, ಒಂದು ಅಂಗುಲ ಅಗಲದ ಸೀಳಿದ ಮರದ ಪಕಳಿಗಳಿಂದ ಯಾವುದೋ ಅಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಅದು ಯಾವ ಅಟವೆಂದು ಹೇಳಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅಟವನ್ನೇ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬ್ಯಾಹ್ಮಣ ಮುದುಕಿಯರು ಕಾಲ ಯಾವನೆಗಾಗಿ ಅಡುವ ತಾಬೂಲದಾಟವೆಂದು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರ ತಾಯಿ ಈ ಅಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಮರದ ಪಕಳಿಗಳ ಮೇಲೆ ಎರಡೆರಡು ಗುರುತು ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಕಾಯಿಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಣೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಖ್ಯಾ ಸೂಚಕವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಜೋಡಿ ಮುದುಕಮ್ಮಗಳ ಒಂದು ಭಾವ ಚಿತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದೆ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಅದೇ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮಿತ್ರರ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಅವರೇ ತಯಾರಿಸಿದ್ದ ಊಟ ಮಾಡಿ ವಲಗಿದೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಬೇಗ ಎದ್ದು, ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ ಎಂ.ಫಿಲ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ತಮ್ಮನ್ನ ಗೌಡರೇರೊಡಗೂಡಿ ಪಾಳಯನ್ ಕೋಟೈಗೆ ಹೊರಟೆವು.

ಪಾಳಯನ್ ಕೋಟೈನ FRRCಯಲ್ಲಿ [ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ]

26-3-1996ನೇ ಮಂಗಳವಾರ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ನಿತ್ಯ ಕರ್ಮಗಳ ನಂತರ ಕಾಮರಾಜ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಒಂದು ನೂರ

ಬವತ್ತೊಂದು ಕಿ.ಮೀ, ಮಧುರೈಯಿಂದ ತಿರುನಲ್ವೇಲಿಗೆ. ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳ ಪ್ರಯಾಣ, ಬೆಳಗಿನ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ತಲುಪಿದೆವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿಯ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಖಾನಾವಳಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಇಡ್ಲಿ-ವಡ ತಿಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೂರು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ದೂರದ ಪಾಳಯನ್ ಕೋಟೈಯ FRRC ತಲುಪಿದೆವು. (Folklore Research and Resources Centre).

ಮಧುರೈ ಕಾಸರಾಜ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೇ ಬರುವ ಸೇಂಟ್ ಕ್ಲೇವಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಾಲೇಜು. ಸ್ವಯಂ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೊಂದಿದ (Autonomous) ಹೆಸರಾಂತ ಕಾಲೇಜು. ತನ್ನದೇ ಸ್ವಂತ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು-ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೇ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತಿದೆ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆ, ಮಾಧ್ಯಮಿಕಶಾಲೆ, ಕಾಲೇಜು, ಪದವಿ ಪೂರ್ವ, ಪದವಿ, ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ, ಎಂ. ಫಿಲ್ ಹಾಗೂ ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ.ಯವರೆಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸಾವಿರಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಆ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಭಾಗವೂ ಒಂದು.

ಅರವತ್ತಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಸ್ನಾತಕೋತ್ತರ ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳ ಸಾವಿರಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳಿರುವ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಗ್ರಂಥಾಲಯವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನಿಗಳಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಟೇಬಲ್ ಕುರ್ಚಿಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಂತ Archive ಹೊಂದಿದೆ. ಅದೊಂದು ಜಾನಪದ ಸಂಗ್ರಹಾಲಯ. ಸಾವಿರಾರು ಧ್ವನಿ ಮಂದ್ರಿತ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳು, ನೂರಾರು ಗಂಟೆಗಳ ವಿಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಸೆಟ್‌ಗಳು, ಟಿ.ವಿ ಮಾನಿಟರ್, ಸಾವಿರಾರು ಭಾವ ಚಿತ್ರಗಳು ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ನೆಗೆಟೀವ್‌ಗಳು, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ, ಹವಾ ನಿಯಂತ್ರಣ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿವೆ. ಆ Archivesನ ಉಸ್ತುವಾರಿಯನ್ನು ಡಾ|| ಸ್ವೀಫನ್ ಎನ್ನುವವರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ|| ಎಸ್.ಡಿ. ಲೂದರ್ ಅರವತ್ತರ ಹರೆಯದ ಜಾನಪದ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು. FRRC ಈ ಮಹನೀಯರ ಕಲ್ಪನೆಯ ಕೂಸು ನಾಲಾರು ಜನ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು, ಸಹಾಯಕರುಗಳ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ಪಾಲನೆ-ಪೋಷಣೆಗಳಿಂದ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಿದೆ.

ನೇರ FRRCಗೆ ಹೋಗಿ ಡಾ|| ಲೂದರ್‌ವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆ. ನಾನು-ಅವರಲ್ಲಿಗೆ ಭೇಟಿ ಕೊಟ್ಟ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಆನಂದ ಹೊಂದಿದರು. ತಮ್ಮ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆದು ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದರು. ಅಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರೂಗಳೂ ನನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಗಳಾ

ದರು. ಆ ಎಲ್ಲರ ನನ್ನ ಬಗೆಗಿನ ಕಾಳಜಿ, ಅವರ ಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ. ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಕುರಿತ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಮಾಹಿತಿಗಳು, ಹಲವಾರು ಲೇಖನಗಳು, ತಾವೇ ಹೊರಡಿಸುತ್ತಿರುವ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ವಿವಿಧ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ (ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು ಕುರಿತಂತೆ) ಭಾವ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಒದಗಿಸಿದರು.

ಡಾ|| ಚೆಲ್ಲವೆರುವಾಳ್, ಡಾ|| ಸ್ಪೀಫನ್ ಹಾಗೂ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಹಾಯಕ ರಾಗಿ FRRCಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಯುತ ಅಂಥೋಣೆರಾಜ್ ರವರುಗಳು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಬಲ್ಲವರು. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಹೇಳುವ ಎಲ್ಲವೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಮಾತನಾಡಲು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಕರ್ನಾಟಕ, ಮಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದು, ಸಂಶೋಧನಾ ತರಬೇತಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡಿಗರ ಅಂದಿನ ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರವನ್ನು ಅವರು ಮನಸಾರೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ತ ಕಂಠದಿಂದ ತಾವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನತೆಯನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಕನ್ನಡಿಗರು ಎಷ್ಟು ಉದಾರಿಗಳು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಮೂಡಿತು. ಆ ಉದಾರತೆ ಎಲ್ಲಿಯೂದರೂ, ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಎಂದಾದರೂ ಸಹಾಯಕಾರಿಯಾಗಬಲ್ಲ ದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ FRRCಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಅತಿಥ್ಯವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ಅತಿಥ್ಯವೆಂದರೆ ಕರೆದು ನನಗೆ ಉಣಬಡಿಸಿದರೆಂದಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸೌಜನ್ಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿದ್ದು ಕಡಿಮೆ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹಸಿವು ದಾಹಗಳಿದ್ದುದು ತಮಿಳು ಜಾನಪದದ ಕುರಿತಾಗಿ ಅದನ್ನು ಪಳಯನ್ ಕೋಟೈನ FRRC ತಣಿಸಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಪಳಯನ್ ಕೋಟೈನ FRRC ನನಗೆ ಬಹು ಚಿರಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳದಂತೆ ಆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ನನ್ನೊಡನೆ ಬಹು ಸ್ನೇಹದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದರು. ಅವರೆಲ್ಲರ ವಿಳಾಸಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ತಾವು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ವಿವಿಧ ಜಾನಪದಗಳ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿದರು. ಸಿಗುವ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪನ್ಮೂಲ ಕ್ರೋಢೀಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಹತ್ತು ಹಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪ್ರಾವಣಾಣಿಕ ಜಾನಪದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವ FRRC ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಗಣನೀಯ ಸಾಧನೆಗಳಿಂದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ವಿಶೇಷ ಕಾಣ್ಯೆಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಜಾನಪದವನ್ನು ಉಚ್ಚಾಯ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುವ ಎಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ತಳ್ಳಿ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಎಲ್ಲವೂ “ಡಾ|| ಲೂರ್ದಾರವರ ತಪಸ್ಸಿನ ಫಲ, ಕಲ್ಪನೆಯ ತಿರು” ಎಂಬ ಮಾತು ಅಲ್ಲಿರುವ

ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಿಂದಲೂ ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಅವರ ಬಗೆಗೆ ಗೌರವಾದರಗಳು ಮೂಡುತ್ತವೆ.

FRRC ತನ್ನದೇ ಆದ ಗ್ರಂಥಾಲಯವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಜಾನಪದ ಕುರಿತಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಜಾನಪದದ ಸಂಬಂಧಿ ಕೃತಿಗಳೇ. ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ವಿವಿಧ ಜರ್ನಲ್ಸ್-ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು (ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕುರಿತಂತೆ) ತರಿಸುತ್ತಾರೆ. FRRC ಗ್ರಂಥಾಲಯದ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಜೋಡಣೆ, ನಿರ್ವಹಣೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಬೇಕಿಲ್ಲ. ವಿವಿಧ ಕಪಾಟುಗಳಿಗೆ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕದ ಹೆಸರು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎರಡೇ ನಿಮಿಷಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಪುಸ್ತಕ ನಮ್ಮೆದುರು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಲಡ್ಜರ್ ಪುಸ್ತಕ ನೋಡಿ ಕೂಡಲೇ ನಮ್ಮೆದುರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕ ಅವರೇ ಅಂದರೆ ಆ ಗ್ರಂಥಾಲಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವವರು ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಶ್ರೀ ಆಂಥೋನಿರಾಜ್ ನನ್ನೊಡನಿದ್ದು, ನನಗೆ ಬೇಕಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ಅಗತ್ಯವಿದ್ದ ಭಾಗಗಳನ್ನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೇ ಇರುವ ಜರಾಕ್ಸ್ ಯಂತ್ರದಿಂದ ನೆರಳಚ್ಚು ಮಾಡಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಪಳಯನ್ ಕೋಟೈನ FRRCಯಲ್ಲಿನ ಸಹಾಯ ಸಹಕಾರಗಳು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ.

ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಡಾ|| ರಾಮಚಂದ್ರನಾಯರ್ ರವರು ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾದ ಟೆಲಿವಿಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರವಾಗುವ ಜಾಹೀರಾತುಗಳಿಂದಾಗುವ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮಗಳ ಕುರಿತು, ಜಾನಪದ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಮೇಲೆ ಎಂತಹ ಪರಿಣಾಮ ಬೀರುತ್ತದೆ ? ವಿದೇಶಿ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಆಮದು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ ? ಗ್ರಾಹಕರು ಅದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೇಗೆ ಮೋಸ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ ? ಎಂದು ಹಲವಾರು ಜಾಹೀರಾತುಗಳ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವರಿಸಿದರು—ಆಸಕ್ತಿಯೊಂದಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯೂ ತೊಡಕಾಗದು, ಅರ್ಥ ತಾನಾಗೇ ತೆರೆದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಅಂದಿನ ಉಪನ್ಯಾಸವೇ ಸಾಕ್ಷಿ. ತಮಿಳಿನಲ್ಲೇ ಅವರು ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದರು. ಭಾಷೆ ಬಾರದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಅದು ಅರ್ಥವಾಗಲಾರದೇನೋ ಎಂಬ ಅಳುಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವರ ನಿರೂಪಣಾಶೈಲಿ ಅರ್ಥೈಸಿತು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಂಜೆ ನಾಲ್ಕೂವರೆ ಗಂಟೆಯ ಸಮಯವಾಯ್ತು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಧನ್ಯವಾದಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಎಲ್ಲರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು, ತಿರುನಲ್ವೇಲಿ ಬಸ್ ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾದೆ. ಆಂಥೋನಿರಾಜ್ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ನಾನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ. “ಇಲ್ಲ ಸಾರ್ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಸ್ಸು ಹತ್ತಿಸಿಯೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ”—ಎಂದು ನನ್ನೊಡನೆಯೇ ಬಂದರು. ಮುಂಗಡ

ವಾಗಿ ಒಂದು ಖಾಸಗೀ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟು ಬುಕ್ಕು ಮಾಡಿಸಿದವು. ಬಸ್ಸು ಹೊರಡಲು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಸಮಯವಿತ್ತು. “ಅಂಥೋಣಿರಾಜ್ ನೀವು ಹೋಗಿ, ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಬಸ್ಸು ಸಿಕ್ಕಿದೆ. ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸೀಟೂ ದೊರೆತಿದೆ, ಇನ್ನು ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಆಸಾಮಿ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ, ಸಮಯ ಕಳೆದು ಬಸ್ಸು ಹೊರಡುವ ಸಮಯವಾಯ್ತು. ಅಂಥೋಣಿರಾಜ್ ನನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದರು. ಆದರೆ ಹೊರಡುವಂತೆ ನಟಿಸಿದ ಬಸ್ಸು ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಗಂಟೆ ತಡವಾಗಿ ಹೊರಟಿತು. ಇನ್ನೂ ಹಲವು ಸೀಟುಗಳು ಖಾಲಿ ಇದ್ದು, ಭರ್ತಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ಕಾದಿತ್ತು ಆ ಖಾಸಗೀ ಬಸ್ಸು. ಒಳಗಿದ್ದವರ ಒತ್ತಾಯದಿಂದ ಏಳು ಮೂವತ್ತಕ್ಕಿ, ತಿರನಲ್ವೇಲಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮಧುರೈ ಕಡೆ ಹೊರಟಿತು. ಮಧುರೈ ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮನ ಗೌಡ, ಇಳಿದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಒಂದಿಷ್ಟು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ. ಮತ್ತೆ ಮಧುರೈಯಿಂದ ಬಸ್ಸು ಹೊರಟಿತು.

ಮಧುರೈಯಿಂದ ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಬಂದಿರಬಹುದು. ಭಯಶಾಸಕ ದುರ್ನಾತ ಮೂಗಿಗೆ ಬಡಿಯಿತು. ಜಲಜನಕದ ಸಲ್ವೇಟ್ ಅಥವಾ ಕೊಳೆತ ಕೋಳಿಮೊಟ್ಟೆಯ ವಾಸನೆ. ಏನಿದು ಇಷ್ಟೊಂದು ಗಬ್ಬು ವಾಸನೆ ಎಂದು ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುವವರೇ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಅನಕ್ಷರಿ ತಮಿಳನೊಬ್ಬ ಬಿಚ್ಚಿದ್ದ ಷೂವಾಸನೆಯದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ಬಹಳ ಸಮಯ ಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಷೂಗಳನ್ನು ಆತನ ಕಾಲಿಗೆ ಹಾಕಿಸಿದವು, ಆಗಲೇ ಹೊರಬಂದಿದ್ದ ದುರ್ನಾತ ಹೋಗಲೊಲ್ಲದು, ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ತಿಂದಿದ್ದ ಇಡ್ಲಿಗಳು ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರಲಾರದೆ ಹೊರಬಂದೋ, ಆ ವಾಸನೆಯ ತೀವ್ರತೆಗೆ ತಲೆತೂಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯ್ತು, ನಿನ್ನೆ ಬರದು ಮರಣ ದಂಡನೆಯನ್ನೋ, ಕರಿನೀರಿನ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನೋ ಅನುಭವಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಈ ಷೂವಾಸನೆಯ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಆ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಯುಗ ಕಳೆದಂತಾಯ್ತು. ನಿಮಿಷ ನಿಮಿಷಕ್ಕೂ ಸಮಯ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಕಣ್ಣುಗಳು ಎಳೆಯುತ್ತವೆ, ನಿನ್ನೆ ಬರಲೊಲ್ಲದು, ಅಂತೂ ಆ ನರಕ ಕೂಪದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಾರಾದೆ. ಆಗ ಬೆಳಗಿನ ಒಂಭತ್ತು ಗಂಟೆ ಸಮಯವಾಗಿತ್ತು (27-3-96).

ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾರಗಳು

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಇರುವಂತೆಯೇ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲೂ ಜಾನಪದ ತನ್ನದೇ ಆದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಾಶಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಅನುಭವ ಸಾಗರದ ವರೌಖಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯವೇ ಜನಪದ. ಅದರ ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಜೋಡಣೆ, ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಜಾನಪದವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ಮೂಲ ತತ್ವ, ಹಿನ್ನೆಲೆ-ಅದರಲ್ಲಿರಬಹುದಾದ ವಿಚಾರಣೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಒರೆಗೆ ಹಚ್ಚಿ ತಿಳಿಸುವುದು ಅಧ್ಯಯನವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಾನಪದ, ಜನಪದರ ಜೀವನದ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದಾಗ, ವಿಪುಲವಾದ ಜಾನಪದ ರಾಶಿ ತಮಿಳು ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಹಾಸು ಹೊಕ್ಕಾಗಿದೆ. ಅದರ ಸಂಗ್ರಹ, ಜೋಡಣೆ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ತುಂಬಾ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು ಕೆಲವರ್ಗದವರಿಗೆ ಮೀಸಲು ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಜನರಿಂದ ದೂರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಆ ನಾಡಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಕುರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಇನ್ನೂ ಆಗಬೇಕಿದೆ. ಎರಡು ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ಈ ಕಡೆಗೆ ಒಲವು ಮೂಡಿ, ತಂಜಾವೂರು ತಮಿಳು ವಿ. ವಿ., ಮದ್ರಾಸಿನ International Institute of Tamil Studie, ತಂಜಾವೂರು ಸೌತ್ ಏಷಿಯನ್ ಕಲ್ಚರಲ್ ಸೆಂಟರ್ ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿ. ವಿ., ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗ, ಪಾಲಯನ್ ಕೋಟೈ FRRC.[Folklore-Resources and Research Centre] ತಮಿಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಒತ್ತು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿವೆ.

ತಮಿಳು-ಕನ್ನಡದ ಕೆಲವು ಸಂವಾದಿ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ

1. ನಾಟ್ಟುಪುರವಿಯಲ್—ಜಾನಪದ (Folklore)
2. ನಾಟ್ಟುಪುರ ಪಾಡಲ್‌ಗಳ್—ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು (Folk songs)
3. ಪಡಿಮುಳಿಗಳ್—ಪಡೆನುಡಿಗಳು (ಗಾದೆಗಳು)
4. ವಿಡು ಕತೈಗಳ್—ಒಗಟು ಕಥೆಗಳು
5. ಪುರಾಣ ಕತೈಗಳ್—ಪುರಾಣ ಕತೆಗಳು
6. ನಾಟ್ಟುಪುರ ನಂಬಿಕೈಗಳ್—ಜಾನಪದ ನಂಬಿಕೆಗಳು

7. ನಾಟ್ಟುಪುರ ತಿರಾವಿಳಾಕಲ್—ಜನಪದ ಹಬ್ಬಗಳು
8. ನಾಟ್ಟುಪುರ ವಿಳಯಾಟ್ಟುಕಳ್—ಜನಪದ ಆಟಗಳು
9. ನಾಟ್ಟುಪುರ ಮರುತುವಂ—ಜನಪದ ವೈದ್ಯ
10. ನಾಟ್ಟುಪುರ ಕಟ್ಟಡ ಕಲ್ಯೆ—ವಾಸ್ತುಶಿಲ್ಪ
11. ಮಕ್ಕಳ ಪೆಯರಾಯಿ ಪೋ—ಶಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯ

ಹೀಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಜನಪದ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯಂತೆಯೇ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕದ ವೀರರಾದ-ವೀರವನಿತೆ-ರಾಣಿ ಚೆನ್ನಮ್ಮನ ಲಾವಣಿ, ಟಿಪ್ಪುವನ್ನು ಕುರಿತ ಲಾವಣಿ, ಕೆಂಪೇಗೌಡನನ್ನು ಕುರಿತ ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ತಮಿಳು ಜಾನಪದರು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಿಂದ ಬಂದ ನೆಂದು ನಂಬಬಹುದಾದ ರಾಜಾ-ದೇಸಿಂಗ್‌ನನ್ನು ಕುರಿತ ನಾಟಕ, ಕಥೆ-ಲಾವಣಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು. ಹೊರ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಬಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ವೇರದ ರಾಜ ದೇಸಿಂಗ್ ತಮಿಳರ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವಿರನೆಂದು ಬಣ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಾನೆ.

ಜನಪದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ. ತಮಿಳರು ಮದುವೆಗೆ ಆಮಂತ್ರಣ ನೀಡುವಾಗ ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ನೆಂಟರಿಷ್ಟರನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಸಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ತಮಿಳು ತಿಂಗಳಿಗಳಾದ, ಆದಿ, ಪುಲತ್ತಾಸಿ, ವರ್ಣಗಜಿ, ಮತ್ತು ಪಾಂಗುನಿ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯ ಸಮಾರಂಭ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಆದಿ ಮತ್ತು ವರ್ಣಗಜಿ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಮದುವೆ ನಡೆದ್ದು.

ಮದುವೆಗೆ ಆಮಂತ್ರಿಸುವಾಗ ಹಾಡುವ ಹಾಡು.

ಪರಂಪುಂ ಅನ್ನಮುಂ ಪಾಯಸಮುಂ
 ಪಲವಾಕ್ಕೆ ಕರಿಕಾಲುಂ ಮಧರಲಿ
 ವೇನ ಮಟ್ಟುಂ ವಿಧ ವಿಧಮಹಾವೆ
 ತೇಂಕಾಯ್ ವಚಡಿ ಕಿಚಡಿತ್ಯಾಂಕೆಲ್
 ಪರಂಗಿ ಕಾಯ್ ಕೂತುಡನ್ ಪಲಾಪಾಲ ಕರಿಹಾಲ್
 ವಾಂಗಾಯ್ ಉರುಗಾಯ್ ಮನಮಿಕು ಸಾಂಬಾರ್
 ರಸಮುದಾನ ದಿವ್ಯ ಪಚಲಂಗನಾದಾನೆ.

ಕೊನ್ನವರ ಎಂಬ ಜನಾಂಗದವರ ಮದುವೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚಿತಾರ್ಥ ಸಮಾರಂಭವು ಮುಖ್ಯವಾದ ಆಚರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಅವರ ಮದುವೆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಒಂದು ಹಾಡು.

ಕೊಡ್ಡೆನ್ ಮೂಲಯಾಂ
 ಕಾಲಚಿಟ್ಟನ್ ಚಂದನಮಾಂ
 ಅರಕ್ಕು ಉಪಾಂತತು
 ಕಲ್ಲು ವಿನಾಯಕಂ ಅವರುಕ್ಕೈ ಉಪಾಂತತು
 ತಲ್ಲೋಲೋಲಂ

ಇವ್ವಯಿಲ್ ಎಂಬ ಹಾಡನ್ನು ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮದರಾಸಿನ ಕಪಾಲೇಶ್ವರ, ಏಕಾಂಬರೇಶ್ವರ ದೇವಸ್ಥಾನ, ತಿರುನಲ್ವೇಲಿಯ ನೆಲ್ಲಯಪ್ಪರ್ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮರಂದಿಸರ ಅಥವಾ ಥಿಯೂಗೇಸರ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ (ತಿರುವಾರ್ಮಿಯೂರ್) ಪಂಗುನಿ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ದೋಣಿ ವಿಹಾರ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ (ಮಾರ್ಚ್-ಏಪ್ರಿಲ್) ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಇವ್ವಯಿಲ್ ಸೂಜ್ ಸಪ್ಪಾನಿ ನೊದ ವಂಧಾವಾತರ್
 ಓವೆನುರ್ ಜೈತರ್ತು ಓಕಾರ ವತ್ತತಾರ್ಕು
 ಐರವೇನು ಅಜೈತರ್ಕು ಪಿರಾಂಬಡಿ ಪಟ್ಟಧಾರ್ಕು
 ಪೈಕಲ್ ಉಟಾಲೈ ಸೂಡಾಲೈ ಕ ಕೂಡಾದಿನತಾರ್ಕು
 ಥನ್ನನ್ ಸೆವೈಯಿಲ್ ಸೂಜ್
 ಥೈರಾವನ್ ಮೈರ್ ಸ್ತಲಾತಿಲ್
 ಥೈರಾವನ್ಮಯರ್ ಧಯೋಗೇಸರ್
 ಥಿಗಟ್ಟಧಾ ಕನಿಯೂಯಿಪ್ ಪೋಲ್
 ಥನ್ ಪಂಡಿ ಥನ್ ಸೊಲೈ ನಾಟ್ಟಾನೆ
 ಸೋರ್ನ್ ಸಾಬೈ ಕೋಪುರಥಿನ್ ಅಜಾಗಂ
 ಸೂಟಸಾವನ್ನು ನಂದಿ ಅಜಾಗಂ
 ವರ್ನ್ ಪಂಚಸ್ತುರ ಅಜಾಗಂ
 ವಂಧು ಪನಿನ್ ಥಿಡ ತೊಂತಿ ಅಜಾಗಂ
 ಎನ್ನೆರಾವಾಂ ಉಂಡಾನ್ ಸನ್ನಧಿ ಥನಿಲುಲ್ಲೆ
 ಇರುಕ್ಕು ಮೇಂಡುಂ ಬಯ್ಯಾವೆ.

ಸಾಧುಗಿರಿಯ ವಂಪಾಲಿಂಗ ಸ್ವಾಮಿ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಭಕ್ತರು ದಾರಿ ಸಾಗಲು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಡು ಕೆಳಗಿನಂತಿದೆ.

ಸಿದ್ದಿ ಮಾತಿಯೂಯ್ಯಾ ಕೋಡುಕ್ಕುಂ
 ವಂಪಾಲಿಂಗನಾತಾರಯಾಂ ಥಂಗಾರಫಿನಾಮೆ

ವಣಚಿಮ್ಮೆಯಯ್ಯ ಕುಂಬಿಡುವೋಂ ಪೊನ್ನರಥಿನಾಮೆ
 ಅಪ್ಪನ್ ಮಹಾಲಿಂಗಾರಕ್ಕು ಅನ್ನದಾನೆ ಪೂಜಾರಿಗಳ್
 ಮುಪ್ಪಲ ಅಭಿಷೇಕ ಮುಂಥಾನ್ ಥಂಗರತಿನಾಮೆ
 ಮುಕ್ಕಿಯಮೊಯ್ ನಾಡದ:ಗಿರಾರ್ ಪೊನ್ನರಥಿನಾಮೆ
 ಅನ್ನುವ ದೈವಾನ ಥೋರು ಆನಂದವಲ್ಲಿಕ್-ಕೋವಿಲ್
 ಮುನ್ನೆ ಇರುಕ್ಕುಧು ಪಾರ್ ಥಂಗರತೈನಾಮೆ
 ಮುಲುತುಂ ನಾಮ್ಪೊಕ್ ಕಥಿದುವಲ್ ಪೊನ್ನರಥಿನಾಮೆ

ಹೀಗೆ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳಾದ ಮುರುಗನ್, ಶಿವನ್ ಪಿಳ್ಳಯ್ಯಾರ್, ವಿಷ್ಣು ಮುಂತಾದ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುವ ವಿಪುಲವಾದ ಹಾಡುಗಟ್ಟಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಬಹುದು.

ಗಂಡ:ದೇವರಾದ ಮುನೀಶ್ವರನ್, ಅಯ್ಯನಾರ್ ಮುಂತಾದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುವ ಗೀತೆ.

ಮುತ್ತು ಮುನಿಯಸಾವಿ
 ಮುರುಕುಮ್ಮುಲ್ಲ ದೇವತೆಯೇ
 ಉರುಕ್ಕು ನೆರ್ ಕೆಲ್ಲಾಕ್ಕಿ
 ಒಟ್ಟಿ ಪುಳಿಯವರವರ್
 ಒಟ್ಟಿ ಪುಳಿಯವರತ್ತುಕ್ಕಿಲ್ಲಿರುಕ್ಕುಮ್
 ಉರುತಿಯಿಲ್ಲ ಅಯ್ಯನಾರ್
 ವಯಿತ್ತು ವಾಲಿ ಟಿಟ್ಟಿಯನ
 ವಂಟ್ರಿವೇನ್ ಸನ್ನ ತಿಕ್ಕಿ
 ಪೂಪುಕ್ಕುಮ್ ಪುಳಿಯವರವರ್
 ಪೊನ್ನಿನಲಂಕುಮ್ ಅಯ್ಯನಾರ್

ಮಳೆಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಹಾಡುವ ಹಾಡು

ವನಾಸಮೋರು ಮಜಾಯ್
 ಪಯಟ್ಟುಂ ಮನಾಡಿ
 ಮಂತ್ಯೆಕ್ಕೂರು ಕಿಡಾ
 ವೆಟ್ಟಿಕ್ಕೂ ಮನಾಡಿ
 ದೇಸಮೋರು ಮಜಾಯ್
 ಪಯಟ್ಟುಂ ಮನಾಡಿ

ತೇತುಕ್ಕು ಒರು ಕಿಡಾ
ವೆಟ್ಟಿಕ್ಕೊ ಮನ್ನಾಡಿ

ಸಿನಿವಾಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದದ ಹಾಡಗಳು

ಧಾಜಯಂ ಪೂ ಮುಡಿತ್ತು
ಧಾಡಂ ಪಾರ್ತು ವಜೈನಾವಂತು
ಸಾಲೈವಜಿಪೊರವಾಲೆ ಪೊನ್ನಮ್ಮ

ಕೇವಲ ಒಂದೇ ಒಂದು ವೈಸೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೇಟೆಗೆ ಹೋದ
ಹೆಂಗಸು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಾವನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡಾದ ಮೇಲೂ ಅವಳ ಬಳಿ ಅರ್ಧ ಪೈಸೆ
ಉಳಿದಿರುತ್ತದೆ ಅದರ ಕುರಿತಾದ ಒಂದು ಹಾಡು.

ಒರು ಕಾಸಾಯಿಕ್ ಕೊಂಡು ಕೈಟ್ಟು
ಕನ್ನನ್ ಕಡೈಕುಪ್ ಪೊನಾಲು
ಅಂದಪ್ ಪೊನಾಯ್ ಎಡುತಾಲುಂ
ಕುಂಡಚಟ್ಟಿ ಎಡುತಾಲುಂ
ಸಿನ್ನಿ ಏಟ್ಟಿಲ್ ಎಡುಕಾಲುಂ
ಎಲ್ಲಂ ಕೂಟಿಕ್ ಕನಕ್ಕುಪ್ ಪಾಕ್ಕಾ
ಅರಕ್ಕಾಸು ಮಿಧ ವಿಲಾರಕ್ಕುತ್ತು

ಹುಡುಗಿಯರು ಮಾದುವಗನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಲು ಹಾಡುವ ಒಂದು ಗೀತೆಯ
ತುಣುಕು—

ಅನ್ನೆ ಎನ್ನಾಲ್ ಅನುಪತಾಡಿ ಅನಾಯ್
ಅಲಾಯರಾತ್ತಿಲ್ ತ್ತಿನಾಲ್ ನಿರ್ಕತಾಂ ಅಂತ ಅನಾಯ್
ಅರಸಮರಾಥಿಲ್ ಕತ್ತಿನಾಲ್ ನಿರ್ಕತಾಂ ಅಂತ ಅನಾಯ್
ಪುಂಕಮರಾತ್ತಿಲ್ ಕತ್ತಿನಾಲ್ ನಿರ್ಕತಾಂ ಅಂತ ಅನಾಯ್
ಪುಲಿಯ ವೂರಾತ್ತಿಲ್ ಕತ್ತಿನಾಲ್ ನಿರ್ಕತಾಂ ಅಂತ ಅನಾಯ್
ಪಲ್ಲಿ ಮಿಲಲಾಯಿಕ್ ಕತ್ತಿನಾಲ್ ನಿರ್ಕತಾಂ ಅಂತ ಅನಾಯ್
ಎನ್ತೋಜಿ ಪೆಂಡುಕಲಾ ಉಡುಂಗಾಡಿ ಕುಲಮೈ ಕಾಲ್ಡೆ
ನೀಲಗಿರಿ ಒರಾತ್ತಿಲ್
ನೀತ್ತಿ ವಿಟ್ಟನ್ ಕಾಂತ ಕಂಡಿ
ಘೊಟ್ಟುಪ್ ಪುಡಿಕ್ಕಿಧಾಡಿ ತುಡಿಕ್ಕಾರನ್ ಪೊಟ್ಟು ಕಂಪಿ

ಕೊನುಸಿ ಪೋಲ ಕೊಯ್ ಬತ್ತೋರ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಂಪಿ
 ಕೊಲ್ಲಪ್ ಪಾನವ್ ಸೆಲವಲೈಚು ಕೊಂಡುವಂತಾನ್ ಸಂಪತ್ತಿಕ್ಕೈ
 ಕೊನುಸಿಪೋಲ ಕೊಯ್ ಬತ್ತೇರ್ ಜಿಲ್ಲಾ ಕಂಪಿ
 ಪಚಾಯಿತ್ ದಾನ್ನಿ ಕರನ್ನು ಕಾಲು
 ಪರಕ್ಕುತ್ತಿಲೋ ಕೊಚಿಯಾಂಗ್.

ಹೀಗೆ ಸುಗ್ಗಿ ಹಾಡು, ಜೋಗುಳದ ಹಾಡು, ಮಕ್ಕಳ ಹಾಡು, ವಿವಾಹದ ಹಾಡು [Bowsongs,] ಎಣ್ಣೆ ಮಜ್ಜನದ ಬಗೆಗಿನ ಅನೇಕ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಜನಪದದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಜನಪದದಲ್ಲಿಯಂತೆಯೇ ತಮಿಳು ಜನಪದದಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಒಗಟಿನ ರೂಪದ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಜನಪದ ಕತೆಗಳು—(ನಾಟ್ಯಪುರ ಕತೆಗಳ್)

ಐತಿಹಾಸಿಕ, ಪೌರಾಣಿಕ, ನೀತಿಬೋಧಕ, ಚುರುಕು ಬುದ್ಧಿ ಪ್ರಾಣಿ ಕತೆಗಳು, ಕಿನ್ನರಿ ಕತೆಗಳು, ಅಜ್ಜಿ ಕತೆಗಳು, ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಬಗೆಯ ಕತೆಗಳು ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ತಮಿಳು ಪೆರಂಗೆತ್ತೈಗೆ ಜನಪದ ಕತೆಗಳೇಮೂಲ ಎಂದು ಡಾ|| ಎಂ.ಎಂ. ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.* ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕತೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕತೆಯಲ್ಲಿ, ಮೂರ್ಖರಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಬಾರದು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಉದಾ

ಕುರುವಿಕ ಕೂತ್ತೈಕ್ಕಾಲ್ಯೆಟ್ಟ ಕುರಂಕು

ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಲದ ಮರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋತಿ ಮತ್ತು 'ತುಕ್ಕಾಣಿಮ್' ಎಂಬ ಎರಡು ಹಕ್ಕಿಗಳು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಬಿಡುವಿನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಗೂಡು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಮಳೆಗಾಲದ ಒಂದು ದಿನ ಜೋರಾಗಿ ಮಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಗೂಡಿನಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗಿದ್ದು ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಮಗುವನ್ನು ಕಂಡು 'ಅಲ್ಲಪ್ಪ, ಸಮಯವಿದ್ದಾಗ ಕುಣಿದು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಕಳೆದೆ. ಈಗ ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನಡುಗುತ್ತಿರುವೆಯಲ್ಲ'—ಎಂದು ಬುದ್ಧಿವಾದ ಹೇಳಿದವು. ಕೋಪಗೊಂಡ ಕೋತಿ ನನ್ನಂತೆಯೇ ನೀವೂ ಛಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡುಗಬೇಕು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಆ ಪಕ್ಷಿಗಳ ಪುಟ್ಟ ಅರಮನೆಯನ್ನು ನಾಶ ಮಾಡಿತು. ವಿವೇಚನೆ ಯಿಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ತಾವು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ತಾವು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರು

* ಎಂ. ಎಂ. ಕಲ್ಬುರ್ಗಿ ದುರ್ವಿನೀತನ ಬೃಹತ್ಕತೆ-ಸ್ವರೂಪ ವಿವೇಚನೆ ಇಕ್ಷು ಕಾವೇರಿ 48ನೇ ಕ. ಸಾ. ಸಮ್ಮೇಳನದ ನೆನಪಿನ ಸಂಚಿಕೆ ಪು. 171.

ವಾಗ ಮತ್ತೊಬ್ಬರೂ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕೆಂಬ ಕೆಟ್ಟ ಯೋಚನೆ ಬರುವುದು ಸಹಜ ಈ ಕತೆ ಅದನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ.

ಅದ್ಭುತ ಕತೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಉದಾ :-

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಮಕ್ಕಳುಗಳ ಒಂದು ಸಂಸಾರವಿತ್ತು. ಒಂದು ದಿನ ತಾಯಿಯೊಂದವಳು ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನೀಡಿದಳು. ಆ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಮನೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಪಾಲಿನ ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿಸಿ ಅವಳು ಬಂದ ನಂತರ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ಸಿಹಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ತಿನ್ನು ಎನ್ನುತ್ತಾಳೆ.

ಸರಿ, ಸಿಹಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಯ ಮುಚ್ಚಳ ತೆಗೆದಾಗ ಒಂದು ಕಪ್ಪೆ ಇರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ತಕ್ಷಣವೇ ತಾಯಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಈ ಹುಡುಗಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡದೆ ಹೊರಗೆ ಹೋಗು ಎಂದು ಕಿರುಚುತ್ತಾಳೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕಬಾಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಅಲೆದಾಡಿ ಒಂದು ಮುದುಕಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಆ ಮುದುಕಿ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಈ ಹುಡುಗಿಯಿಂದ ಸಹಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮುದುಕಿ 'ನಿನಗೇನು ಬೇಕು' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. 'ನನಗೇನೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹುಡುಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಕರೂಣಾಮಯಿಯಾದ ಆ ಮುದುಕಿ ರೇಷ್ಮೆ ಲಂಗ, ಒಡವೆಗಳನ್ನು (ಚಿನ್ನದ್ದು) ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಹುಡುಗಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ ಹೋಗುವಾಗ ನದಿ ಅಡ್ಡವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಡಚಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ನದಿಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಾಳೆ. ನದಿ ಕೇಳುತ್ತದೆ, ನಿನಗೇನುಬೇಕೆಂದು. ಏನೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹುಡುಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ನದಿ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಮುತ್ತಿನ ಮಣಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಹುಡುಗಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಪ ಎದುರಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ವೈರಿಯಿಂದ ಅದನ್ನು ಪಾರು ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ. ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸರ್ಪ ಕೇಳುತ್ತದೆ, ನಿನಗೇನುಬೇಕೆಂದು. ಮತ್ತೆ ಈ ಹುಡುಗಿಯ ಉತ್ತರ ಅದೇ 'ನನಗೇನೂ ಬೇಡ' ಎಂದು. ಅದರೂ ತುಂಬಾ ಬೆಲೆಯ ಮುತ್ತುಗಳನ್ನು ಹಾವು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಮನೆಯವರ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಗೊಂಡು, ಸುಖವಾಗಿ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲಿನ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ನದಿ, ಸರ್ಪ ಇತರೆ ಅದ್ಭುತಗಳು ಜರುಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕೊಡಲೂ ಆಗದು. ಇದು ಕೇವಲ ಕಟ್ಟು ಕಥೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ಭುತತೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಹೆಣೆದಿರುವ ಒಂದು ಕಥೆ.

ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಥೆಗಳಿರುವಂತೆಯೇ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಜನಪದ ಕಥಾ ಪ್ರಕಾರವೊಂದಿದೆ.

ಜನಪದ ನಂಬಿಕೆಗಳು-ನಾಟ್ಯಪುರ ನಂಬಿಕೆಗಳೆ

ಜನಪದ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಒಂದು ಭಾಗ. ಎನ್‌ಸೈಕ್ಲೋ ಪಿಡಿಯಾ ಬ್ರಿಟಾನಿಕ (V01-21) ಈ ನಂಬಿಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. "Superstition is an irrational belief, half belief or practice," ಧರ್ಮ, ಪ್ರಾಣಿ, ಪಕ್ಷಿ, ಮಕ್ಕಳು, ಗಿಡಮರಗಳು, ಮನುಷ್ಯನ ಅಂಗಾಂಗ ಚಲನ ವಲನೆಗಳು, ಸಾವು, ಕನಸು ಮುಂತಾದ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಸಂಬಂಧಿ ನಂಬಿಕೆಗಳು ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಎಲ್ಲ ಜನಾಂಗದಲ್ಲೂ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ.

ಧಾರ್ಮಿಕ ನಂಬಿಕೆ

ಕಾಲಿಕ್ಯಮ್‌ಪೊಟ್ಟು ಇಲೈಕ್ಕುಮ್ ಮಂಜಲ್ ಪಿಲವು ಪಟ್ಟಿಲ್ ಕಣವಾನು ಶ್ಯಮ್ ಆಕಾತು. "ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಂಗಸು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ ಒಳಸುವ ಅರಿಸಿಣ ಚೂರಾದರೆ ಇದು ಗಂಡನ ದುರ್ಮರಣಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ."

ಪ್ರಾಣಿ ಸಂಬಂಧಿ ನಂಬಿಕೆಗಳು

ಕಲುತ್ತಾಯ್ ಕಾತ್ತಿನಾಲ ನಲ್ಲ ಕಕ್ಕುನಮ್

"ಕತ್ತೆ ಕಿರುಚುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ತಕನ"-ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ.

ಮಕ್ಕಳ ಬಗೆಗಿನ ನಂಬಿಕೆಗಳು

ತುಂಕುಪೂತ್ತು, ಕುಲ್ಲುಟಾಯಿಕ್ಕು ಮುತ್ತವರ್ ಕೊಟ್ಟುಕ್ಕಾಕುಟ್ಟುತ್ತು.

"ಮಲಗಿದ ಮಗುವಿಗೆ ಮತ್ತು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆಯವ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಇವು ತಮಿಳು ಜನಪದದ ಕೆಲವು ನಂಬಿಕೆಗಳು. ಎಲ್ಲಾ ಜನಪದ ದಲ್ಲೂ ಈ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಗಾದೆಗಳು-ಪಡೆ ಮೂಳೆಗಳೆ

"A Proverb is a pithy Sentence which tells an unpalatable truth in condensed way. The statemet

of the truth however is incomplete, it is exaggerated and expressed metaphorically.”¹

ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ಜನರಲ್ಲಿ ಈ ಗಾದೆಗಳು ಹಾಸುಹೂಕ್ಕಾಗಿ ರುತ್ತವೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಶನವನು ತಾನು ವಶತನಾಡುವಾಗ ತನಗೆ ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೂ ‘ಅದೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ’-ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಾದೆಯ ಗಮ್ಮತ್ತನ್ನ ವಿವರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಗಾದೆ ವೇದಕ್ಕೆ ಸಮ. ‘ದೇಶ ನೋಡಿ ತಿಳಿ, ಕೋಶ ಓದಿ’-ಮುಂತಾದ ಗಾದೆಗಳು ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳುನಾಡೂ ಸಹ ಗಾದೆಗಳ ಖಜಾನೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಗಾದೆಗಳ ಬಗೆಗೆ ಅಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಡಿಕ್ಷನರಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತದೆ. “concise sentence which is held to express some truths ascertained by experience of observation and familiar to all”-

ತಮಿಳಿನ ಕೆಲವು ಗಾದೆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ

“ಒಡಹುಟ್ಟಿನ ಚಿನ್ನವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ”

‘ತಾಲಿಯಾದರೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಚೂರು ಚಿನ್ನದಾಸೆ’ ಎಂಬ ಚಿನ್ನಾಚಾರಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಡಂಬಿಸುವ ಗಾದೆ.

“ತಾಲಿ ಪೊನ್ನಿಲುಂ ಮಾಪ್ಪೋನ್ ತಿರುತುವನ್ ತಾಟ್ಟನ್”

ಅಶ್ಚೀಲವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಅರ್ಥ ಬೇರೆ ಬರವ ಗಾದೆಗಳು

“ರಂತು ಪೊಂಟಾಟ್ಟಿಕ್ಕಾರನ್ ಪಾಟ್ಟು ತಿಂಟಾಟಿವಂ.”

“ವರ ವರ ಮಾಮ್ಮಿಯಾರ್ ಕಲತಾಯ್ ಪೋಲ ಅನಾಲ್”

ವ್ಯವಸಾಯ ಸಂಬಂಧಿ ಗಾದೆ

“ಅಟಿ ಪಾಟ್ಟಿವಂ ತಲಿ ವಿಟ್ಟಿ.”

ಆದಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಬೀಸುವಗಾಳಿ ಕುರಿತಂತೆ

“ಅಟಿಕ್ಕಾಟ್ಟಿಲ್ ಅಮ್ಮಿಯಾಮ್ ಪರಕ್ಕುಮ್”

ದನಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ತಹ ಒಂದಿಗೆ ತರಲಾಗದು

“ಅಟಿಯಾಟ್ಟು ಮಾಟ್ಟು ಪಟಿಯಾಟ್ಟು”

“ತಾಳಿದವನು ಬಾಳಿಯಾನು ಎಂಬ” ಗಾದೆ ಮಾತಿಗೆ ಸಂವಾದಿಯಕಾದ ಒಂದು ಗಾದೆ.

1. “Proverbs and idioms”-An outline of Indian folklore by Durga bhagavath-1958. P-46

“ಪೊರುತ್ತಾರ್ ಪೂಮಿ ಆಳ್ವರ್”

ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಗಾದೆ ವೂತುಗಳನ್ನು ತಮಿಳು ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮಧುರೈ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಗಾದೆ ವೂತುಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ತಮಿಳು ಭಾಷೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇಂದ್ರ ಎನ್ನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಮಧುರೈಯಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವೂತುಗಳೂ, ಆಡುನುಡಿಗಳು ಮುಂತಾದವು ಹಲವಾರು ಜನಾಂಗದ ವೂತುಗಳಲ್ಲಿ (ದೇವಾಂಗ, ಕುರುಬ, ಲಿಂಗಾಯಿತ, ವೂಡ್ಡು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಗೌಡರ ಇತ್ಯಾದಿ) ಉಳಿದು ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಇಲ್ಲಿನ ಕನ್ನಡಿಗರು ಕರ್ನಾಟಕದ ಕನ್ನಡಿಗರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡದ ವೂತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಸಂಕೋಚಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಅವರ ಸಂಕೋಚ ಹಾಗೂ ನಾಚಿಕೆಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣವಿರಬಹುದು.

ಮಧುರೈ ಕನ್ನಡದ ಗಾದೆಗಳು ಶುದ್ಧ ರೂಪವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಣ್ಣ-ಪುಟ್ಟ ವೂರ್ಪಾಟುಗಳೊಂದಿಗೆ ಬಳಕೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ.

1. ಮ. ಕ. ಗಾ. ಕೂಳಿಯನು ಆಸೆ ಮೀಸೆ ಮೇಲೆ ಆಸೆ
ಶು. ಕ. ಗಾ. ಅಕ್ಕಿಮೇಲೆ ಆಸೆ ನೆಂಟರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ.
2. ಮ. ಕ. ಗಾ. ಸಾವಿರ ಪೊರ್ ಮ್ ಏಕಾಚಿ ಒಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕು,
ಶು. ಕ. ಗಾ. ಸಾವಿರ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ ಒಂದು ಮದುವೆ ಮಾಡು.
3. ಮ. ಕ. ಗಾ. ಒಂದು ಮದುವೆನ ಮಂಡಿಚಿ ನೋಡು.
ಶು. ಕ. ಗಾ. ಮದುವೆ ಮಾಡಿನೋಡು-ಮನೆಕಟ್ಟಿ ನೋಡು.
4. ಮ. ಕ. ಗಾ. ಬಟಲಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಲ್ಲ
ಶು. ಕ. ಗಾ. ಕೈಗೆ ಬಂದ ತುತ್ತು ಬಾಯಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲಾ.
5. ಮ. ಕ. ಗಾ. ಕೊರಂಗು ಕೈಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಲೂವಿನ ಮೂಲೆ ಲಿಕ್ಕಿಲಿ
ಶು. ಕ. ಗಾ. ಕೋತಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೂಣೆಕ್ಕದಂತೆ
6. ಮ. ಕ. ಗಾ. ಅಣವಿದ್ದರೆ ಎಣ ಕೂಡ ಬಾಯಿನ ತೆರಾದು
ಶು. ಕ. ಗಾ. ಹಣವಿದ್ದರೆ ಹಣ ಕೂಡ ಬಾಯಿಬಿಡುತ್ತೆ
7. ಮ. ಕ. ಗಾ. ಮೂತುಲೇನು ಮನಿ ಆಕಿ, ಕೂಂತು ಗಡಿಯಲಿ ಎಸರು
ಮಡಗುತಾಳೆ,
ಶು. ಕ. ಗಾ. ಮೂತು ಮನೆ ಕೆಡಿಸಿತು-ತೂತು ಒಲೆ ಕೆಡಿಸಿತು.

ಮ. ಕ. ಗಾ-ಮಧುರೈ ಕನ್ನಡ ಗಾದೆ.
ಶು. ಕ. ಗಾ.-ಶುದ್ಧ ಕನ್ನಡ ಗಾದೆ.

ಸಂಗ್ರಹಿತವಾಗಿರುವ ಮಧುರೈ ಕನ್ನಡ ಗಾದೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ತಮಿಳು ಪದಗಳ ಮೂಲ ರೂಪ ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಉದಾ.ಗೆ-ಕೆಲವು ಗಾದೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ.

1. ರಾಜಾ ನಿಂತು ಕೊಲ್ಲಾನು ಅಂದರೆ ದೈವ ನಿಂತು ಕೇಳಾದು
2. ಆಳವಿಯ ಮಿಂಚಿರೆ ಆ ಮಂದನು ನೆಂಜುತಾನ
3. ಅನೆಯನು ಅಡಿ ಜರ್ಮಾದು
4. ಆಸೆಯೇ ಸಿಗ್ಗು ಏನು
5. ಕಾಲಕಾ ಏತ ಕೋಲ
6. ಕೈಲಾದುದಾರಿಗೆ ಕೈಲಾಸ ಮೂರುಗೇಣೆ
7. ಸೂರಿಯನ್ನ ನೋಡಿ ನಾಯಿ ಬಗುಳಿರೆ ಏನು
8. ಎಲ್ಲವು ಇಲ್ಲದಾದ ನಾಲಕೆ ಏದಿಕೆನು ತಿರುಗಾದು
9. ಒರುದಲೆ ನೋದಿಯೆ ಒರುಸುನ ತಿರಿಸಿ ಅಕಿದಲಿಕ್ಕಿಲಿ
10. ಮೂಂಗು ಇರಾವರಿಗೆ ಸಳಿ ಇರಾದು.

ಒಗಟುಗಳು-ವಿಡುಗತ್ತೆಗಳ್

ಒಗಟುಗಳು ಜಾನಪದದ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಭಾಗ. ತಮಿಳಿನ ಕೆಲವು ಒಗಟುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವ;

ವಿವರಾಣಾತ್ಮಕ ಒಗಟೊಂದು ಹೀಗಿದೆ.-

ಪಾಟ್ಟು ಮೇಲೆ ಪಾಟ್ಟುಟ್ಟಿಪ್ಪ
ಪಾಟಿಕ ನಿರಾಪ್ ಪಾಟ್ಟುಯುಟ್ಟಿ
ಕಾಕಿಕ್ಕು ಪೊಕ್ಕಿರಾ ಪೆನ್ನೆ
ಅನ್ ಪಾಟ್ಟು ಎನ್ನ ವಿಲೈ
ಕೇಟಿಯಾರ್ ಕೊನ್ನ ವಿಲೈ

-ಈರುಳ್ಳಿ. (ವೆಂಕಾಯಪರ್)

ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ಒಗಟು

ಅಳ್ಳ ಮೂಟಿಯುಂ ಕಿಲ್ಲ ಮುಟಿಯತಾಟು-ಆಟ ಎನ್ನ ?

(ತಣ್ಣೆ)-ನೀರು

ತವತಾಜೆ ಒಗಟು

ಕೈ ಯುಂ ಇಲ್ಲೈ, ಕಾಲುಂ ಇಲ್ಲೈ
ಕಟ್ಟಾಯನ್ ಪೊಂಟಾಟ್ಟಿ

ಕೈ ಕೊಟುಟ್ಟಾಲ್ ಎಲಂತಿರಃಪ್ಪಾತ್
ಮೋಟಾಯಿಯನ್ ಪೊಂಟಾಟ್ಟಿ

(ಕುತಮ್)-ನೀರಿನ ಮಡಕೆ.

ಹೆಸರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ

ಮಯಿತ್ ವಲಕನ ನಾವರ್
ಮೋಟುಲ್ ಎಲ್ಲುಟ್ಟುಕ
ವಿನಾಯಕನಕ್ಕು ಮರು ಪೇರು

-(ವಿನಾಯಗ)-ಗಣೇಶ.

ಹೀಗೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಒಗಟುಗಳನ್ನು ತಮಿಳು ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ತಮಿಳು ಜನಪದ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಬ್ಬಗಳು

ತಮಿಳು ಜನಪದರಿಗೆ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳೆಂದರೆ ಮಾರಿಯಮ್ಮ, ಮತ್ತು ಮೂರಿಯಮ್ಮ, ಪುಟ್ಟಿ ಮಾರಿಯಮ್ಮ, ಅಂಕಾಲ ಪರಮೇಶ್ವರಿ, ವೆಕ್ಕಿಯಮ್ಮನ್ ಮುಂತಾದ ಹೆಣ್ಣು ದೇವತೆಗಳು, ಅಯ್ಯನಾರ್, ಕರೈವೇಲ್ ಅಲಕಾರ್ ಅಯ್ಯನಾರ್, ಯನೈವೇಲ್ ಅಲಕಾರ್ ಅಯ್ಯನಾರ್, ಪರಿವೇಲ್ ಅಲ್ಲಕ್ಕರ್ ಅಯ್ಯನಾರ್, ಕುರುಪು ಸ್ವಾಮಿ, ಕಾತ್ತವರಾಯನ್, ಮುನೀಶ್ವರಂ, ಮೂರುಗನ್ ಮುಂತಾದ ಗಂಡುದೇವತೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಬುಡಕಟ್ಟು ಜನಾಂಗದವರು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಆರಾಧನೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಹಾಗೆಯೇ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಮುಖ್ಯ ಹಬ್ಬವೆಂದರೆ ಪೊಂಗಲ್. ಪೊಂಗಲ್ಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಮಿಳರು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಡಾ|| ಸಿ. ರಾಮ ಸ್ವಾಮಿಯವರು “ತಮಿಳರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸಂಹೋಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಈ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಕಲ್ಪನೆಗಳಿವೆ. ನಿಜವಾದ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೂ ನರಕನಿಗೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ದೀಪಾವಳಿ ಹಬ್ಬವೆಂದರೆ ದೀಪಗಳ ಹಬ್ಬ, ಪಟಾಕಿಯ ಹಬ್ಬ. ಬೆಳೆದಾ ನಿಂತ ಫಸಲನ್ನು ಕೀಟಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲು ದೀಪ ಉರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಮೃಗಗಳಿಂದ ಫಸಲನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪಟಾಕಿಗಳನ್ನು ಸಿಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣದ ಜನ ಈ ಹಬ್ಬವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.” ಎಂದು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಪೊಂಗಲ್

ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಳಸುವುದು ಸೌರವಾಸ ಕ್ಯಾಲೆಂಡರ್. ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಯಣ ಪುಣ್ಯಕಾಲವಾದರೆ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಅದು 'ಪೊಂಗಲ್'. ಪೊಂಗಲ್ ಎಂದರೆ ಉಕ್ಕುವುದು ಎಂಬ ವಾಚ್ಯಾರ್ಥ. ಇಲ್ಲಿನ ಆಚರಣೆಯೇನೆಂದರೆ ಅದು ಸುಗ್ಗಿ ಮುಗಿದ ಕಾಲ, ಸಾವಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯೂ ಹೊಸ ಬತ್ತವನ್ನು ಆಕ್ಕಿ ಮಾಡಿ, ಅದರಿಂದ ಅನ್ನ ತಯಾರಿಸಿ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಎಡೆ ಮಾಡುವುದು. ಸೂರ್ಯನ ಪಥ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೂ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅರ್ಥವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುವ ಆಚರಣೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

ತಮಿಳರು ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು “ಕನ್ ಕಂಡ ದೈವ” ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದಾರೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೇವನೆಂಬರೆ ಸೂರ್ಯ, ಉಳಿದದ್ದೆಲ್ಲ ಕಪೋಲ ಕಲ್ಪಿತ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸೂರ್ಯನೇ ಮೂಲಕರ್ತೃ, ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸೂರ್ಯನಿಗೆ, ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಅರ್ಪಿಸುವುದೇ “ಪೊಂಗಲ್”-ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

“ಮಾಟ್ಟು ಪೊಂಗಲ್”-ಪೊಂಗಲ್ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ-ಮಾಟ್ಟು ಪೊಂಗಲ್ಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಸ್ಥಾನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ. ಮಾಟ್ಟು ಎಂದರೆ ದನಗಳು ಅಥವಾ ಜಾನುವಾರುಗಳು. ಇದು ಒಂದು ರೀತಿಯ ತಮಿಳರ ಆಯಂಧ ಪೂಜೆಯೂ ಹೌದು. ನಗರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಸುಗಳ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಇದು ಎತ್ತುಗಳ ಪೂಜೆಯಾಗಬೇಕು-ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದು.

ಹಾಲು ಕೊಡುತ್ತದೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಹಸುವನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಎಮ್ಮೆಗಳಿಗೆ ಪೂಜೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಎಮ್ಮೆ ದ್ರಾವಿಡರ ಮೂಲ ಪ್ರಾಣಿ. ಉದಾ-ತೋಡರು ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನೆ ಪೂಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮೈಸೂರಿಗೆ ಮಹಿಷ ಪುರವೆಂಬ ಹೆಸರಿದ್ದುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನೇ ತಮಿಳರು ಎರಮ್ಮೆ ನಾಡು ಎಂದೂ ಕರೆದಿದ್ದರು.

ಹೀಗೆ ಹಲವಾರು ಹಬ್ಬಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ, ಗೋಪುರಗಳ ನಾಡಂದೇ ಹೆಸರಾದ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳಿಗೆ ಬರವೇ. ಜಾತಿ-ಮನೆ-ಮನುಷ್ಯ, ಮನುಷ್ಯರಿಗೊಂದೊಂದರಂತೆ ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ದೇವರುಗಳನ್ನು, ಆಚರಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಜನಪದ ಆಟಗಳು-ನಾಟ್ಯಪುರ ವಿಳಯಾಟುಕಳೆ

ತಮಿಳು ಜನಪದ ಆಟಗಳು ಎರಡು ಬಗೆ.

ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಮತ್ತು ವಿರಾಮದ ವೇಳೆಯ ಆಟಗಳು.

ವಿರ್‌ಪೂರ್, ಸಿಲಂಬವರ್, ಕಟುಕುಟು, ಮಂಜು ವಿರಾಟ್ಟು ಇತರೆ-ಇವು ಆತ್ಮಸ್ಥೈರ್ಯ ವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಆಡುವ ಆಟಗಳು.

ಕೊಕ್ಕಾಟ್ಟಿವರ್, ಪನ್ನಟಿ, ಅಮ್ಮನಾಯರ್, ಪೊಮ್ಮಿ, ಸೀಟ್ಟು-ಮುಂತಾದವು ಕಾಲಕಳೆಯಲು ಆಡುವ ಆಟಗಳು.

ಮಂಜು ವಿರಾಟ್ಟು, ಕೂಜಿಕಾಂಟಿಯರ್, ಪನ್ನಿಕಾಂಟಿಯರ್, ಅಟ್ಟಿಕಾಂಟಿಯರ್ ಮುಂತಾದವುಗಳು ಸಾಪಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆಡುವ ಆಟಗಳಾಗಿವೆ.

ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಾಳಗವೂ ಒಂದು ಮನರಂಜನೆಯ ಆಟವಾಗಿ ಆಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.- ಅಂಶಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವಲ್, (ಕೋಳಿಕಾಳಗ) ಓತನ ಕಾಳಗ, ಹಂದಿ ಕಾಳಗ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು. ಕ್ರಮೇಣ ಅವು ಪಂಥಾಹ್ವಾನ ಆಟಗಳಾಗಿಯೂ ವರ್ಧಿಸಲ್ಪಡಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳ ಆಟಗಳು

ಕಣ್ಣ ಮುಕ್ಕಿ, (ಕಣ್ಣಾ ಮುಟ್ಟಾಲೆ), ಪಂಟಿ ವಿಲಯಾಟ್ಟುಲ್ (ಕುಂಟಿಲಪಿ), ಕಲ್ಲ-ಮನ್ನ (ಕಲ್ಲು-ಮಣ್ಣಾಟಿ.) ನಾಲು ಮೂಲಾಟಕ್ಕಿ (ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆ ಆಟ) ಪಾಂಟು ಅಟಿಟಾಲ್ (ಬೆಂಡಾಟಿ), ಕೊಲ್ಕೆ ಕೊಲಾಯಿಯವರ್ ಮುಂಟ್ರಿಕ್ಕಿ, ಕೋಳಿಕ್ಕುಂಡು ವಿಲಯಾಟ್ಟು (ಗೋಲಿ ಆಟ) ಒಟ್ಟಿಯಾ ಇರಾತಯಿಯಣ (ಸರಿ-ಬೆಸೆ) ಮುಂತಾದವುಗಳ ಆಟಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಆಟಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಅವು ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡವರು ಆಡುವ ಒಂದು ಆಟ ಅವು ಕುಟ್ಟು ಅಪ್ಪು, ಕುಟ್ಟು

ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳೊಡನೆ ಅಂಗೈಗೆ ಅಂಗೈ ಬಡಿಯುತ್ತಾ ಒಂದು ಹಾಡಿನ ಮೂಲಕ ಆಡುವ ಆಟವಿದು ಅದರಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹಾಡು.

ಅಮ್ಮ - ಕುಟ್ಟು

ಅಪ್ಪ - ಕುಟ್ಟು

ಪಟ್ಟಿ - ಕುಟ್ಟು

ಟಟ್ಟಿ - ಕುಟ್ಟು

ವೇರಂ - ಕುಟ್ಟು

ಪೆಟ್ಟಿ - ಕುಟ್ಟು

ಬಿಳ್ಳಯ್ಯಾರ್ - ಕುಟ್ಟು

ಪುಟಿಕೆಕ್ಕೊ ಕುಟ್ಟು - ಮುಕ್ತಾಯದ ಹಂತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನರಿತ ಮಕ್ಕಳು ದೊಡ್ಡ ವರ ಕೈಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ದೊಡ್ಡವರ ಆಟಗಳು - ಕಾಟಕುಟ್ಟು ಆಟು-ಪುಲಿ ಆಟುಂ (ಹುಲಿ-ಕುರಿ) ಮುಂತಾದವು ಹೆಂಗಸರ ಆಟಗಳು. ತಾಯವೂ, ಪಲ್ಲಂಕುಜಿ, ಟಾಟುಂಕಾಲ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಆಟಗಳು ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದು-ಸಮೂಹ ವ್ಯಾಧ್ಯವುಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ನಾಶವಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಜಾನಪದ ತಜ್ಞರು, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ, ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದು ಕೆಲವರ ಅಂಬೋಣ.

ತಮಿಳು ಜನಪದ ವೈದ್ಯ

ತಮಿಳು ನಾಡು ಸಮುದ್ರದ ಕಿನಾರೆಯಲ್ಲಿದ್ದು ದಟ್ಟವಾದ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅರಣ್ಯವಾಸಿಗಳಾದ ಹಲವಾರು ಬಾಡಕಟ್ಟಿನ ಜನರು ಈ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸವೊಡುವ ಇವರಿಗೆ ನಾಗರೀಕತೆಯ ಪ್ರಭಾವ ಇಲ್ಲದಿದ್ದು, ನಾಗರೀಕ ಸವಲತ್ತುಗಳೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ ದೇವರುಗಳ ಮೊರೆಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು ಅಥವಾ ಕಾಡಿನ ನಾರು-ಬೇರು, ಸೊಪ್ಪು ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅಂತಹವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಗಮನಿಸೋಣ.

1. ಅರಪ : ಉಗುರು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಬಿಳುಪಾಗುವುದು. ಭಯಂಕರ ನೋವು, ಉಗುರೇ ಕಳಚಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ರೋಗಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಮಾಡುವ ವಿಧಾನ- ಚಪ್ಪರ ಬದನೆಸೊಪ್ಪು, ಹರಿಸಿನ, ಹಸುವಿನ ಬೆಣ್ಣೆ-ಇವುಗಳನ್ನು ಅರೆದು-ಕಟ್ಟಿಬೇಕು. ಪ್ರತೀ ದಿನ ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತ ವಾಸಿ ಆಗುವವರೆಗೂ ಕಟ್ಟಿಬೇಕು.

2. ಕುರ-ಗುಳ್ಳೆಯೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಆಗಿ ಕಟ್ಟರಕ್ಕ ಕೀವು ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ದತ್ತೂರಿ ಗಿಡದ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಒಳಗಿರುವ ಅದರ ದುದ್ದೆ (ತಿರುಳು)ಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೆ ಅದು ಒಡೆಯುತ್ತದೆ. ನಂತರ ವಣಿಯುತ್ತದೆ. (ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ.)

3. ಹೊಟ್ಟಿನೋವು-ಕೊಗ್ಗೆ ಗಿಡದ ಬೇರನ್ನು ತೊಳೆದು ಅಗಿದು (ಬಾಯಲ್ಲಿ ಜಗಿದು) ಅದರ ರಸ ಕುಡಿದರೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

4. ಹೊಟ್ಟಿ ಕಳಿತ (ಬೇದಿ)-ಹೊಂಗೆ ಪಟ್ಟಿ (ಚೆಕ್ಕಿ) ನೇರಳೆ ಪಟ್ಟಿ (ಚೆಕ್ಕಿ) ಎರಡನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಜಜ್ಜಿ ಹಾಳೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ (ಬರೀ ಹೊಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ) ಕುಡಿದರೆ ವಾಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ.

5. ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಟ್ಟಿ ಹೋಗುವುದು-ಬಳಸುವ ವಸ್ತುಗಳು-ಕಾಡಳ್ಳಿ, ಚೆಕ್ಕಿ, ಕರಿಜೀರಿಗೆ, ರಸಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು, ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ, ತುಪ್ಪ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ.

ವಿಧಾನ-ಕಾಡಳ್ಳಿ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಚಚ್ಚಿಸಿ (ಜಜ್ಜಿ) ಒಂದು ಹೊಸ ಮಡಿಕೆಗೆ ಹಾಕಿ, ಬಾಳೆಹಣ್ಣನ್ನು ಸಿಪ್ಪೆ ಸಹಿತ ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡಿಹಾಕಬೇಕು. ಕಲ್ಲರಿ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡಿ, ಕರಿ ಜೀರಿಗೆಯನ್ನು ಪುಡಿಮಾಡಿ. ಹಾಕಬೇಕು. ಹಸುವಿನ ತುಪ್ಪವನ್ನು ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಒಂದು ಚಮಚದಿಂದ ಅದನ್ನು ಕಲಿಸಿ (ಕದಡಿ) ಒಂದು ಬಟ್ಟಿಯ ತುಂಡಿನಿಂದ ಆ ಮಡಿಕೆ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರತೀ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ-ಒಂದು ಚೂರು, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಒಂದು ಚೂರು ತಿನ್ನುತ್ತಿರಬೇಕು ತಯಾರಿಸಿರುವ ಆ ಪದಾರ್ಥ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ತಿನ್ನುಬೇಕು. ಆಗ ಖಾಯಿಲೆ ಅಂದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಬಟ್ಟಿ ಹೋಗುವುದು ನಿಂತು ಸಾಧಾರಣ ಆವಸ್ಥೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ.

6. ಮುಸುಕು-ಆನೈತಿಕ ಲೈಂಗಿಕ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ಒಂದು ವ್ಯಾಧಿ.

ಒಂದು ತೊಲ ಸೀಸ, ಒಂದು ತೊಲ ಪಾದರಸ, ಎರಡನ್ನು ಬೆರೆಸಿ ಹುಟ್ಟು ನೋರೆ ಬೀಜದ ಪಪ್ಪು, (ಸಿಪ್ಪೆಸಾಲಿನ ನೋರೆ ಬೀಜ) ½ ತೊಲ ಈ ಮೂರನ್ನು ಹರಳೆಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ತಾಮ್ರದ ತಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸಿ. ತಾಮ್ರದ ಪಂಚ ಪಾತ್ರೆಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ (ತಾಮ್ರದ ಪಾತ್ರಗಳೇ ಆಗಬೇಕು) ಮುಸುಕು ಹುಣ್ಣನ್ನು ತೊಳೆದು ಹಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಜನಪದ ವೈದ್ಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಇನ್ನೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ಹಲವಾರು ಜನ ಜನಪದ ವೈದ್ಯರು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಜನಪದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಿರಿತಂತೆ ಮಾಡಿದ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗುವುದು. ತಮಿಳು ಜನಪದದಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಜನಪದಗಳಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಪರಿಸರ, ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜನಪದ ಕಿರಿತಂತೆ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಸಂಗ್ರಹವನ್ನೇ ಸಂಶೋಧನೆ ಎಂದುಕೊಂಡಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಹಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ, ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮೂಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆಳವಾದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆದಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳ ವಿಭಜನೆ, ಚಿಂತನೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ.

O

ಕೆಲವು ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರು

ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಜಾನಪದದ ಬಗೆಗೆ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವ, ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಜಾನಪದ ಸತ್ವವನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಮೇಧಾವಿಗಳು, ವಿದ್ವಾಂಸರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಜೀ. ಶಂ. ಪ, ಕರೀಂಖಾನ್, ಎಚ್. ಎಲ್. ನಾಗೇಗೌಡ, ಡಾ|| ಸಿದ್ದಲಿಂಗಯ್ಯ ಮುಂತಾದ ಮಹನೀಯರಂಗಳಿದ್ದಂತೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಹಲವಾರು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಎಲ್ಲರನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಕೆಲವರನ್ನಾದರೂ ಪರಿಚಯಿಸುವುದು ಈ ಕಿರು ಲೇಖನದ ಉದ್ದೇಶ. ಅವರ ಸಾಧನೆಗಳ ಕಿರು ಪರಿಚಯ, ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಪ್ರಾವಣಿಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಇಲ್ಲಿದೆ.

ಡಾ|| ಎಸ್. ಡಿ. ಲೂಡ್‌

ತಮ್ಮ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಸೇವೆಯನಂತರ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದರು. ಆಗಾಧವಾದ ಆಸಕ್ತಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಕುರಿತಂತೆ. 1967 ರಿಂದ ಡಾ|| ಹೆಲೆನ್ ಡೂಂಡ್, ಡಾ || ವಿಲಿಯಂ, ಆರ್. ಬಾಸ್ಟನ್, ಡಾ|| ಲೂರಿ ಹೊಂತೊ, ಡಾ|| ಪಿ. ಆರ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯನ್ ಮತ್ತು ಜವಾಹರಲಾಲ್ ಹಾಂಡೂ ಇವರ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ಉದಯವಾಯಿತು ಇವರ ಕನಸಿನ ಕೂಸು F RRC [Folklore Resources and Research Centre] Palayan-kottai.]

ಇವರ ಸಂಶೋಧನಾ ಪ್ರಬಂಧ : A Study of Tamil Proverbs-Structural-Functional and Semantic Analysis. ಇವರು ರಚಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಜಾನಪದ ಕುರಿತ ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನಗಳು ಭಾರತೀಯ ಮತ್ತು ವಿದೇಶಿ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡವು. ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಕುರಿತ ವ್ಯಾಪ್ತಿ (Theories) ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಥಮ ವ್ಯಕ್ತಿ ಎಂಬ ಹೆಗ್ಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರ ರಾದವರು. ತಮಿಳು ಜರ್ನಲ್ "ನಾಟ್ಟರ್ ವಾಲಕ್ಯರ್ತಿಯಲ್" ಇದರ ಸಂಪಾದಕರು ಇವರೇ. ಇವರ "ಆನ್ ಇಂಟ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಟು ಫೋಕ್ಲೋರ್"-ಎಂಬ ಕೃತಿಯನ್ನು ಫೋರ್ಡ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆ ಅನುದಾನ ನೀಡಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿತು.

ಪ್ರಸ್ತುತ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಕುರಿತಂತೆ ಆಶಯ ಸೂಚಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಇಂದು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿರುವ ವಿಷಯಗಳು ಜಾನಪದ ಪ್ರಕಾರಗಳು,

ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ವಿಧಾನ (Field methodology), ಸೋಶಿಯೋ ಲಿಂಗ್ವಿಸ್ಟಿಕ್ ಅಂಡ್ ಫೋಕ್ಲೋರ್ ಥಿಯರಿಸ್, ವಸ್ತು ವಿನ್ಯಾಸ (Structural), ಅನ್ವಯಿಕ ಜಾನಪದ ಮತ್ತು ಜಾನಪದ ಧರ್ಮ ಇತರೆ.

ಸುವಾರು ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಯ ಫಲ ಈ FRRC ಎಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಅವರ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆಯ್ಕೆ ಶ್ರೇಣಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿ, FRRC ನಿರ್ದೇಶಕರಾಗಿ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆರವತ್ತರ ಹರೆಯದ ಪ್ರಾಯ, ಅವರ ಲವಲವಿಕೆ ಯುವಕರನ್ನು ನಾಚಿಸುತ್ತದೆ.

ಇಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರ ತಮಿಳು ಜಾನಪದವನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ವೇದನೆಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಮಿಳುನಾಡು ವಿಪುಲವಾದ ಜಾನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಗರ್ಭೀಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊರತೆಗೆಯಲು ಬೇಕಾದ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಿಧಾನಗಳು ಸಿಬ್ಬಂದಿ, ಮನೋದಾರ್ಥತೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಹಳವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ ಎಲ್ಲ ಮಹನೀಯರೂ ಆಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಕುರಿತ ಸರ್ಕಾರದ ಅಸಡ್ಡೆಗೆ ಅಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಡಾ. ಎಸ್. ಡಿ. ಲೂಡ್ ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಗಣನೀಯ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದವರಲ್ಲಿ, ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿರುವವರಲ್ಲಿ ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀಲಂಕಾದ Hindu Religious and Cultural dept- ಸಂಘಟಿಸಿದ್ದ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವ [Sahithya Festival] ದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಗಳಾಗಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ Theories and Practices of Folklore ಎಂಬ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ. ಎ. ಚೆಲ್ಲಪೆರಮಾಳ್

ಪಾಳಯನ್ ಕೋಟೈನ FRRC ಯ ಐದು ಸ್ಥಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಡಾ. ಎ. ಚೆಲ್ಲಪೆರಮಾಳ್ ಮುಖ್ಯವಾದ ಮತ್ತೊಂದು ಸ್ಥಂಬ, ಶ್ರೀಯುತರು ಮಾನವಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪಡೆದವರು. ಇವರ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧ “Changing Patterns of Economic and Political Structures in a Tamilnadu Villages.” ಸದ್ಯ ಇವರು ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು.

ಸೇಂಟ್ ಕ್ಲೇವಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಎಂ. ಎ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರ (Cult. Anthropology) ಸಾಮಾಜಿಕ-ಸಂಬಂಧ [Social-

System) ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಇತಿಹಾಸ, ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಧರ್ಮ, ಆಚರಣೆಗಳು, ವಸ್ತುವಿನ್ಯಾಸ, (Cultural History of Timilnadu, Folklore theories, Religion & Ritual Structuralism & Semiotics) ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸದಸ್ಯರೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. “ನಾಟ್ಯರ್ ವಾಲಕ್ಯಾತ್ರಿಯಲ್” ನ ಮೂರನೇ ಸಂಪುಟದ ಸಂಪಾದಕರು ಇವರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಫೋರ್ಡ್-ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆನಂದಾನ ಪಡೆದು “ಟ್ರೈಬಲ್ ಫೋಕ್ಲೋರ್ ಇನ್ ತಮಿಳುನಾಡು” ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂಡದೊಡನೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹಲವಾರು ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರ ಮತ್ತು ವರ್ಕ್‌ಷಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಸಕ್ರಿಯವಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು, ವಿವಿಧ ಸೆಮಿನಾರು ಮತ್ತು ಸಮಾವೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸಂಶೋಧನ ಪ್ರಬಂಧಗಳು ವಿವಿಧ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ. ವಿವಿಧ ತಮಿಳು ಆಟಗಂಗಳ ಬಗೆಗೆ ಪ್ರಬಂಧ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉದಾ: ಮೋಡಿಯೊಟಿಂ-ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಪ್ರದರ್ಶನಾತ್ಮಕ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ-ತಂತ್ರ ಈ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಕಲ್ಯಾಣದಲ್ಲಿ 23-9-91 ರಿಂದ 25-9-91ರವರೆಗೆ ನಡೆದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹಲವು ವಿಷಯಗಳ ಮೇಲೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ.

ಫಿನ್ಲೆಂಡಿನ “Tradition and Renewal in the Folklore Process” ಎಂಬ ತರಬರಹದಡಿ ಆಯೋಜಿಸಿದ್ದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ “ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯ ಕಾಲದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು” (Problems of Field work) ಎಂಬ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಪ್ರಬಂಧ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“South Asian Folklorist”. ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಹ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ, “Nattar Vazhakkatriyal” ಪತ್ರಿಕೆ ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ “FRRC News letter” ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಲಹಾ ಸಮಿತಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಗಣನೀಯ ಸೇವೆಯನ್ನು ತಮಿಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 13 ಜನ ಎಂ. ಎ. Dissertation ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು ಪಿ.ಎಚ್. ಡಿ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹಲವಾರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಹಾಗೂ ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿ, ಸಂಪಾದಿಸಿ, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಡಾ|| ಎಸ್.ಡಿ. ಲೂಡ್‌ ರವರ

ಸಹಕಾರ, ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ವನಸಾರೆ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡವನ್ನು ಅರ್ಥವಡಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವೇ ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಒಬ್ಬರೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಹರ್ಷಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಡಾ. ಜಿ. ಸ್ವೀಫನ್

FRRC-ಪತ್ರಾಗಾರ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು. ಸುವಾರು ಆರೇಳು ಸಾವಿರ ಧ್ವನಿಮುದ್ರಿತ ಕ್ಯಾಸೆಟ್, ಮುನ್ನೂರಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕಿದ ವೀಡಿಯೋ ಕ್ಯಾಸೆಟ್, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಆನ್ನಾ ಒಳಗೊಂಡ ಈ ARCHIVE ನ ಉಸ್ತುವಾರಿ ಇವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಅರ್ಥವಡಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಲ್ಲವರು. ಡಾ|| ಪುರುಷೋತ್ತಮ ಬಿಳಿಮಲೆ ಮುಂತಾದವರೊಡನಿದ್ದವರು. ಉಡುಪಿಯ RRC ಹೋಲುವಂತೆಯೇ ಇರುವ ತಮಿಳು RRC ಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಹಿತ್ರಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಇವರ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ (The Structure of Numskull tales of Vilavancode region in Kanyakumari district-)ಕ್ಕೆ ಮದುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿ. ವಿ. ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ನೀಡಿದೆ. ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ್ಯಂತ ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯವಾಡಿ ತಮಿಳು ಜಾನಪದದ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ “ಮುಕ್ಕುವರಸ್ ಇನ್ ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿ ಡಿಸ್ಕ್ರಿಪ್ಟ್” ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳಲಿದೆ. “ಸೋಶಿಯೋ ಕಲ್ಚರಲ್ ಹಿಸ್ಟರಿ ಆಫ್ ತಮಿಳುನಾಡು”, ಫೀಲ್ಡ್ ಮೆಥಡಾಲಜಿ, ಫೋಕ್‌ಫಾರ್ಮ್ಸ್, ಸ್ಮೃತ್ಯ ರಾಲಿಸಂ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಬೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ನಾಡು, ನುಡಿ, ಜನತೆಯ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರ ಗೌರವವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಡಾ. ಸ್ವೀಫನ್ ಕನ್ನಡ ಜಾನಪದದ ಹಲವಾರು ವಿದ್ವಾಂಸರ ಬಗೆಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಂಪಿ-ವಿ. ವಿ. ಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ಇದ್ದು ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಹಕಾರ ಮನೋಭಾವದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಡಾ|| ಸ್ವೀಫನ್.

ಡಾ. ಎನ್. ರಾಮಚಂದ್ರನ್ ನಾಯರ್

ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗ, ಸೇಂಟ್ ಕ್ಲೇವಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಪಾಳಿಯನ್ ಕೋಟ್ಟೈ. ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಘಟನೆಗಳ ಸದಸ್ಯರು. ತಮಿಳು ಲಾವಣಿಗಳ ಕುರಿತಾದ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ದಾಕ್ಟರೇಟ್. ಕೆಲವಾರು ಲೇಖನಗಳು ಸಂಶೋಧನಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿವೆ.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ “The life and the art of the Kaniyan Community” ಮೇಲೆಯೂ ಸಹ ಸಂಶೋಧನೆ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದೆ. ಇವರ

ಪುಸ್ತಕ “Folk Religion” ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿದೆ. ಜಾನಪದ, ಮಾನವ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಜನಪದ ಧರ್ಮ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಸಮೂಹ ವಾಡ್ಡೆವುಗಳ ಬಗೆಗೂ ಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ತಾ|| 26-3-96ರಂದು ನಡೆದ ಸೆಮಿನಾರ್ ಒಂದರಲ್ಲಿ “ಸಮೂಹ ವಾಡ್ಡೆವುಗಳಲ್ಲಿನ ಜಾಹೀರಾತುಗಳು” ವಿಷಯದ ಮೇಲಿನ ಉಪನ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೇಳುವ ಸುಯೋಗ ದೊರೆಯಿತು. ಇವರು ವಿಷಯವನ್ನು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠವಾಗಿ ಪದರು-ಪದರುಗಳಾಗಿ, ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರು. ಜಾಹೀರಾತುಗಳು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಪೆಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿವೆ, ಹೇಗೆ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ತಪ್ಪುದಾರಿಗಳೆಯುತ್ತಿವೆ? ಎಂಬುದರ ಬಗೆಗೆ ಎಳೆ- ಎಳೆಯಾಗಿ ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳಿದರು.

ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ-ಮಿರಿಂಡ, ವಿಲ್ಸ್, ಕಿಂಗ್ ಫಿಷರ್ ನಂತಹ ಹಲವಾರು ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳ ಜಾಹೀರಾತುಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ತಲಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಖಂಡಿಸಿದರು. ವಿದೇಶೀ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗೆ ಭಾರಿ ಪೆಟ್ಟು ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದು-ಅದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಕುಸಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು.

ದಿ ಫೋರ್ಡ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅನುದಾನ ಪಡೆದು ಕನಿಯನ್-ಕಲೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ [Art and life of Kaniyan] ಕಾರಿತ ಸಂಶೋಧನಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಒಂದು ತಂಡದೊಡನೆ ಕಾರ್ಯವಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಈ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೃತಿಯನ್ನು ಸೇಂಟ್ ಕ್ಲೀವಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನ ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿದೆ.

ಹತ್ತು ಹಲವು ಸೆಮಿನಾರ್, ಸಮಾವೇಶ, ಕಮ್ಮಟಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ನಾಟ್ಯಾರ್ ಕಾಥಿಕಾಲಿನ್ ಅಮೈಪಿಯಲ್ ಆಯಿವು, ಉತ್ತಿಕಾಲಾಮ್ ನರಿಮಾರೈ ಕಾಲಾಮ್ ಕೃತಿಗಳು J. ಪಾಟ್ರಿಕ್ ಗ್ರೆ ಎಂಬುವವರಿಂದ “The Structural Analysis of Folktales: Techniques and methods”-ಎಂದು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಗೊಂಡಿದೆ.

27 ಜಾನಪದ ಅವಳಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹ, 62 ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ಮತ್ತು 170 ಜನಪದ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ.

1988ರಿಂದ 1995ರವರೆಗೆ 17 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಎಂ. ಎ. ಪ್ರೌಢ ಪ್ರಬಂಧಗಳಿಗೆ ವರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಡಾ|| ಎ. ಧನಂಜಯನ್

ಸೇಂಟ್ ಕ್ಲೇವಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದ ಹಿರಿಯ ಉಪನ್ಯಾಸಕರು. ವಿವಿಧ ಜಾನಪದ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲ ಸದಸ್ಯರು. ಇವರ ಪಿಎಚ್. ಡಿ. ಪ್ರಬಂಧ “Fisher folk Songs of Coastal Tamilnadu.”

ಬಹು ಉಪಯೋಗಿ ಹಲವಾರು ಜನಪದ ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನಗಳು, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಂಬಂಧಿ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಕೆಲವಾರು ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಆ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿವೆ. ತಮಿಳು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “Performance Theories” ಪ್ರಕಟಣೆಯ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ.

ಪೋರ್ಟ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಅನುದಾನ ಪಡೆದು “Seven Sisters Cult in Tamilnadu” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಜಾನಪದ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪರಂಪರೆ, ಅನ್ವಯಿಕ ಜಾನಪದ, ಜಾನಪದ ಧರ್ಮ, ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳು, ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಹದಿನಾಲ್ಕು ಎಂ. ಎ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೂವರು ಸಂಶೋಧನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ವರ್ಗದರ್ಶನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹಲವು ಪುಸ್ತಕ, ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು “ಮೀನವರ್ ಪಾಟಲ್‌ಕಲ್ ವಶಾಂತಿರಮ್” ತಮಿಳು ಲಿಟರರಿ ಜರ್ನಲ್-ನಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾದರೆ “ಮೀನವರ್ ಪಾಟಲ್‌ಕಲ್ ಒರು ಅರಿವಾಲಹಮ್”-16ನೇ ಅಖಿಲ ಭಾರತ ತಮಿಳು ಅಧ್ಯಯನ ಮದ್ರಾಸ್-1982ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದೆ.

ಕಾಟ್ಟು ವಾರಂಗಲ್ ಎಂಬ ತಮಿಳು ಪದ್ಯಗಳ ಸಂಗ್ರಹ-1973ರಲ್ಲಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಮಾರುತ ತಾಂಡೋರಕ್ಕಾಲ್ (The Drums that refused of Sound) 1990ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ಇವರ ಪುಸ್ತಕಗಳು.

ಡಾ|| ಸಂ. ಶಕ್ತಿವೇಲು

ಇವರು ತಂಜಾವೂರು ತಮಿಳು ವಿ. ವಿ. ದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು. ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದಾಗ “ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ತಮಿಳು, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ‘ನಾಟ್ಟು ಪುರ ಇಯಲ್ ಆಯಿವೋ’ ಇವರ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧ. ಇವರ ಕೆಲವು ಕೃತಿಗಳೆಂದರೆ ಇಂದಿಯಾ-ಪಳನ್ ಕುಡಿಗಲ್ (ಭಾರತದ ಪೂರ್ವಿಕರು), ವನಾದಿವಿಯಲ್ ಕಲ್ಯಾಣೋಲ್ಲಗರಾದಿ (ವನವನ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಶ್ವಕೋಶ), ಪಳಸ ಕುಡಿಗಲ್-(ಹಳೆಯ ತಲೆಮಾರುಗಳು), A Bibliography of Dravidian Linguistics. A Bibliography for the Study of Niligiri Hill Tribes, Tribal Languages of India, Folklore literature in India, Folklore Study of Tamil nadu, Glimpses into Tamil Folklore. ಹೀಗೆ ಮಣಿ ವಾಸು ಪ್ರಕಾಶನದ ಮೂಲಕ 42ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಜಾನಪದ, ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನ ಮುಂತಾದ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದು, ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಹೊರತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾನ್ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರೂ ಒಬ್ಬರು. ಜಾನಪದ ಕುರಿತಂತೆ ಅಗಿರವ ಅಧ್ಯಯನದ ಪಕ್ಷಿನೋಟವೋ ಎಂಬಂತೆ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳ ಪುಸ್ತಕ, ಲೇಖನಗಳ-ಒಟ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಸೂಚಿಯನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ.

ಡಾ. ಜಿ. ಶಾಂತಿ

ತಂಜಾವೂರು ತಮಿಳು ವಿ. ವಿ. ದ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ. 8ನೇ ವಿಶ್ವ ತಮಿಳು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಇವರ “Folklore Survey of Thanjavur District ಎಂಬ ಗ್ರಂಥವು ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ. ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಿ ವಿಪುಲ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಗ್ರಂಥ ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನಪದ ಗೀತೆಗಳು, ಕಥೆಗಳು, ನಂಬಿಕೆಗಳು, ಗಾದೆಗಳು, ಒಗಟುಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳು, ಜನಪದ ದೇವರುಗಳು, ಹೆಚ್ಚುಗಳೂ ಜನಪದ ವೈದ್ಯ, ಜನಪದ ಕಲೆ, ಕರಕುಶಲ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಆಟಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಜಾನಪದ ಸಂಬಂಧಿ ಮಾಹಿತಿಗಳ ಸಂಗ್ರಹವನ್ನು ಸುತ್ತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

‘The Study of Folklore’-ಇವರ ಸಂಶೋಧನಾ ಮಹಾ ಪ್ರಬಂಧ. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ವಿ. ವಿ. ಇವರಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರೇಟ್ ಪದವಿ ನೀಡಿದೆ. “Folk Custo

ms in Tamilnadu" ವಿಷಯವೆ ಮೇಲೆ ನಡೆಸಿದ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಫೆಲೋಶಿಪ್ ಅನ್ನು ICSSR ನೀಡಿದೆ. 1988ರಲ್ಲಿ "Folk Deities in Tamilnadu," A Study of Village gods-1992, A Study of Folk Epic"-ಇವು ಇವರ ಅಪ್ರಕಟಿತ ಸಂಶೋಧನ ವರದಿಗಳು. ತಮಿಳು ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಇವರದು ವಿಶಿಷ್ಟವಾದ ಸೇವೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ತಂಜಾವೂರು ತಮಿಳು ವಿ. ವಿ. ದ ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಶಕ್ತಿವೇಲು, ಡಾ|| ರಾಮನಾಥನ್, ಡಾ. ಪಣ್ಣುಗಂ ಮುಂತಾದ ಮಹನೀಯರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಡಾ|| ಪಣ್ಣುಗಂ ಡಾ|| ಶಕ್ತಿವೇಲುವರ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ ತಮಿಳು ಜಾನಪದದಲ್ಲಿ ಆಗಿರುವ ಪ್ರಗತಿಯ ಪಕ್ಷಿನೋಟವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಒಂದು ಬಿಡುಗಡೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡಲು ಬಹು ಸಹಕಾರಿಯಾದ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಮಧುರೈ-ಕಾವರಾಜ ವಿ. ವಿ. ದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಡಾ|| ಸರಸ್ವತಿ ವೇಣುಗೋಪಾಲನ್, ಡಾ|| ಮುತ್ತಯ್ಯ, ಡಾ|| ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನ್, ಶ್ರೀಮತಿ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ-ಇವರ ಹೆಸರುಗಳು ಮುಖ್ಯವಾದವು.

ಡಾ|| ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನ್ ದಂಪತಿಗಳು ತಮಿಳು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತಂತೆ ಗಣನೀಯ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿವಿಧ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳಾದ ತೆರುಕೂತ್ತ, ಕುಮ್ಮಿ ಒಯಿಲಾಟ, ಪೊಯ್ ಕಾಲ್ ಕುದಾರ್, ಕೃಷ್ಣನಾಟ್ಯಂ, ಪೆರಿಯಮೇಳಂ, ಶಿಲಂಬಾಟಂ, ಕೈಶಿಲಂಬಾಟಂ, ಪೊಟ್ಟಾಕುಲಲ್ ಸ್ವೇನಲ್ ನಾಡಗಂ, ಕರಗಾಟ ಮುಂತಾದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಅದರ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಶ್ರಮಿಸುತ್ತ ಜಾನಪದ ಕಲಾವಿದರ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯೂ ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ವಿದ್ವಾಂಸರನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಕನ್ನಡವನ್ನು ಕಲಿತು ಇಲ್ಲಿನ ಜಾನಪದದ ಬಗೆಗೆ ಅಪಾರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ವಿ. ವಿ. ದ ಜಾನಪದ ವಿಭಾಗದ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾದ ಡಾ|| ಎಸ್. ಕಾರ್ಲೋಸ್ ಮತ್ತು ಸೆಂಟ್ ಜೋಸೆಫ್ ಕಾಲೇಜಿನ ತಮಿಳು ವಿಭಾಗದ ಡಾ|| ಎಸ್. ಪಣ್ಣುಗ ಸುಂದರಂ ಇವರನ್ನು ಹೆಸರಿಸಬಹುದು.

ಕನ್ನಡದ ಅನೇಕ ವಿದ್ವಾಂಸರು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ವಿ. ವಿ. ಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನಿವೃತ್ತಿ ಹೊಂದಿದವರಿದ್ದಾರೆ ಅಂತಹವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ವಿವರಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಡಾ|| ಚಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ : ಚಿಲ್ಲಪ್ಪಗೌಡ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಆದಿವಾಲ ಇವರು ವಾದರಾಸು ವಿ. ವಿ. ದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು. ಚಿತ್ರದುರ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆ ಹಿರಿಯೂರು ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಟಿ. ಜಿ ಕಾಲನಿಯಲ್ಲಿ 1948ರಲ್ಲಿ ಒಕ್ಕಲ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಇವರು 1969ರಲ್ಲಿ ಬಿ. ಎಸ್. ಪದವಿ ಪಡೆದರು. 1970ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಬಿ. ಲಿಟ್. ಪಡೆದು 1973ರಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಎಂ. ಎ. ಪದವಿಯನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿ. ವಿ. ದಲ್ಲಿ ಪಡೆದರು. ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ವಿ. ವಿ. ದಲ್ಲಿ ಡಾ|| ಕೆ.ಶಾಲಪ್ಪ ಗೌಡರ ವರ್ಗದರ್ಶನದಲ್ಲಿ The Language of Kannada Inscriptions of Northern Karnataka from 1000 to 1400 A. D. ಎಂಬ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಅಣ್ಣಾಮಲೈ ವಿ. ವಿ. ಕೈ ಸಮರ್ಪಿಸಿದರು. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲೂ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಪಡೆದಿರುವ ಇವರು ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿರರ್ಗಳವಾಗಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ನೀಡಬಲ್ಲರು.

ಡಾ|| ಚಿ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿಯವರು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಭಾಷಾಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನಾ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಕ್ರಮಣ, ಸಾಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕವಿತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಕುರಿತಂತೆ ತುಂಬಾ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಫಲವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. “ಮಧುರೈ-ಕನ್ನಡ”-ಹೊರನಾಡ ಕನ್ನಡ ಉಪಭಾಷೆಯೊಂದರ ವರ್ಣನಾತ್ಮಕ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಉಪಭಾಷೆಗಳ ಕಿರು ಪರಿಚಯ ಎಂಬ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದ ವೈವಿಧ್ಯಮಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಪಾ. ಶ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ : ಮಧುರೈ ಕಾವರಾಜ ವಿ. ವಿ. ದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಇವರು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ನೇಹಮಯಿ, ಸಹೃದಯಿ, ವಿಚಾರಶೀಲರಾದ ಇವರು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಪಾಂಡೇಶ್ವರ. ಬೆಳೆದದ್ದು ಮಂಡ್ಯ. ಎಂ. ಎ. ಪದವೀಧರರಾದ ಶ್ರೀಯುತರು ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟ್ ಇನ್ ತಮಿಳು-ಕೋರ್ಸ್ ಕೂಡ ಮಾಡಿರುವರು. ಅನುವಾದ. ಸಂಶೋಧನೆ, ಶಿಶು ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕೃಷಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾವ್ಯಾನುಶೀಲನೆ, ಎ ಕಂಪ್ಯಾರಿಟೀವ್ ಸ್ಟಡಿ ಆಫ್ ಶರಣ ಅಂಡ್ ದಾಸ ಲಿಟರೇಚರ್ (ಇಂಗ್ಲೀಷ್), ತಿರುಕ್ಕುರುಳ್, ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾವೇರಿ ಮುಂತಾದ ಹತ್ತು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಹೊರತಂದಿರುವರು. ‘ತಿರುಕ್ಕುಳಳ್’ ಸೃಜನಶೀಲ ಅನುವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡೆಮಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪಡೆದಿರುವ ಶ್ರೀನಿವಾಸ್ ರವರು ಮಧುರೈ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಮಂಡ್ಯದ ಕಿರಣ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘದಸ್ಥಾಪಕ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿಯೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಬರುವ ಇಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸುವ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಮಿಳು-ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ

ಒಂದು ಕೊಂಡಿಯಂತೆ, ಶಿಷ್ಯಕೋಟಿಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರೀತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರ ಆದರಾತಿಥ್ಯವನ್ನು ಕಂಡ ಇವರ ಶಿಷ್ಯರು ಹೇಳುವಂತೆ, ಕರ್ನಾಟಕದ ಜನರು ಅವರು ಯಾವುದೇ ಭಾಗದಿಂದಲೇ ಬಂದಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಅನಶ್ಚಕತೆಗಳನ್ನರಿತು ಅವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒದಗಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಡಾ|| ಪ್ರ. ವಿ. ಕಾಲಕರ್ಣಿ : ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿ. ವಿ. ದ ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನಾ ವಿಧಾನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ತಮಿಳು, ಮಲೆಯಾಳಂ, ತೆಲುಗು ಹಾಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕೃತಿಗಳ ತೌಲನಿಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ ಮುಂದಿನ ಸಂಶೋಧಕರು ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕ್ರಮ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಮಿಳು ಜಾನಪದದ ಕಲಾ ಪ್ರಕಾರವಾದ ತೆರುಕೂತ್ತನ್ನು ಕುರಿತು-ತೆರುಕೂತ್ತು : ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆ, ಸಂಶೋಧನ ಲೇಖನವನ್ನು ಬರೆದು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಧುರೈ-ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗಾದೆಗಳು-ಇವರ ಮತ್ತೊಂದು ಉಪಯುಕ್ತ ಲೇಖನ. ಇದನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿ. ವಿ. ಪ್ರಕಟಿಸಿದೆ.

ಡಾ|| ಹರಿಕೃಷ್ಣ ಭರಣ್ಯ : ಇವರು ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ವಿ. ವಿ. ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು. ಯಕ್ಷಗಾನ ಮೂಡಲಪಾಯ, ಪಡುವಲಪಾಯ ಕುರಿತಂತೆ ವಿಚಾರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಣತನಾಡಬಲ್ಲರು. ಯಕ್ಷಗಾನದ ಎಲ್ಲ ಮಜಲುಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಅದರಲ್ಲಿನ ಶಿಷ್ಟ ಅನುಕರಣೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಇದೊಂದೂ ಜನಪದ ಕಲೆಯೇ? ಎಂಬ ಅನುಮಾನವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹುಡುಕಿದರೆ ಅನೇಕ ವಿಧ್ವಾಂಸರುಗಳು-ತಜ್ಞರು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಲಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಿಚಯಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ.

○

ತಮಿಳು ಜಾನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳು

ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿರುವಂತೆಯೇ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅನೇಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಈ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ 1) ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಕಲೆಗಳು ಮತ್ತು 2) ಪ್ರದರ್ಶನಾತ್ಮಕ ಕಲೆಗಳು ಎಂದು.

"Folk-Art is not inevitably rural and the subjective evaluation of an alive academic is of no worth in a scientific study".*

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಜನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕರ್ನಾಟಕ ಜಾನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಕೆ ಕೊಟ್ಟು ವೈವಿಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವೇ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ಉದ್ದೇಶ. ತಮಿಳುನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲೆಗಳೆನಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಕೆಲವು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಭೂತ ಆಟಂ :

ದೆವ್ವ ಹಿಡಿಯುವುದು, 'ಬಾರ-ಬರುವುದು' ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತವಾಗಿರುವ ಒಂದು (ಮೂಢ) ನಂಬಿಕೆ. ಭಾರತದ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಂತೆ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಭೂತವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ಭೂತಾರಾಧಕರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಭೂತಾರಾಧಕ ಅಥವಾ ದೆವ್ವ ಬಿಡಿಸುವವನು ಅವೇಶಭರಿತನಾಗಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕುಣಿತದ ಮೂಲಕ ಹಿಡಿದಿರುವ ಭೂತ ದೇಹವನ್ನು ಬಿಡುವಂತೆ, ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ, ಯಾಚನೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆದೇಶ, ಆಜ್ಞೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಇದಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೀರಿದರೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವ ಮೂಲಕ ಭೂತ ಬಿಡಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಭೂತ ಆಟಂ ಎಂಬ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಜನಪದ ಕಲೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೇತ ಕುಣಿತ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಲೆಯಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದರೆ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಹುತೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ದುಷ್ಪ್ರಶಸ್ತಿಗಳಾದ ದೆವ್ವ, ಪೀಡೆ, ಪಿಶಾಚಿಗಳ ತೊಂದರೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಭೂತಾರಾಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಪೊಡಿಕಳಿ ಆಟಂ :

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕರಾವಳಿಯಲ್ಲಿನ ಪಾಂಡಿಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರಿಂದ ಅಡಲ್ಪಡುವ ಅನೇಕ ನೃತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಿವೆ. ಅಂತಹದ್ದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಈ

* 'Folk-Art' Henry Glassie, Folklore and folk life—an introduction, 1973, Edited by Richard M. Dorson. P-257.

“ಪೊಡಿಕಳಿ ಆಟಂ.” ಕರಾವಳಿ ಮೀನುಗಾರರು ಹಬ್ಬಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜೋರಾದ ಹಾಡಿನ ನಡುವೆ ವೇಗವಾಗಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ ಈ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಒಯಿಲ್ ಆಟಂ :

ತಿರುಚ್ಚಿ-ಮಧುರೈ, ನೆಲ್ವೈ, ಚಿದಂಬರಂ, ಕೊಯಮತ್ತೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರು ಹಾಡುವ ಜನಪ್ರಿಯ ಆಟ ಈ ಒಯಿಲ್ ಆಟಂ. ಕಾಲಲ್ಲಿ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟಿ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ತುಂಡು ಬಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದು ಹಾಡು ತಾಳದ ವಾದ್ಯ, ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಗಂಪಾಗಿ ನಿಂತು ಹೆಜ್ಜು ಜನರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ಆಡುವ ಆಟವಾಗಿದೆ. ನೃತ್ಯ ಪಟುಗಳು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿನ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಚಿದಂಬರಂ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜಮೀನ್ ಕೋಡಂಗಿ ಪಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದ ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕದೇವಿ ಆರ್ಟ್‌ಗ್ರೂಪ್ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಈ ಒಯಿಲಾಟಂ ಆಟ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲ ಯುವಕರು ಈ ಆಟವನ್ನು ಕಲಿತು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ವಿ.ವಿ.ದ ಸಂಶೋಧಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜಮೀನ್ ಕೋಡಂಗಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ಕಲೆಯಾದ ಈ ಒಯಿಲಾಟವನ್ನು ಕಲಿತು ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಹುಡುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೃತ್ಯದ ಉಡುಪು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪಾರಂಪರಿಕ ಉಡುಗೆಗಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಮೇಳವನ್ನು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಮುಸ್ಲಿಮರ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ ಆಡಿವರು ಹಿಂದೂಗಳು ಜೊತೆಗೂಡಿ ಆಡುವುದು ಒಂದು ವಿಶೇಷ.

ಭೂತಮ್ ನೃತ್ಯ :

ಈ ನೃತ್ಯವನ್ನು ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತ್ರೆ ಹಾಗೂ ಮದುವೆಯ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಮುಖವಾಡಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಭೂತಮ್ ನೃತ್ಯ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನಶಿಸಿಹೋಗುತ್ತದೆ.

ಹಾವಾಡಿಗ, ಆತನ ಹೆಂಡತಿ-ಲೇವಾದೇವಿಗಾರ ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರಗಳು. ಭೂತಾರಾಧಕ ಅಥವಾ “ಪಮನ್” ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿನ ನಿತ್ಯದ ಜಾನಪದ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಮುಖ್ಯ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನೃತ್ಯ ಇನ್ನೂ ರೂಢಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವೃತ್ತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಕಾರಣ ಭೂತ ಬಿಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಕುಣಿತ ಒಂದು ಮುಖ್ಯಸಾಧನ ಮತ್ತು ಈ ವ್ಯಕ್ತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯನಾಗುತ್ತಾನೆ.

ಕಾವಟಿ ಆಟಂ

ಶಿವನ ಕುವಾರನಾದ ಮುರುಗನ್ ಅನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಮಾಡುವ ನೃತ್ಯವೇ ಈ ಕಾವಟಿ ಆಟಂ. ಕಾವಟಿ ನೃತ್ಯ ತಮಿಳು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಬಹು

ಮುಖ್ಯ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನೃತ್ಯ. ಕಾವಟಿ ಕುಣಿತ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸಿ ಮನರಂಜನಾ ಕಲೆಯಾಗಿದೆ. ತೀರ ಕೆಳವರ್ಗದ ಜನರು ಈ ಆಟವನ್ನು (ಕುಣಿತ) ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾವಟಿ ನೃತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಕವನಾನುಕಾರದ ವರದ ವಸ್ತುವನ್ನು “ಕುರುಂತಾಡಿ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ-ಬಣ್ಣದ ಶಾಗದವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿ ನವಿಲುಗರಿಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ತಮಗೆ ಬರುವ ವಿಪತ್ತಿನಿಂದ ಪಾರುವಾಡಿದರೆ ಕಾವಡಿ ಆಟ ಆಡಿಸುತ್ತೇವೆಂದೂ, ಆಡುತ್ತೇವೆಂದೂ ಹರಕೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಅದರಂತೆ ಮುರುಗನಿಗೆ ಈ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವಂತೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕಾವಡಿಯಾಡುವವನು ಕಾವಡಿಯನ್ನು ತಲೆ ಅಥವಾ ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾನೆ. ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕವನಾನುಕಾರದ ಈ ವಸ್ತುವೇ ಮುರುಗನ್ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ನರ್ತನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಕನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೈಮರೆತು ಕುಸಿದು ಬಿದ್ದಾಗ ನೃತ್ಯದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಸಾರ್ಥಕವಾಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಕಾವಡಿ ಆಟಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

- 1) ಪುಷ್ಪ ಕಾವಟಿ — ಸುವಾಸನಾಭರಿತ ಹೂಗಳ ಕಾವಡಿ.
- 2) ಪಾಲ ಕಾವಟಿ — ಹಾಲಿನ ಕಾವಡಿ.
- 3) ಪನ್ನಿರ್ ಕಾವಟಿ — ಪನ್ನೀರಿನ ಕಾವಡಿ.
- 4) ಇಳನೀರ್ ಕಾವಟಿ — ಯಳನೀರು-ಕಾವಡಿ ಸಿಂಗರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಕಾವಡಿ.
- 5) ಕಂಟನ ಕಾವಟಿ — ಗಂಧದ ಕಾವಡಿ.
- 6) ಕರಪರ್ ಕಾವಟಿ — ಸರ್ಪನಂತೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ ಕಾವಡಿ.
- 7) ಸೇವಲ್ ಕಾವಟಿ — ಕೋಳಿ ಕಾವಡಿ.
- 8) ಮಕ್ಕ ಕಾವಟಿ — ಮೀನುಗಾರರು ಆಡುವ ಮೀನಿನುಕಾರದ ಕಾವಡಿ.
- 9) ವೆಲ್ ಕಾವಟಿ — ಮೇಲು ವಸ್ತ್ರದ ಕಾವಡಿ.
- 10) ಮಯಿಲ್ ಕಾವಟಿ — ನವಿಲುಗರಿಯಿಂದಲಂಕರಿಸಿದ ಕಾವಡಿ.
- 11) ಅನ್ನರ್ ಕಾವಟಿ — ಹಂಪ ಕಾವಡಿ.

ತಮಿಳು ಜನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಮಹತ್ವದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದುದಾಗಿದೆ.

ಕಾವಡಿಯನ್ನು ಒಂದು ನೃತ್ಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಆಡುವವರು ನರ್ತನದ ಅಭ್ಯಾಸವಿರುವ ಭಕ್ತರು. ಆದರೆ ಅವನ್ನೊಂದೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಧಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿ ಯಾವ ಭಕ್ತರೂ ಆಡಬಹುದು. ಕಾವಡಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆ ಮುರುಗನ್, ಕಾವಡಿಯನ್ನು ಹೊರುವ ಹಕ್ಕಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕವಾಗಿ ಗಂಡಸರದು.

ಕೃಷಿಲಂಬಾ-ಆಟಂ

ಪೊಳ್ಳಾದ ಲೋಹದ ಉಂಗುರದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಈ ಸಂಗೀತ ಉಪಕರಣ ಮಾಡಲಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವಾಗ ಈ ಉಪಕರಣ ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಧಾರ್ಮಿಕ ನರ್ತನಗಳಲ್ಲೂ ಈ ವಾದ್ಯ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಉದ್ದನಾದ ಜೊಳ್ಳು ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವ ದೊಣ್ಣೆವರಸೆಯೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಇದೊಂದು ಚಾಕಚಕ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆ. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಆಟವನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಸಾವಣ್ಯವಾಗಿ ಇದರ ನರ್ತಕರು ಗಂಡಸರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಒಂಟಿ ನರ್ತಕನಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಕಾಂಚಿಪುರಂ ನಲ್ಲಿರುವ ‘ವಹ್ಲಾ ಖಾನ್’ ಖ್ಯಾತ ಕೃಷಿಲಂಬಾಟದ ಪಟುಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಪೋತ್ಸಾಹವೇ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಪೂರ್ತಿ.

ಸಿಲಂಬಾಟಂ :

ಮೈಸವಿರೇಳಿಸುವ ಈ ಆಟದಲ್ಲಿ ಕತ್ತಿವರಸೆ, ದೊಣ್ಣೆವರಸೆ, ಬೆಂಕಿವರಸೆ ಇವೆಲ್ಲ ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಗಂಡಸರ ಆಟವಾದ ಈ ಸಿಲಂಬಾಟವನ್ನು ಕರ್ಪಗ ಜ್ಯೋತಿ ಎಂಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ದೊಣ್ಣೆವರಸೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಚಿಕ್ಕಮಯ್ಯನಲ್ಲಿಯೇ ವಿವಿಧ ವರಸೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿ ಜನರ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಪಡೆದಿದ್ದಾಳೆ. ಕುಮರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಶ್ರೀ ರಾಜಗೋಪಾಲ ಆಸನ್ ತಂಡದವರು ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಲಂಬಾಟವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬಳಸುವ ದೊಣ್ಣೆ-ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಮೀಟರ್ ಉದ್ದವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ವೇಗವಾಗಿ ಈ ದೊಣ್ಣೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವಾಗ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುಖ್ಯಸ್ಥನು ಆಟವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕುಮರಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಆಸನ್-ರಾಜಗೋಪಲ್ ಎಂಬುವರು ಅಂತಹ ಗುರುಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರು. ಇವರ ಬಳಿ ಈ ಆಟ ಕಲಿಯಲು ಯುವಕರು ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾವಟಿ, ಕರಕಾಟಂ ನಂತೆಯೇ ಈ ಸಿಲಂಬಾಟವನ್ನು ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದೊಂದು ಸಾವಣಾಜಕ ಕಲೆಯಾಗಿದೆ.

ತಪ್ಪಾಟಂ :

ಗ್ರಾಮ್ಯ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತವಿಲು ಮತ್ತು ಪರೈ ಮೂಲವಾದ್ಯಗಳು. ಈ ಪರೈ ಎಂಬ ವಾದ್ಯವನ್ನೆ ಇಂದು ತಪ್ಪು (ತಮಟೆ) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪರೈ ಶಬ್ದ ನಿಂತವರನ್ನು ಕುಣಿಯುವಂತೆ ಪ್ರಚೋದಿಸುತ್ತದೆ. ಪರೈ ಈ ಕಲೆಯ ಜೀವನಾಡಿ. ನಾದಸ್ವರ-ಡೋಲುಗಳನ್ನು ಹಿಮ್ಮೇಳವಾಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ಪರೈ ಅಥವ ತಪ್ಪು ಬಡಿದುಕೊಂಡು ನರ್ತಕರು ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪರೈ ಯುದ್ಧ ಪ್ರಚೋದಕ ಕಲೆಯಾಗಿದೆ. ಸಾವು ಮೇಳ-ಸಾವಿಗೆ

ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು, ಪರೈಯನ್ನು ಸತ್ತಾಗ ಶವ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಬಳಸುವ ಸಾಧನವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದರ ನಿಜವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಪ್ಪಾಟಂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಾಗ ನೋಡಬೇಕು.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಈ ತಪ್ಪಾಟಂ ಹೆಸರುವಾಸಿಯಾಗಿದ್ದು, ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ತಪ್ಪಾಟಂ ಕಲಾವಿದರು ಈ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ-ಹೊಸ ಸಾಧನೆಗಳು, ಹೊಸ ಶೈಲಿಗಳು, ಹೊಸ-ಹೊಸ ತಾಳಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಾ|| 10-3-96ನೇ ತಾರೀಖು ಜಾನಪದ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಲೋಕೋತ್ಸವ-96 ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪ್ರತಿಭಾವಂತ. ಕಲಾವಿದರ ತಂಡವಾದ ಶ್ರೀರಂಗರಾಜನ್ ಮತ್ತು ಗುಂಪು ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಈ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿತು. ಆ ಪರೈನ ಶಬ್ದದ ಗತಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಕುಣಿಯುವ ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಗಳು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರನ್ನು ಹುಚ್ಚಿಟ್ಟು ಕುಣಿಸಿದವು. ಅದರ ಶಬ್ದದ ಕಟ-ಕಟ ನಾದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರೇ ಕುಣಿಯುವಂತಾಯಿತು.

ಕೆಳವರ್ಗದ ತಮಿಳುಜನರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಈ ಕಲೆ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು. ಈ ತಪ್ಪಾಟಂ-ಕುಣಿತವನ್ನು ನೋಡಿ, ಪರೈ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಆನಂದಿಸಬೇಕು. ವರ್ಣನಾತೀತವಾದ ರಮ್ಯ-ಮನೋಹರ ಗಂಡು ಕಲೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಕರ್ನಾಟಕದ ಪಟದ ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ಬರುವ ತಾಳಲಯಗಳೇ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದರೂ-ಶಬ್ದ-ನೃತ್ಯಗಳೆರಡರ ವಿಶ್ರಣ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಗಾರಿ ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಪರೈ-ಹಿಮ್ಮೇಳವಾಗಿ, ನಾದಸ್ವರ ಮತ್ತು ಡೋಲು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯ-ಮಧ್ಯೆ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಈ ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವುದು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷ.

ಪರೈ ಇಸೈ ಕರವಿ—(ಪರೈವಾದ್ಯ)

ತಮಿಳು ವಾದ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಪರೈ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಚರ್ಮ ವಾದ್ಯ. ಕರ್ನಾಟಕದ ತಮಿಳಿಯನ್ನು ಹೋಲುವ ಈ ಚರ್ಮ ವಾದ್ಯ, ಒಂದು ಚಪ್ಪಟೆ ಮತ್ತು ಒಂದು ಉಂಡೆ ಕಡ್ಡಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಬಾರಿಸುವ ಚರ್ಮ ವಾದ್ಯ. ಈ ಪರೈ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪುರಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿದೆ, ಈ ಚರ್ಮ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುವ ಜನರಿಗೆ ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ‘ಪರೈಯರ್’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಮುದ್ರದ ಕಿನಾರೆಯನ್ನು ಕಾಯುವ ಕಾವಲುಗಾರರು “ಕಾವಳ್ ಪರೈ” ಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೂಳಿಯುದ್ದದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸುವ ಪರೈಗೆ “ಎರು ಕೊಟು ಪರೈ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಗಸರೊಡನೆ ಆಡುವ ಆಟ “ಕುರವೈ ಆಟಂ” ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ “ತೊಂಡಗ ಪರೈ”ಯನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಐದು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪರೈ ವಾದಕರನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಹೆಸರುಗಳಿಂದ ಅವರನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸುತ್ತಾರೆ.

1. ಕುರಂಜಿ-ಪರೈ
2. ಪಾಲ್ಕೈ-ಪರೈ
3. ಮುಲ್ಲೈ-ಪರೈ
4. ಮರುದ-ಪರೈ
5. ನೈದರ್-ಪರೈ

ತಮಿಳು ವ್ಯಾಕರಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮೇಲಿನಂತೆಯೇ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಚಿಕ್ಕಪರೈ ದೊಡ್ಡಪರೈ, ಸುವುಪರೈ ಮುಂತಾಗಿ ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಪರೈಗಳಿವೆ.

ಪರೈ ಬಾರಿಸುವ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳೆಂದರೆ :—ಆರಿವುಷ್ಟು ಸೈಯ (ಡಂಗೂರು ಬಾರಿಸುವಾಗ-ಸಾರುವಯ್ಯ) ಕೊಂಡಾಟಂ ಕೊಳ್ಳೈ. (ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ) ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇವಲ ಇವಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ವೂತ್ರ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಪರೈ ಈಗ ವಿವಿಧ ಉತ್ಸವ, ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜನಪದ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯಾಗಿ ಜನಪ್ರಿಯತೆ ಗಳಿಸುತ್ತಿದೆ.

“ಪರೈ ಸೈಯ್ಯಮರೈ” (ತಯಾರಿಸುವ ರೀತಿ)

ಪರೈನ ಮೇಲ್ಮೈ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಒಂದೂವರೆ ಗೇಣಿನಿಂದ ಎರಡು ಗೇಣುಗಳ ತನಕ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಿದಿರಿನ ದೆಬ್ಬೆಯಿಂದ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಳೆಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೂದಲು ತೆಗೆದು ಹದ ಮಾಡಿದ ದನ, ಮೇಕೆ, ಜಿಂಕೆ ಮುಂತಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಆ ಬಿದಿರಿನ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಬಳಿಗೆ ಅಂಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಣಸೇಬೀಜದ ತೊಗಟೆಯನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ನೆನಿಸಿ ಅರೆದು ಅಂಟು ಮಾಡಿ ಈ ಹದ ಮಾಡಿದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಬಿದಿರಿನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದು ಅಂಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಅಂಟಿಸುವ ಬದಲು ಚರ್ಮದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ-ಸಣ್ಣ ರಂಧ್ರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದೇ

ಚರ್ಮದ ದಾರದಿಂದ ಎಳೆದು ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಅಂಟಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪರೈ ಅನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸಿದ ನಂತರವಷ್ಟೇ ಬಾರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ ಹಾಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಧ್ವನಿ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚರ್ಮದ ದಾರದಿಂದ ಕಟ್ಟಿದ ಪರೈ ಅನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಯಿಸದೆಯೇ ಬಾರಿಸಿದರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಶಬ್ದ ಬರುತ್ತದೆ. ಪರೈ, ತಪ್ಪು, ತಂಬಟಂ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಈ ಪರೈಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಬಿದಿರು ಪಟ್ಟಿಯ ವೃತ್ತಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇಂದೂ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಪರೈಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ತೋಳಲ್ಲಿಡಿದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಾರಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ.

“ಪರೈ ಇಯಕ್ಕು ಮರೈ”-(ಪ್ರದರ್ಶನದ ರೀತಿ)

ಎಡಭುಜ ಮತ್ತು ಎದೆಗೆ ಅನಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಚಪ್ಪಟೆ ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಎಡಗೈಯಲ್ಲೆಡಿದು, ಉಂಡೆ (ಉರಂಟು) ಕಡ್ಡಿಯನ್ನು ಬಲಗೈಯಿಂದ ಬಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಹೊಮ್ಮುವ ವಿವಿಧ ನಾದಗಳು—

ಸಂಜ್ಞಾ ಕುಂ	ಜನಕ್-ಜನಕ್
ಸಂಜ್ಞಾ ಕುಂ	ಜನಕ್-ಜನಕ್
ಸಂಜ್ಞಾ ಕುಂ	ಜನಕ್-ಜನಕ್
ಸಂಜ್ಞಾ ಕುಂ	ಜನಕ್-ಜನಕ್

ಇದೂ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಭಾಗಗಳಲ್ಲೂ ಕಂಡುಬರುವ ಈ ವಾದ್ಯದ ಲಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ.

ಡಂಗೂರ ಸಾರುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಹೊರತುಪಡಿಸಿ ಉಳಿದಂತೆ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ಗುಂಪಾಗಿಯೇ ಪರೈ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪರೈ ಬಾರಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗ ಹೊಸ ಹೊಸ ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ.

ಕೆಲವು ಉದಾ :-

ನಡೈ (ವಾದರಿ) ಒಂದು :

ರಕ್ಕಟ್ಟಿ-ರಕ್ಕಟ್ಟಿ
ರಕ್ಕಟ್ಟಿ-ರಕ್ಕಟ್ಟಿ
ರಕ್ಕಟ್ಟಿ-ರಕ್ಕಟ್ಟಿ
ರಕ್ಕಟ್ಟಿ-ರಕ್ಕಟ್ಟಿ.

ಮೇಲಿನ ಎಡಗೈ ಚಪ್ಪಟೆ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಒಂದೇಟು, ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಬಲಗೈ ಉರಂಟು ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಎರಡೇಟು ಹಾಕಿದಾಗ ಬರುವ ಶಬ್ದ.

ನಡೆ-ಎರಡು

ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನ ಚಿನ ಚಿನ

ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನ ಚಿನ ಚಿನ

ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನ ಚಿನ ಚಿನ

ಚಿನ್ನ ಚಿನ್ನ ಚಿನ ಚಿನ

ಇದು ಸಲಾಂ ವರಸೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ನಡೆ-ಮೂರು

ಸಿನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಜಿನ

ಸಿನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಜಿನ

ಸಿನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಜಿನ

ಸಿನಕ್ಕು ನಕ್ಕು ಜಿನ

ಇದು ಗಾರುವಂದನಾ ನಡೆ.

ನಡೆ-ನಾಲ್ಕು

ರಟ್ಟಕ ರಂಡ ರಕ್

ರಟ್ಟಕ ರಂಡ ರಕ್

ರಟ್ಟಕ ರಂಡ ರಕ್

ರಟ್ಟಕ ರಂಡ ರಕ್

ಇದು ಚೋಕ್ಕಾಳಿಗಂ ನಡೆ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ತಂಜಾವೂರಿನ ರೆಡ್ಡಿಪಾಳಯಂನಲ್ಲಿರುವ ಕಲಾವಿದರು ವಿವಿಧ ಬಗೆಯ ಪರೈಯನ್ನು ವಿವಿಧ ತಾಳಗಳಲ್ಲಿ ಬಾರಿಸಿ ಕುಣಿದು ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿ ನೋಡುಗತಾನೇ ಸ್ತೂರ್ತಿಯಿಂದ ಕುಣಿಯಲಾ ಪ್ರಚೋದನೆಗೊಳ್ಳುವಂತೆ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

(ಪರೈ ಇಸ್ಕೈ ಕರವಿ ಇಂಡ್ರೆಯ ನಿಲೈ)

ಪರೈ ಕಲೆಯ ಇಂದಿನ ಸ್ಥಿತಿ-ಗತಿ

ಇಂದು ತಮಿಳುನಾಡಿನ ವಿವಿಧ ಜಾತಿಯ ಜನರು ವಿವಿಧ ಆಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಬಾರಿಸಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ನೆಲ್ಲೈ, ಕುವಾರಿ ಮುಂತಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ 'ಮುಗುಂಡಂ' ಎನ್ನುವ ಪರೈಯನ್ನು 'ಮುಗುಂಡಾಟಂ' ಅಥವಾ 'ಕಣಿಯಾನ್ ಕೊತ್ತು' ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಭಾಗವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. 'ಮುಗುಂಡಂ' ಎನ್ನುವ ಪರೈಯನ್ನು ಕೈ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಬಾರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

‘ಚೇಪ್’ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಪರೈಯನ್ನು ಮುಸಲ್ಮಾನ ಘೋರರು ಬಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸುತ್ತಲೂ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳಗಳಿಗೆ ಮಧ್ಯೆ-ಮಧ್ಯೆ ಲೋಹದ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಎರಡು ಬಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದು ಜಲ್-ಜಲ್ ಎನ್ನುವ ನಾದವೂ ಉಂಟಾಗಿ ಕೇಳಲು ಇಂಪಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಪರೈ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಕೇಳುಗರು: ನರ್ತನ ಮಾಡುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪರೈ ಅಥವಾ ತಪ್ಪಾಟಂ ಎಂಬ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ. ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯ ರೆಡ್ಡಿಪಾಳ್ಯಂ, ಕಂಬಕೋಣ ಜಿಲ್ಲೆಯ ತೇನಾಮ್ ಪಡುಕ್ಕೈ, ಮಧುರೈ ಜಿಲ್ಲೆಯ ವಾಡಿಪಾಟ್ಟಿ, ಪಾರೈಪಾಟ್ಟಿ ಮುಂತಾದ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪರೈ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಯಾವಕರೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಪಾಲಾಗೊಳ್ಳುವ ಕಲೆ ಈ ತಪ್ಪಾಟಂ. ಸಿನಿಮಾ ಸಂಗೀತ ನಿರ್ದೇಶಕರು, ವಾದ್ಯಾಸ್ ನೃತ್ಯ ತಂಡದವರು, ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಸ್ವೆಪಲ್ ನಾಡಗಂ ತಂಡದವರು ಮುಂತಾದವರು ಈ ಪರೈ ವಾದ್ಯವನ್ನು ವಿಶೇಷ ವಾದ್ಯವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತನ್ನಾನೆ ಕಲಾ ತಂಡದವರು ಜನರಲ್ಲಿ ಜಾಗೃತಿ ಮೂಡಿಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಪೊಯಿಕಾಲ್ ಕುದುರೆ-(ಕೀಲು ಕುದುರೆ)

ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೀಲುಕುದುರೆಯೆಂದು ಕರೆಯುವುದನ್ನೇ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪೊಯಿಕಾಲ್ ಕುದುರೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಗೆ ಆರ್ಧ ಅಡಿಯಿಂದ ಒಂದೂವರೆ ಅಡಿ ಮರಗಾಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮರ ಬಿದಿರು ದೆಬ್ಬೆ, ಬಣ್ಣ-ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳಿಂದ ತಯಾರಿಸಿದ ಕುದುರೆಯ ಆರ್ಧಭಾಗ; ಕಾಲು ಮನುಷ್ಯರವೇ, ಮುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಟ್ಟೆ ಬಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ನಡುವಿನಿಂದ (ಸೊಂಟ)ದಿಂದ ಕೆಳಗಿರುವಂತೆ ತಮ್ಮ ಹೆಗಲಿಗೆ ಚರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿ ಬರುವಂತೆ ತಗಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಈ ಪೊಯಿಕಾಲ್ ಕುದುರೆ ಆಟವನ್ನು ಆಡುವವರ ಕಷ್ಟ ಅವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ತಾಳವಾದ್ಯಗಳಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಲಯ ಬದ್ಧವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತ, ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಗಳಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುದುರೆ ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಓಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತ್ರೆ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ-ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೋಳಿ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಈ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಗ್ರಾಮ್ಯ ಕಲೆ ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ತಂಜಾವೂರಿನ ಕರುಪ್ಪುಸ್ವಾಮಿ ಈ ಆಟವನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಸಕ್ತಿಯಿರುವವರಿಗೆ ತರಬೇತಿ

ಕೊಟ್ಟು-ಉಪಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಂಜಾವೂರಿನಲ್ಲಿ ಈ ಆಟ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು “Dummy Horse Show” ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ರಾಜರಾಣಿಯರಂತೆ ವೇಷ ಧರಿಸಿದ ಗಂಡಸರು ಈ ಪೊಯಿಶ್ಯಾಲ್ ಕುದುರೆ ಆಟವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 15 ವರ್ಷದ ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರು ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಕಲೆ-ಸಾವಾನ್ಯ ದಿನಗಳಲ್ಲೂ ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಕರಗಾಟ :

ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ನೃತ್ಯ ಪರಂಪರೆಯ ಮುಖ್ಯ ಆಟ ಈ ಕರ ಗಾಟ. ಇದರಲ್ಲಿ ಎರಡು ವಿಧ

- 1) ಶಕ್ತಿ ಕರಗಮ್
- 2) ಆಟ್ಟು ಕರಗಮ್

ಶಕ್ತಿ ಕರಗಮ್‌ನಲ್ಲಿ ನೀರು ತುಂಬಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆಂಗಿನ ಕಾಯಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಹೂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಮೃತ ಕೆಲಶದೋಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಈ ಕರಗವನ್ನು ಹಿಡಿದು-ವಣಾರಿಯಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಂಕಾಲ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಗುಡಿಗೆ ಸಾಲಾಗಟ್ಟಿ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲಬಾರಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಚಕರು ಈ ಶಕ್ತಿ ಕರಗಮ್ ಅನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಕಾವಡಿಯನ್ನುಳಿದು ಈ ಕರಗಾಟ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ಕುಣಿತ. ಧಾರ್ಮಿಕ ನೃತ್ಯವಿಧಿ ಎಂದರೆ ಈ ಕರಗಾಟ. ನೃತ್ಯ ಕೂಡ ಗಂಡಸರಿಗೇ ವೀಸಲಿದ್ದು ಈಗ ಹೆಂಗಸರೂ ಈ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಐದು-ವಿಳು-ಅಥವಾ ಒಂಭತ್ತು ಜನ ಈ ಕರಗಮ್ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ನರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕರಗಮ್ ಜೊತೆಗೆ ಮೇಳದವರು, ತಪ್ಪು (ತಮಟೆ) ಇತರೆ ವಾದ್ಯ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ವಣಾರಿಯಮ್ಮನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಉತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈ ಕರಗ ಹೊತ್ತು ನರ್ತಿಸುತ್ತ ತಾಳ-ಮೇಳದೊಂದಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.

ಆಟ್ಟು ಕರಗಮ್ : ಇದು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯಾಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರೊಳಗೆ ಅಕ್ಕಿ ಅಥವಾ ಬೂದಿ ತುಂಬಿ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಗಿಳಿಯೊಂದನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬರು ಅಥವಾ ಹಲವರು ತಾಳ-ಮೇಳದೊಂದಿಗೆ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮನರಂಜನಾ ಕಲೆಯಾಗಿ ಈ ಆಟ್ಟುಕರಗಂ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಹೆಂಗಸರಿಂದ ಅಥವಾ ಗಂಡಸರಿಂದ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ತಂಜಾವೂರು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಆಟ್ಟಂ ಅನ್ನು ಕರಕ್ ಸೆಂಪು ಆಟ್ಟಂವ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ, ವೇಗವಾಗಿ, ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ನೃತ್ಯ ಮೂರು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಕಲಾವಿದರು ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ತಮ್ಮ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ನಯ್ಯಾಂಡಿ ಮೇಳಂ ಜೊತೆಗೂ ಈ ಕರಗಾಟವ್ ಅನ್ನು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎರಡನೇ ಹಂತ-ಮೂರನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವೇಗವಾಗಿ ತಮಟೆ, ನಯ್ಯಾಂಡಿ ಮೇಳದ ಜೊತೆಗೆ ಈ ನೃತ್ಯ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಕರಗಾಟವ್ ನ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಡೂ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಲಾವಿದರು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕರಗದ ಉತ್ಸವ ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ನಿಗದಿತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಉದಾ : ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಧರ್ಮರಾಯನ ಕರಗ, ಮೂಲೂರು ಕರಗ ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲಿನ ಕರಗ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯ ಜನಾಂಗದ ಒಬ್ಬನೇ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕರಗವನ್ನು ಹೊತ್ತು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ವಿವಿಧ ವ್ರತಗಳನ್ನೂ ಕರಗ ಹೊರುವವರು ಆಚರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಜನಾಂಗದವರು ಬೇಕಾದರೂ ಈ ಕರಗಾಟವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಬಹುದು-ಇದು ಒಂದು ಮನರಂಜಕ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯಾಗಿ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿದೆ.

ಶಕ್ತಿ ಕರಗವ್ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಮೂತ್ರ ಕೆಲವು ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಬರಗಾಲ ಬಂದಾಗ, ರೋಗರುಜಿನಾದಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಮೂರಿಯಮ್ಮ (ಮರಿಯಮ್ಮ) ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಲು ಈ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಕರಗಾಟ್ಟವ್ ನೃತ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವ ಹಾಡು :

- ಒನ್ನವ್ ಕರಕ ಮಟ್ಟಿಟ ತಾಯೇ
- ಒಕಂತ ವಿಲ್ವೆ ಕರಕ ಮಟ್ಟಿಟ್ ತಾಯೇ
- ರೆಂಟಾವ್ ಕರಕಮಟ್ಟಿಟ್ ತಾಯೇ
- ರೆಂಟು ಪೊಕ್ಕಾವ್ ಮಯಿಲಾಂಟು ತಾಯೇ
- ಮುನ್ನಾವ್ ಕರಕ ಮಟ್ಟಿಟ್ ತಾಯೇ
- ಮುತ್ತು ಪಲ್ಲುಕ್ಕು ಕರಕಮಟ್ಟಿ ತಾಯೇ
- ನಾಲಾವ್ ಕರಕಮಟ್ಟಿರೆ ತಾಯೇ
- ನಾಲ್ಮುತ್ತು ಕರಕ ಮತಿ ತಾಯೇ

ಅಂಜಾವರ್ ಕರಕಮತಿ ತಾಯಿ

ಅಂಜಾ ಪೊನ್ನ ಕರಕ ಮತಿ ತಾಯಿ...

ಹೀಗೆ ಈ ಕರಗಾಟವರ್ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹಾಡುಗಳ ಜೊತೆಗೆ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕುಮ್ಮಿ :

ತವಿಳು ನಾಡಿನ ಹೆಂಗಸರು ಕುಮ್ಮಿ ಆಡುವ ನೃತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರ ಮುಖ್ಯ ಹಾಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧ ಹೊಂದಿದ ನೃತ್ಯಗಳಿವೆ. ಈ ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸಮಯವಿಲ್ಲವಾದರೂ ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನಗಳ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹು ಮನೋಹರವಾದ ಈ ನೃತ್ಯ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅತಿ ಸರಳ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕುಮ್ಮಿಯ ನರ್ತಕರು ಒಂದು ವೃತ್ತವನ್ನು ರಚಿಸಿಕೊಂಡು ಕೈ-ಕೈ ತಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂಡಿಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕುಮ್ಮಿ ಆಟ ಆಡುವಾಗಿನ-ಹಾಡು ಈ ರೀತಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ ಪೆನ್ನೆ-ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ
ವಲೈ ಕುಲುಂಕ ಕುಲುಂಕ ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ
ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ ಪೆನ್ನೆ ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ
ನಲ್ಲ ಅಲುಕ್ಕಿ ಕುಲುಕ್ಕಿ ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ
ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ ಪೆನ್ನೆ ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ
ವಠಾರಿಯಮ್ಮ ಪೆನ್ನೆ ಕೊಲ್ಲಿ ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ
ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ-ಪೆನ್ನೆ ಕುಮ್ಮಿಯಣಿ

ಹೀಗೆಯೇ ಈ ಹಾಡು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಕುಮ್ಮಿ ನೃತ್ಯವು ಸಾವಾನ್ಯ ವಾಗಿ ಪೊಂಗಲ್ ಅಥವಾ “ಕರಿನಾಲ್” ದಿನ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನೃತ್ಯವಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿತ ಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇದರ ಮುಂದುವರಿದ ಮಾತು ನಿಕಟ ಸಂಬಂಧವಿರುವ ಆಟವೇ ಕೋಲಾಟವರ್ ಮತ್ತು ಪಿನ್ನಾಲ್ ಕೋಲಾಟ್ಯಂ. ಇಲ್ಲಿ ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳೆ ಹೊಡೆಯುವುದರ ಬದಲು ಕೋಲುಗಳನ್ನು ತಾಳ ಬದ್ಧವಾಗಿ ಪರಸ್ಪರ ಬಾರಿಸುತ್ತ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುಮ್ಮಿಯ ಮಾತೊಂದು ವಿಧವಾದ ಪಿನ್ನಾಲ್ ಕೋಲಾಟ್ಯಂ ಈಗ ನಶಿಸಿಹೋಗಿದೆ.

ಈ ಪಿನ್ನಾಲ್ ಕೋಲಾಟ್ಯಂನ ವಿಶೇಷತೆಯೆಂದರೆ ಮತ್ತು ಕೋಲಾಟ್ಯಂನಿಂತ ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನವಾದುದೆಂದರೆ ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ನಿಂತ ನೃತ್ಯಗಾರ್ತಿಯರ ಕೈಯ್ಯ ಲಿನ ಕೋಲುಗಳಿಗೆ ಹಗ್ಗ ಅಥವಾ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ (ರಿಬ್ಬನ್)ಯಾ ತುಂಡಿನಿಂದ ಕೋಲುಗಳನ್ನು ಮನೆಯ ಛಾವಣಿ ಅಥವಾ ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಲಾಗಿ ರುತ್ತದೆ. ಈ ನೃತ್ಯ ನಡೆಯುವಾಗ ಹಗ್ಗ ಅಥವಾ ರಿಬ್ಬನ್ ಹಣೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು.

ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ರಾಗವಾಗಿ ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಪಿನ್ನಾಲ್ ಕೋಲಾಟಕ್ಕಿಂತ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೆ ಅದೇ ಆಟ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಜಡೆಕೋಲಾಗುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಗಂಡಸರೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಜಡೆಕೋಲಾಟ ಆಡುವುದು. ಕೋಲಾಟ ಹಾಕುವ ಕಲಾವಿದರು ಆ ಹಗ್ಗ ಅಥವಾ ರಿಬ್ಬನ್ ಅನ್ನು ತಮ್ಮ ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಕೋಲಾಟ ಹಾಕುವವರು ಒಂದು ವರಸೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವಾಗ ಹಗ್ಗ ಹೆಣೆದುಕೊಂಡು ಜಡೆಯಂತಾಗುತ್ತದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ವರಸೆ ಬಂದಾಗ ಅದು ಬಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ತೆರುಕೂತ್ತು

ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೆರುಕೂತ್ತು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಗ್ರಾಮ್ಯಕಲೆ. ತೆರುಕೂತ್ತು- ಕನ್ನಡದ ಬೀದಿ ನಾಟಕ ಅಥವಾ ವೀಧಿ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಸಂವಾದಿ ಪದ ಎನ್ನುಬಹುದು. ಆದರೆ ತಮಿಳಿನ ತೆರುಕೂತ್ತುವಿಗೆ ಬಹಳ ಹಳೆಯ ಇತಿಹಾಸವಿದೆ. ನಾಟಕ ಕಲೆಗೆ ಉಗಮ, ಯಕ್ಷಗಾನಕ್ಕೆ ಮೂಲವೆಂದು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಉಲ್ಲೇಖ ಕ್ರಿ.ಪೂ.ದ ಸಂಗಂ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ.

ತೆರುಕೂತ್ತು ತಮಿಳು ಜನಪದ ಲೋಕದ ನಾಟಕ ಶಾಲೆ. ಕೈಮಾಸ (ಜನವರಿ ತಿಂಗಳು) ಆಷಾಡ (ಆಡಿ) ಕೆಲಸ ಆರಂಭಗೊಳ್ಳುವ ಮುನ್ನ ಜನರು ಈ ಬಗೆಯ ಅಟಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ತೆರುಕೂತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಮ್ಮನ ದೇವಾಲಯಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಉಳಿದು ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಲೆಯಾಗಿದೆ.

ತೆರುಕೂತ್ತು ಕಲಾವಿದರು ಮುಖಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ, ತಲೆಗೆ ಕಿರೀಟ, ತೋಳಬಂದಿಗಳು ಕಿವಿಗೆ ದೊಡ್ಡ-ದೊಡ್ಡ ಕಡಕಗಳು, ಎದೆ ಹಾರಗಳು ಕೋರಳಿಗೆ ಮುತ್ತಿನ ಹಾರಗಳು ವಿಧ-ವಿಧವಾಗಿ ಪ್ರಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಏನೂ ವಿಘ್ನಗಳಿಲ್ಲದಂತೆ ತಾವು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ನಾಟಕ ಪೂರ್ಣವಾಗಲೆಂದು ಗಣಿಸುತ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಣಪತಿಯ ಮುಖವಾಡ ಧರಿಸಿದ ಬಾಲಕನೊಬ್ಬ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ.

ತಟ್ಟಿಕಾರನ್ (ಸೂತ್ರಧಾರಿ) ಕಥೆಯ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಥೆ ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಬೇರೆ-ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಪಾತ್ರಗಳು ತಟ್ಟಿಕಾರನ್‌ನ ವಿವರಣೆಯೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತ ನರ್ತಿಸುತ್ತ ಬಹಳ ನಾಟಕೀಯವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಪೌರಾಣಿಕ ಕಥೆಗಳೇ ಈ ತೆರುಕೂತ್ತಿನ ಜೀವಾಳ. ಅತಿ ಪ್ರಖ್ಯಾತವಾದ ಕಥಾಭಾಗವೆಂದರೆ ದ್ರೌಪದಿ ವಸ್ತ್ರಾಪಹರಣ.

ಎಲ್ಲ ಪಾತ್ರದಾರಿಗಳೂ ಗಂಡಸರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ (ಹೆಂಗಸರ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಗಂಡಸರೇ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ).

ದ್ರೌಪದಿ ಅಮ್ಮನ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದ್ರೌಪದಿ ಸ್ವಯಂವರದ ಭಾಗ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತ ದುರ್ಯೋಧನನ ಪರಾಭವವನ್ನು ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆಧುನಿಕ ನಾಟಕ ಕಲೆಯು ಇದರಿಂದಲೇ ಬೆಳೆದು ಬಂತೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ದಿಂಡೀವನಂ ಸಮೀಪದ ಪಾಂಚಾಲಿಯಮ್ಮನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂದಿಗೂ ಈ ತೆರುಕೂತ್ತು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಉತ್ತರದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರತ ಕಥೆಯ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕೂತ್ತಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ದೇವಾಲಯಗಳೇ ಕಾರಣವೆನ್ನಬಹುದು.

ತಾವು ಕೂತ್ತಾಡುವಾಗ ದೇವರೆದುರು ನಾಟಕವಾಡುತ್ತೇವೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ, ವ್ರತಾಚಾರ ನೇಮವನ್ನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಶವ ಮೈಲಿಗೆಗೂ ಇಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಹೆಂಗಸರು ತೆರುಕೂತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದವರೇ ಕೂತ್ತಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲಾನಂತರ ಈ ನಿಯಮದಲ್ಲಿ ಸಡಿಲಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಇಬ್ಬರು ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪರದೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದಿರುತ್ತಾರೆ. ಪಾತ್ರಗಳ ಪ್ರವೇಶದ ನಂತರ ಅದನ್ನು ಸರಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ದೇವರಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಬಳಿಕ ವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದೇ ಕ್ರಮ ಇಂದಿಗೂ ನಡೆದು ಬಂದಿದೆ.

ಗ್ರಾಮ ದೇವತೆ-ಕಾವಲು ದೈವ ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ತೆರುಕೂತ್ತು ಅಮ್ಮನ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಆಡುವುದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ದ್ರೌಪದಿಯಮ್ಮ ಅಥವಾ ಪಾಂಚಾಲಿಯಮ್ಮ, ಮಾರಿಯಮ್ಮನ್, ಕಾಳಿಯಮ್ಮನ್, ಎಲ್ಲೈಯಮ್ಮನ್, ಕೆಂಗೈಯಮ್ಮನ್, ಸೋಲೈಯಮ್ಮನ್, ವೆಯಿಲುಗಂಡ ಅವಮ್ಮನ್, ವಟ್ಟುಪ್ಪುರಿಯಮ್ಮನ್ ಮುಂತಾದ ದೇವಾಲಯಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಈ ತೆರುಕೂತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಮಳೆ ಬೀಳದೆ ಹೋದರೆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ 'ಕೆಂಗೈಯಮ್ಮನ್ ಕೂತ್ತು ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಅಂಟುಪಾಡ್ಯ, ಕೆಡುಕಾದಾಗ "ಶನೀಶ್ವರ ಒಳಿಪ್ಪು ಕೂತ್ತು" ಆಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರೈ ಕುಡಿಯ ಪದ್ಮಕಾಲ ಕೂತ್ತಿನವರು ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯೆಂದು ಮಾತ್ರ ಕೂತ್ತು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಈ ತೆರುಕೂತ್ತು ಕುರಿತಂತೆ ಡಾ|| ಎ. ಆರಿವು ನಂಬಿ ಮಧುರೈ ಕಾಮರಾಜ ಎ.ವಿ.ಕೈ ಅರ್ಪಿಸಿದ "ತಮಿಳುಗತ್ತಿಲ್ ತೆರುಕೂತ್ತು" ಎಂಬ ನಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ವಿಲ್ಲು-ಪಾಟ್ಟು (ಬಿಲ್ಲಿನ ಹಾಡು)

ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಕಲೆ ವಿಲ್ಲು-ಪಾಟ್ಟು. ಕಲೈವಾನರ್ ಎನ್.ಎಸ್. ಕೃಷ್ಣನ್, ಸಾತ್ತು ಪಿಚ್ಚೆಕುಟ್ಟಿ ಎಂಬ ಮಹನೀಯರಿಬ್ಬರೂ ತಮಿಳು ನಾಡಿಗೆ ಈ ಕಲೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಪರಿಚಯಿಸಿದರು. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ದೂರ ದರ್ಶನದ ಮೂಲಕ ನಾಡಿನ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಈ ವಿಲ್ಲು-ಪಾಟ್ಟು ಕಲೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ.

ನಲ್ಲೈ ಕಟ್ಟಿಬೊಮ್ಮನ್, ವಾವುಸಿದಂಬರಂ, ಕುಮರಿ ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಲೆಯು ಇನ್ನೂ ಜೀವಂತವಾಗಿದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಇತರ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರುವ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟುವಿಗೂ ಈ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟುವಿಗೂ ಬಹಳಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳಿವೆ. ಈ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು ಕುರಿತಂತೆ “ಪರು ಪಿಲ್ಲಾದ ಕಲ್ಯಾಣಮಾ ? ವಿಲ್ ಇಲ್ಲಾದ ಕೊಡಮಾ ?” ಎಂಬ ಗಾದೆ ಮಾತು ಆ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತ ವಾಗಿದ್ದು ಈ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟಿನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತದೆ. (ಬೇಕೆ ಇಲ್ಲದೆ ಮಾದುವೆಯೇ ? ಬಿಲ್ಲು ಇಲ್ಲದೆ ಭತ್ತಿಯೇ ?) ನಲ್ಲೈ ಕಟ್ಟಿಬೊಮ್ಮನ್, ವಾವುಸಿ, ಹಾಗೂ ಕುಮರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟನ್ನು ದೇವರ ಪೂಜಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ.

ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟನ್ನು ಗ್ರಾಮದೇವತೆಯ ಉತ್ಸವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ‘ಕೊಡೆ’ಯೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮೇಲಿನ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಮಾಡನ್, ಅಮ್ಮನ್ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೊಡೆಯ ಆಚರಣೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಈ ಕೊಡೆ ವಾತಾವರಣ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೊಡೆಯ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು ಕಲೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಒಂದು ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದು.

‘ವಿಲ್’ (ಬಿಲ್ಲು) ಎನ್ನುವ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಈ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿ ಹಾಡುವುದರಿಂದ “ವಿಲ್ಲುಪಾಟ್ಟು” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಈ ‘ವಿಲ್’ ಜೊತೆಗೆ ಕುಂಡಂ (ಮಡಕೆ ಅಥವಾ ಘಟಂ) ‘ಉಡುಕ್ಕಿ’ (ಢಕ್ಕು), ‘ಕಟ್ಟೈ’ (ಮರದ ಹಲಗೆಯ ತುಂಡುಗಳು), ಜಾಲರ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಒಳಸುತ್ತಾರೆ. ‘ಪಣಂ ಕಟ್ಟೈ’ (ಮಾಲೆಮರ ಅಥವಾ ತಾಟನಿಂಗು ಮರ)ಯಿಂದ ಈ ವಿಲ್ಲನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಎರಡೂ ತುದಿಗಳಿಗೆ ಲೋಹದ ಕೊಕ್ಕಿಗಳನ್ನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಈ ‘ಪಣಂ ಕಟ್ಟೈ’ಯನ್ನು ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆ ಅಥವಾ ಬಣ್ಣಗಳಿಂದ ಆಲಂಕರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ದನದ ಚರ್ಮದ ದಾರವನ್ನು ಆ ಎರಡೂ ಕೊಕ್ಕಿಗಳಿಗೆ ಎಳೆದು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. (ಇಂದು ಅನುಕೂಲಕ್ಕಾಗಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಪೈಪುಗಳನ್ನು ಬಿಲ್ಲಾಗಿ ನೈಲಾನ್ ದಾರವನ್ನು ಎಳೆಗಳಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮೂಲ ಕಲಾವಿದರು ಹೀಗೆ ತಯಾರಿಸಿದ

ವಿಲ್ಲ್ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ) ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಈ 'ಪಣಂ ಕಟ್ಟಿ'ಗೆ ಏಳು ಗಂಟೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ವಿಲ್ಲ್‌ನ ದೂರದ ಎಳೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಂಡದ ನಾಯಕ ಕಡ್ಡಿಯಿಂದ ಭಾರಿಸುವಾಗ ಗಂಟೆಗಳಿಂದ ನಾದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ. 'ಕುಡಂ' (ಘಟಂ)ಅನ್ನು ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ತಯಾರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಚರ್ಮ ಅಥವಾ 'ಪಣಂ ಕಟ್ಟಿ' (ವಾಲೆವರದ ಎಲೆ)ಯನ್ನು ಬೀಸಣಿಗೆಯೊಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿ ಆ 'ಕುಡಂ'ನ ಬಾಯಿಯ ಮೇಲೆ ತಟ್ಟಿದರೆ "ಧಂ, ಧಂ" ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೋಲಿನಿಂದ ಬಡಿಯುತ್ತಾರೆ. 'ಉಡುಕ್ಕಿ' -ಒಂದು ಚರ್ಮವಾದ್ಯ. ಉಡುವಿನ (ಜಿವಾಜಿ) ಚರ್ಮದಿಂದ ಈ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ನಾದ ಹೊಮ್ಮುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಲಿತ ಮರದಿಂದ 'ಕಟ್ಟಿ'ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದರ ಮೇಲೊಂದನ್ನು ತಟ್ಟಿದಾಗ ಶಬ್ದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಜಾಲರ 'ಮೆಗಳಂ' (ಹಿತ್ತಾಳೆ ಮತ್ತು ತಾಮ್ರದ ಮಿಶ್ರಣ) ಲೋಹದಿಂದ ಮಾಡಿರುವುದು.

ಮುಖ್ಯ ಗಾಯಕ, ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಯಕರು, 'ಕುಡಂ' ವಾದಕ, 'ಉಡುಕ್ಕಿ' ವಾದಕ 'ಕಟ್ಟಿ' ವಾದಕ ಮತ್ತು ತಾಳ ಹಾಕುವವ ಹೀಗೆ ಆರು ಜನರ ತಂಡ ಈ 'ವಿಲ್ಲುಪಾಟ್ಟು' ಕಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು. ಮುಖ್ಯಗಾಯಕ 'ವಿಲ್' ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಹಾಡುವ ಹಾಡನ್ನೆ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯಕರು ಎಳೆದು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಕ್ಕವಾದ್ಯ ನುಡಿಸುವವರು ದನಿ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮೃದಂಗ, ಹಾರ್ಮೋನಿಯಂ, ತಬಲ ಮುಂತಾದ ವಾದ್ಯ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಈ 'ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು'ನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪಾರಂಪರಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ನಡೆಸುವ ಮೂಲ ಕಲಾವಿದರು ಈ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಳಸುವುದಿಲ್ಲ.

'ಕೊಡೈ ಏಳೆ' (ಕೊಡೆಯ ಹಬ್ಬ) ಆಚರಣೆ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಬಂದವರು, ಪೂಜಾರಿಗಳು ಮೇರವಣಿಗೆಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಾವಣಯೋಣ, ಕರ್ಣ ಯುದ್ಧ, ಸುರತೊಂಡನ್ ಕತೆ (ಸೇವಕನ ಕತೆ), ಕೃಷ್ಣನ್ ತೂದು (ಕೃಷ್ಣ ಸಂಧಾನ), ಅಯ್ಯಪ್ಪನ್ ಕತೆ ಮುಂತಾದ ಕಥನ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕಾಲಯಾಪನೆಗೆ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ವಿವಿಧ ಆಚರಣೆಗಳ ಮಧ್ಯೆ, ಮಧ್ಯೆ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿಜವಾದ ಆಚರಣೆ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. 'ಕೊಡೈ'—ಯಾವ ದೇವರಿಗಾಗಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆಯೋ ಆ ದೇವರ ಮೇಲೆಯೇ ಹಾಡುವ ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು ಆಚರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಈ ವಿಲ್ಲುಪಾಟ್ಟು ದೇವರ ಅಟಂಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯನ್ನಾಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ. 'ನಯ್ಯಾಂಡಿ ಮೇಳಂ' ಎಂದು ಕೆಲವೆಡೆ ನಡೆಸಿದರೂ ದೇವರು ಮೈಮೇಲೆ

ಬರುವುದು ಈ “ವಿಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು” ವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲದೆ ದೇವರು ಬಂದಾಗ ವೇಗವಾಗಿ ನುಡಿಸುವ ಸಂಗೀತವು ಹಾಡುಗಾರನು ತುಂಬಾ ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಹಾಡಲು ಸ್ಪೂರ್ತಿ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ವಿಲ್ಲುಪಾಟ್ಟು ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ನೆಲ್ಲೈ, ಕಟ್ಟಬೊಮ್ಮನ್, ಸುವಾಸಿ, ಮತ್ತು ಕುಮರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಸಾಸ್ತಾ ಕತ್ಯೆ’ (ವಲ್ಲರಕ್ಕನ ಕತೆ) ಸುಡಲ್ಯೆ ವೂಡ ಕತೆ, ಅಮ್ಮನ್ ಕತೆ, ಇಸಕ್ಕಿಯಮ್ಮನ್ ಕತ್ಯೆ, ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಾನ್ ಕತ್ಯೆ, ಚಿನ್ನ ತಂಬಿ ಕತ್ಯೆ, ಉಡಯಕ್ಕಾರ್ ಕತ್ಯೆ, ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಕತ್ಯೆ, ಪೂಚಿಯಮ್ಮನ್ ಕತ್ಯೆ, ಪಿಚ್ಚೈ ಕಾಲನ್ ಕತ್ಯೆ, ಚಿನ್ನ ನಂಜಿ ಕತ್ಯೆ, ವೆಳ್ಳಕ್ಕಾರನ್ ಕತ್ಯೆ, ಭದ್ರಕಾಳಿ ಕತ್ಯೆ, ಉಚ್ಚಿನಿ ವೂಕಾಳಿಯಮ್ಮನ್ ಕತ್ಯೆ, ಮುಂತಾದ ಕಥನ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಓಲೆಗರಿ ಅಥವಾ ನೋಟು ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಯುವಾಗ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು, ಸಮಯ, ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಹಾಡುವವರುಗಳ ವಿಸ್ತಾರವಾದ ಕನ್ನಡನುಗುಣವಾಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು.

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಇಂದು ‘ನವೀನ ವಿಲ್ಸೈ’ (ವಿಶೇಷ) ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ‘ವಿಲ್ಲುಪಾಟ್’ ಅನ್ನು ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಚಾರ, ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಜಾಹೀರಾತುಗಳಿಗೂ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ದೇವರ ಆಟಂ

ರಾಜ ಕಂಬಳತ್ತಾರ್ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಸಿಲ್ಲವಾರ್ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿದ ಜನರಿಂದ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆ ನೆಲ್ಲೈ, ಕಟ್ಟಬೊಮ್ಮನ್, ಕಾಮರಾಜರ್, ಮಧುರೈ, ಅಣ್ಣ, ತಿರುಚ್ಚಿ, ಕೊಯಮತ್ತೂರು, ಪೆರಿಯಾರ್, ಸೇಲಮ್, ಧರ್ಮಪುರಿ ಮುಂತಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಕಂಬಳತ್ತಾರ್, ನಾಯಕರು ವಾಸಿಸುವ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಈ ದೇವರ ಆಟಂ ಕಲೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

‘ದೇವ ದಂಧಾಬಿ’ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಚರ್ಮ ವಾದ್ಯವನ್ನು ಬಾರಿಸುತ್ತ, ಕಂಬಳತ್ತಾರ್ ಕೊಯಿಲ್ ಕೊಡೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು (ದೇವಸ್ಥಾನದ ಭತ್ತಿಗಳು) ದೇವರ, ಮಾರಮ್ಮನ ಪೂಜೆಗಳು, ಮದುವೆ, ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾವಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆಟಂ ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ಕೈಲಾಸದಲ್ಲಿ ಶಿವ-ಪಾರ್ವತಿಯರ ಕಲ್ಯಾಣ (ಗಿರಿಜಾ ಕಲ್ಯಾಣ) ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಆಡಿದ ಆಟವೇ ‘ದೇವರ ಆಟಂ’ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಶಿವನು ರುದ್ರ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿ ರುದ್ರ ತಾಂಡವವಾಡುವಾಗ ಆತನ

ಕೋಪವನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡಲು ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಆಡಿದ ಆಟವೇ ಈ ದೇವರ ಆಟ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಭಸ್ಮಾಸುರನನ್ನು ಮೋಹಿನಿ ರೂಪದಿಂದ ವಿಷ್ಣು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಲಲಿತ ನೃತ್ಯವೇ ‘ಈ ದೇವರ ಆಟಂ’ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ಈ ಆಟದ ಬಗೆಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿ ಪರವಶರಾಗಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಕುಣಿಯುವ ಕಲಾವಿದರು ದೇವರೇ ನಮ್ಮನ್ನು ಕುಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ದೇವರೇ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಇದ್ದಾನೆ, ಆತ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳುವ ನಾವು ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಗಳೆಂಬ ಭಾವನೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವರೇನೋ ಎಂದು ನೋಡುಗರಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ‘ದೇವರ ಆಟಂ’ ನಡೆಯಲು ಕಡೇ ಪಕ್ಷ 9 ಜನ ಕಲಾವಿದರಾದರೂ ಬೇಕು. ಕಲಾವಿದರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಗೆ ಮೆರುಗು ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ತಂಡದಲ್ಲಿ ನಾಯಕನಿರುತ್ತಾನೆ. ಆತನ ಭಂಗಿಯನ್ನು ಸಹ ಕಲಾವಿದರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ದೇವರ ಉತ್ಸವದ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸದೆ ಮತ್ತು ಕಾಲಿಗೆ ಗೆಜ್ಜೆ ಕಟ್ಟದೆ ಈ ದೇವರ ಆಟವನ್ನು ಆಡಬೇಕೆಂಬ ನಿಯಮವಿದೆ. ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟೆ-ಗೆಜ್ಜೆ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಪೇಟವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ‘ದೇವರ ಆಟಂ’ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲೇ ಬೇಕು. ಕಂಬಳತ್ತು ನಾಯಕರ ರವರು ದೇವರ ಪೂಜೆ ಮಾಡುವಾಗ, ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ಆಟವನ್ನು ಆಡಿದರೂ ಕೂಡ ಪೇಟವನ್ನು ಕಟ್ಟಿರಲೇಬೇಕು.

ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಅಂತ್ಯದವರೆಗೆ ನಡೆಯುವ ಆಚರಣೆಗಳು ಹಳೆ ತಲೆಮಾರಿನ ಜನರ ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಗಳು ಸಂಪ್ರದಾಯಬದ್ಧವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮದುವೆಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ದೇವರ ಪೂಜೆಯ ಆಚರಣೆಗಳು ಈ ಕಂಬಳತ್ತು ನಾಯಕರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ‘ದೇವರ ಆಟಂ’ ಕೂಡ ಒಂದು. ಕುಲಗುರುಗಳನ್ನು ಆಹ್ವಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವರ ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಹೊಗಳಿ ಹಾಡುತ್ತ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕತೆಯನ್ನು ಪದೇ-ಪದೇ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅಡಿಸುವ ಭಂಗಿ ಭರತನಾಟ್ಯವನ್ನು ಹೋಲುತ್ತದೆ. ಶರೀರದ ಚಲನೆಗಳ ಭರತನಾಟ್ಯಂ ಮತ್ತು ಕಥಾಕೃತಿಯ ಮಿಶ್ರಣದಂತಿರುತ್ತವೆ. ಮುಖ ರೌದ್ರ ರೂಪದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದು ದೇವರು ಅವರ ನೈವೇದ್ಯ ಬಂದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಗುಂಪಾಗಿ ಅಡುವಾಗ ನಗುಮೋಗದಿಂದ ಅಡುವರು. ಮದುವೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಗುಂಪುಗಳು ಈ ‘ದೇವರಾಟಂ’ ಅನ್ನು ಸ್ಪರ್ಧಾ ಮನೋಭಾವನೆ

ಯಿಂದ ಆಡುವಾಗ ಫುಟ್‌ಬಾಲ್ ಆಟಗಾರನೊಬ್ಬ ಕಾಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಚೆಂಡನ್ನು ಗೋಲಿಗೆ ಒದೆಯುವಾಗಿನ ಮುಖ ಭಾವವನ್ನು ಹೋಲುವಂತಿರುತ್ತದೆ. ಕೈ ಮತ್ತು ಕಾಲಾಗಳ ಆಗಿನ ಚಲನೆ-ಭಂಗಿ ರುದ್ರ ರಮಣೀಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

‘ದೇವರ ಆಟಂ’ ಕಲಾವಿದರು ಒಟ್ಟಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುವುದು ರೂಢಿ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡುವುದರಿಂದ ಸಮಯ, ಮನುಷ್ಯ ಶಕ್ತಿ, ‘ದೇವ ದೊಂಡುಬ’ ಬಾರಿಸುವ ಪರಿಶ್ರಮ ಎಲ್ಲವೂ ವ್ಯರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಪೂರ್ವಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ದೇವದಂದಂಬಿಯ ಶಬ್ದದಲ್ಲಿ ೩೦೦ಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಈ ‘ದೇವರ ಆಟಂ’ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯಬಹುದು.

ಜಮೀನ್ ಕೊಡಾಂಗಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ದೇವರ ಆಟಂ ಕಲಿಸುವ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ‘ದೇವರ ಆಟಂ’ ಪಾರಂಪರಿಕ ಕಲೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿರುವವರ, ಆಸಕ್ತಿ, ಆಸೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಈ ಶಾಲೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಕಣಿಯಾನ್ ಕೂತ್ತು

ತಮಿಳು ನಾಡಿನ ದಕ್ಷಿಣ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಾದ ಚಿದಂಬರನಾರ್, ನೆಲ್ಲೈ ಕಟ್ಟಿ ಬೊಮ್ಮನ್, ಕಾಮರಿ ಮುಂತಾದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮದೇವತೆಗಳ ‘ಕೊಡೈ’ ಹಬ್ಬದಲ್ಲಿ ಆಚರಣೆಯಾಗಿ ನಡೆಸಲ್ಪಡುವ ಕಲೆಯೇ ‘ಕಣಿಯಾನ್ ಕೂತ್ತು’. ‘ಕಣಿಯಾನ್ ಆಟಂ’ ‘ಮಗಾಡು ಆಟಂ’ ಎಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ‘ಕಣಿಯಾನ್’ ಎಂಬ ಜನಾಂಗದವರು ನಡೆಸುವ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಗೆ ‘ಕಣಿಯಾನ್ ಕೂತ್ತು’ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿರಬಹುದು. ‘ಎಲ್ಲು ಪಾಟ್ಟು’ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಥನ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಸುಡಲೈ ಮೂಡನ್‌ಸ್ವಾಮಿ’ಯ ಪೂಜೆಯಲ್ಲಿ ‘ಕಣಿನಾಟಂ’ ಇಲ್ಲದೆ ಕೊಡೈಹಬ್ಬ ನಡೆಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಣಿಯಾನ್ ಜಾತಿಯಲ್ಲಿ ಕಣಿಯಾನ್ ಹಾಡು ಹಾಡುವವರನ್ನು ‘ದೈವ ಕಣಿಯಾನ್’ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ಜಾತಿಯ ಹುಟ್ಟೇ ಈ ಕಣಿಯಾನ ನೃತ್ಯದಿಂದ ಎಂಬ ವೂತಿದೆ.

ದಕ್ಷಿಣವನ್ನು ಮೂಡಿದ ಯಜ್ಞಫಲದ ಅವಿಭಾಗವನ್ನು ಶಿವನಿಗರ್ಪಿಸಿದ ಕಾರಣ ಕೋಪಗೊಂಡ ಶಿವನು ಇಡೀ ಯಜ್ಞ ಮಂಟಪವನ್ನು ನಾಶಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ದಕ್ಷನು ಎಚ್ಚಿತ್ತುಕೊಂಡು ಶಿವನನ್ನು ಸ್ತುತಿಸಿ ಬೇಡುತ್ತಾನೆ. ಅದರಿಂದ ಸುಪ್ರೀತನಾದ ಶಿವನ ಪುನರ್ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ. ಯೂಗ ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಯಜ್ಞಕೂಂಡದಿಂದ ಮೊದಲು ‘ಬ್ರಹ್ಮರಾಕು’ ಎಂಬ ಕನ್ನಿ ಹುಟ್ಟಿದಳು. ನಂತರ

‘ಸೂಡಲೈ ಮಾಡನ್’ ಉದ್ಭವವಾಗಿ ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬರುತ್ತೇನೆ
(‘ಎನಕ್ ಪೆರಿಯ ಪೂಸೈ ಪೊಟ್ಟಾಲ್ ತಾನವರಾವನ್’) ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ
ವರೆಲ್ಲ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಲ್ಪಡುವ ಈ ಹಾಡಿನ ಸಾಲಗಳನ್ನು
ಗಮನಿಸೋಣ.

ಮಗುಡ ಸಪ್ಪಂ ಕೇಟ್ಟಾಲ್ವಡಿಯ
ಮಾಡನ್ ಪೂಸೈಕೊಳ್ವಾನೋ.
ನಾಕ್ಕು ವೆಟ್ಟಿನೈ ಕಂಡಾಲ್ ಏಡಿಯೋ
ನಾನು ಪೂಸೈ ಕೊಳ್ವಾನೋ
ಪೆಯಿಕ್ ಮಂಗತ್ತೈ ಕಂಡಾಲ್ವಡಿಯೋ
ಪೆರಂಗ ಪೂಸೆ ಕೊಳ್ವಾನೋ
ಪೆರಿಯ ಕಣಿಯಾನ್ ಬಂದಾಲ್ವಡಿಯೋ
ಪೂಸೈ ಕೊಳ್ವೋ ಮಾಡನುಂ”

ಎಂದು ಕಣಿಯಾನ್‌ನನ್ನು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿ ತನಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದರು.
ದಕ್ಷ ಮತ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಕಣಿಯಾನ್ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ಶಿವನು ‘ಇಂದ್ರಾಣಿ’ಯ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ
ದೇವಕನ್ಯೆಯರು ಸರ್ತನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದನು. ಅದರಂತೆ ಸರ್ತನ ಪ್ರಾರಂಭ
ವಾಯಿತು. ಸರ್ತಿಸುವಾಗ ಇಂದ್ರಾಣಿಯ ಕಾಲಿನ “ಸಿಲಂಬು” (ಕಾಲ್ಗಡಗ) ಒಡೆದಾ
ಉದಾರಿದ ಮಣಿಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕಿರೀಟ ಧಾರಿಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದವನೇ ‘ಕಣಿಯಾನ್’.
ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಣಿಯಾನ್‌ಗೆ “ಸೂಡಲೆ ಮಾಡಸ್ವಾಮಿ”ಗೆ ಆನಂದವಾಗುವಂತೆ
ಸರ್ತನ ಮಾಡೆಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ಆ ಕಣಿಯಾನ್ ಅದರಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದರು.
ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿಬಂದ ಕಣಿಯಾನ್ ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು “ದೇವ ಕಣಿಯಾರ್” ಎಂದು
ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಆರು ಜನ ಕಲಾವಿದರಿಂದ ಕಣಿಯಾನ್ ಕೂತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯ
ಗಾಯಕ, ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಯಕ, ಮಗುಡು ಭಾರಿಸುವವರಿಬ್ಬರು ಮತ್ತು ಇಬ್ಬರು
ಹೆಂಗಸರ ವೇಷಧಾರಿಗಳು, ಮುಖ್ಯಗಾಯಕ ಮತ್ತು ನಿರ್ದೇಶಕನನ್ನು ‘ಅಣ್ಣಾವಿ’
ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾ, ಮುಖ್ಯಗಾಯಕ ನಿಂತೇ ಹಾಡಬೇಕು. ದೇವರ ಎದುರು
ಗಡೆಯ ಒಂದು ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗಾಯಕನಿಗೂ ದೇವಸ್ಥಾನದ
ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂತರವಿರುತ್ತದೆ. ದೇವಸ್ಥಾನದ ನಿರ್ವಾಹಕರು
ಮತ್ತು ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕುಣಿಯಾನ್ ಕೂತ್ತು ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಬಹಳ ಗೌರವ
ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಹಾಡುಗಾರರು ಅಥವಾ ವಾದ್ಯಗಾರರು ಒಂದು ಕೈಯನ್ನು
ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈನ ಅಂಗೈಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೆನ್ನೆ ಗದ್ದ

ಗಳಿಗೆ ಆನಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮುಸ್ಲಿಮರು 'ಶಾಯಿರಿ' ಹಾಡುವ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯಲು ಮಧ್ಯೆ-ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲ ವಣತುಗಳನ್ನು (ವಚನಗಳನ್ನು) ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

'ವಿಲ್ಲಾ ಪಾಟ್'ನಂತೆಯೇ ಮುಖ್ಯಗಾಯಕ ಹಾಡಿದ್ದನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯಕರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಎಳೆದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. 'ಕಣಿಯಾನ್' ಕೂತ್ತು ಕಲಿಯುವವರು ಸಹ ನಾಯಕರಾಗಿ ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ತರಬೇತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಕಣಿಯಾನ್ ಕೂತ್ತು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ 'ಮಗುಡಂ' ಪುಧಾನ ವಾದ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗೆ 'ಮಗುಡಾಟಂ' ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂದಿದೆ. ಪೂವರಿಸಿ, ವೇಪಮರಂ (ಬೇವಿನ ಮರ) ಮುಂತಾದ ಮರದ ತುಂಡಿನಿಂದ ಈ ಮಗುಡಂ ವಾದ್ಯದ ವ್ಯತ್ಯವನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಮ್ಮೆಯ ಕರುವಿನ ಚರ್ಮವನ್ನು ಅಂಟಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ನೃತ್ಯಕ್ಕೆ ಎರಡು ವಿಧದ ಮಗುಡಂಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಮಂದಂ (ಚಿಕ್ಕ) ಮಗುಡ ಮತ್ತೊಂದು 'ಉಚ್ಚಂ' ಮಗುಡ. ಮಂದಂ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಂ ಎರಡೂ ಮಗುಡಂಗಳಿಂದ ಬರುವ ಶಬ್ದದಿಂದ ಸ್ಪೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ನೃತ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯಗಾಯಕರ ಬಲಗಡೆ, 'ಉಚ್ಚ ಮಗುಡಂ' ವಾದಕನಿರುತ್ತಾನೆ. ಎಡಭಾಗದಲ್ಲಿ 'ಮಂದಂ ಮಗುಡಂ' ಬಾರಿಸುವವನಿರುತ್ತಾನೆ. ಮಗುಡಂ ಭಾರಿಸುವವರೂ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ಬಾರಿಸಬೇಕು. ಮುಖ್ಯಗಾಯಕನ ಹಾಡಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಗುಡಂ ಬಾರಿಸುವವರು ತಾಳ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಮಗುಡಂ ಶಬ್ದವು 'ತವಿಳ್' ಶಬ್ದಕ್ಕಿಂತ ಅಧಿಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಗುಡಂ ನುಡಿಸಿ ಅವರೂ ಹಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಕಣಿಯಾನ್ ಕೂತ್ತು ಹಾಡುವವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಕಣಿಯಾನ್ ಕೂತ್ತು ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಸೀರೆ 'ಸಂಬರ್' (Ladies garments) ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಕೆಲವರ್ಗದ ಜನರ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಿ ಕೊಡುವವರೇ ನೀಡಬೇಕೆಂಬ ಪದ್ಧತಿ ಇತ್ತು. ಈಗ ಕಲಾವಿದರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೆಂಗಸರ ವೇಷ ಧರಿಸುವುದು ಸದಾ ಇರುವುದರಿಂದ ತಲೆಗೂದಲನು, ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಗಂಟು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಕಾಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಬ್ದವೂಡುವ ಗೆಜ್ಜೆ ಸರವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

ಚಿಕ್ಕ-ಚಿಕ್ಕ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳ ಎದುರಿನಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಗರಿಯಿಂದ ಚಪ್ಪರ ಹಾಕಿ ವೃತ್ತಾಕಾರದಲ್ಲಿ ವೇದಿಕೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ದೇವಾಲಯದ ಎದುರುಭಾಗದ ಆಡು-ಬಾಚಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕುಳಿತಿರುತ್ತಾರೆ.

ತ್ತಾರೆ. ಮುಖ್ಯಗಾಯಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಗಾಯಕ ಮತ್ತು ಮಗುಡು ಬಾರಿಸುವವರು ಅರ್ಧ ವೃತ್ತದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಉಳಿದ ಅರ್ಧ ವೃತ್ತವನ್ನು ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಧಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹಾಡಿಗೆ ತಕ್ಕ ತಾಳ, ತಾಳಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ನೃತ್ಯ ನಿರಂತರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು “ತಾಳನಡೈ” ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಮಗುಡು ಬಾರಿಸುವಾಗ ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನ ಬಂದಂತೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಾರೆ. ಕಣೆಯಣನ್ ಕೂತ್ತು ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಕಲೆ. ಮಗುಡು ಸಂಗೀತ ಕಲಿಯಲೂ ಬೇರೆಯವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಂಬಂಧಿ ಕಲಾವಿದರೊಡನೆ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಓಡಾಡುವುದರಿಂದ ತಾನಾಗೇ ಈ ಕಲೆ ಇವರಿಗೆ ಬಂದಿರುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯ ಗಾಯಕ ಹಾಡುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಯೇ ಕಲಿತು ಪಳಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಃ ಕತೆಯನ್ನು ಹೆಣೆದುಕೊಂಡು ತಾವೂ ಈ ಕಲೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇಡೀ ಗುಂಪಿನ ಯಾರ್ಯಾರೂ ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಅರಿವು ಅಸರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರು ಪಾಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮುಖ್ಯಗಾಯಕ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಹಿನ್ನೆಲೆಗಾಯಕ, ಮಗುಡು ವಾದಕರೂ ಹಾಡುವರು. ಮುಖ್ಯ ಗಾಯಕ ಹಾಡುವಾಗ ಮಂದ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ ತಾಳ ಹಾಕುವರು. ಈ ಮಗುಡು ಅನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಬಾರಿಸುವಾಗ ಹಾಡಿನ ಸ್ವರ ಉಚ್ಚಮಟ್ಟಕ್ಕೇರುವುದು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ವೃತ್ತಾಕಾರವಾಗಿ ತೀವ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನರ್ತಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ನರ್ತನದ ತೀವ್ರತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಮಗುಡು ಬಾರಿಸುವುದನ್ನು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಿಕರಾರಿಂದಲಾದರೂ ಇದನ್ನು ಕಲಿತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕಣೆಯಣನ್ ಕೂತ್ತು ನೃತ್ಯ-ಸಂಗೀತದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಯಾದರೂ ತೆರುಕೂತ್ತು ಬಯಲಾಟ, ಕಲಯಲಾಟಗಳಂತೆ ಭಂಗಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ‘ಕಣೆಯಣನ್ ಕೂತ್ತು’ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಯಲ್ಲಿ, ಮಗುಡುನ ಶಬ್ದ ಹಾಗೂ ಸ್ತ್ರೀವೇಷಧಾರಿಗಳ ಕಾಲಿನ ಗೆಜ್ಜೆಯ ನಾದಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧ ವಿರುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಃ ಭಂಗಿಗಳಿಗೂ-ಸಂಗೀತದ ತಾಳ ಲಯಕ್ಕೂ ಯಾವುವೇ ಸಂಬಂಧ ವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಣೆಯಣನ್ ಕೂತ್ತು ನಡೆಯುವಾಗ ಹಾಸ್ಯದ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಬೇಸರವನ್ನು, ಕಥೆಯ ಏಕತಾನತೆಯನ್ನು, ನೀಗಲು ಈ ಹಾಸ್ಯದ ತುಣುಕುಗಳು ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಸ್ತ್ರೀ ವೇಷಧಾರಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಕೀಟಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನಾಲ್ಕಾರು ದೇವತೆಗಳು ಒಂದೇ ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಯ ಕತೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹಾಡುವಾಗ ಜನರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಭಕ್ತಿಪರವಶರಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಲಾ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಒಂದು ಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೆ ದೇವರು ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಂಬಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹಾಗೊಂದು ವೇಳೆ ದೇವರು ಬರದಿದ್ದರೆ 'ಕಣಿಯಣ್ ಹಾಡು' ಹಾಡಿದರೆ ದೇವರು ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಆ ಜನರಲ್ಲಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ ದೇವರು ಬರುವವರು ಒಬ್ಬರು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರೂ ಈ ಕಲಾವಿದರೊಡನೆ ಕುಣಿದು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಯ ಹಿಂದೆ ಪೌರಾಣಿಕ ಅಥವಾ ಐತಿಹಾಸಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಒಂದು ಜನಾಂಗದ ಆಚರಣೆಗಳು ಅಡಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಪ್ರದರ್ಶನ ಕಲೆಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಸಿಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ವಿನಾಶದ ಹಾದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ಅಲಾಲು ಆಟ್ಟಂ-(ಅಲಾಬಿ ಕುಣಿತ)

ಮೊಹರಂ ಹಬ್ಬದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಿರುಣ ಮುಸ್ಲಿಮರು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಧಾರ್ಮಿಕ ತೀವ್ರತೆ(Fervour)ಬಹಳ ಶಕ್ತಿಯುತವಾದದ್ದು. ಸಂತ(Prophet)ನ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಾದ ಹಸನ್ ಹಾಗೂ ಹುಸೇನರ ಬಲಿದಾನವನ್ನು ನೆನಪಿ ದಾಖಲೆ ಪಡೆವ ಆ ಹತ್ತು ದಿನಗಳ ಅವಧಿ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿ ಬಹುಕಾಲ ಉಳಿಯುವಂತಹದ್ದು. ತಾರಿಯಾ (TAZIA) ಅಥವಾ ಬೆಂಬು ಹಾಗೂ ಕಾಗದದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸವಣ್ಣದಿಯ ಸಣ್ಣ ಪ್ರತಿಮೆಗಳನ್ನು ಮೆರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಯ್ಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ರೋಧನ, ವಿಲಾಪ, ಅಲಾಪಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಶೋಕ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಯುವಕರು ಭಾರವಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಪಳಿಗಳಿಂದ ತಮ್ಮ ಎದೆಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂಸಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಖಡ್ಗಯುದ್ಧದ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನಟಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ತಮ್ಮ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಯುದ್ಧ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಆವೇಶದಿಂದ ನರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಲಾವಿದರು ಕುಣಿಯುವಾಗ 'ಲಾಯ್, ತೋಯ್ ಧಾಯ್' (ಯಾ ಇಮಾಮ್‌ಧೀನ್) ಮತ್ತು ಯಾ ಹುಸೇನ್, ಯಾ ಹುಸೇನ್ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾರೆ.

ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹಸನ್-ಹುಸೇನ್‌ರನ್ನು ಕೊಲೆಗೈದ ರಾತ್ರಿ ದೇವರುಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತು ತ್ಯಾಗ, ವೀರತ್ವ, ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಬಿಂಬಿಸುವ ಹಾಡುಗಳನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಹಾಡುಗಳಿಗೆ 'ಕರ್ಬಲ ಹಾಡುಗಳು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆ

ಬೇರೆ ಕಡೆ ಅಲಾಬಿ ಕುಣಿತದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದರೂ ಭಾರತದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಕುಣಿತ ಮುಸ್ಲಿಮರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿದೆ.

ಪೊಮ್ಮಲಾಟಂ (ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಯಾಟ)

ಮರ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಪೊಮ್ಮಲಾಟಂ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾವಣಾಯಣ-ಮಹಾಭಾರತ, ಮುಂತಾದ ಮಹಾ ಕಾವ್ಯಗಳ ಕಥಾ ಭಾಗವನ್ನು, ಅಮ್ಮನ್, ಸಕ್ತಿ ಮುಂತಾದ ಸೂತ್ರ ಮುತ್ತಲ ದೇವರಗಳ ಪುರಾಣ-ಮಹಿಮೆ-ಪವಾಡಗಳನ್ನು ಗೊಂಬೆಗಳ ಮೂಲಕ ಹಾಡಿಸಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಹಗ್ಗ ಮತ್ತು ತಂತಿ ಕಟ್ಟಿರುವ ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಹಾಡಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಕಲೆ ಇದಾಗಿದೆ. ಕಥೆಗಾರನ ಕಥೆಯ ತೃಲಿಂಗಿತ ಆಟಗಾರನ ಕೈಚಳಕಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆ ಇದೆ. ಕಥೆಗಾರ-ಆಟಗಾರ ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಕಲೆ ಈ ಪೊಮ್ಮಲಾಟಂ.

ಕುಂಬಕೋಣಂ ಮತ್ತು ಮೈಲಾಡಂ ಶೂರೈಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕಲೆ ಇನ್ನೂ ಉಳಿದಿದೆ. ಬೊಂಬೆಗಳು ಕುಣಿಯುತ್ತ ಕೈಕಾಲು ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಹಾವ ಭಾವಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತವೆ. ಹೂಹಾರಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಕೈ ಮುಗಿಯುವುದು, ನಮಸ್ಕರಿಸುವುದು ಮುಂತಾಗಿ ಆಟಗಾರನ ಕೈ ಚಳಕದಲ್ಲಿ ಏನೆಲ್ಲ ಆಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಜನಪದ ಕಲಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಅದರಲ್ಲೂ ಜನಪದ ರಂಗಭೂಮಿಯ ಚಮತ್ಕಾರಕ ಕಲೆ ಈ ಪೊಮ್ಮಲಾಟಂ.

ಕನ್ನಡನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಲೆ ಪ್ರಾಚೀನತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಆಧಾರಗಳಿವೆ. ವಚನದಲ್ಲಿ ಇದರ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಬರುತ್ತದೆ. ದಾಸರ ಪದದಲ್ಲಿ ಬರುವ “ಬೊಂಬೆಯಾಟವಯ್ಯ” ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಹಾಗೂ ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಉಲ್ಲೇಖಿ ಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಸೂತ್ರದ ಗೊಂಬೆಯಾಟವೇ ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಪೊಮ್ಮಲಾಟಂ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದೇನೋ !

ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ಪ್ರದರ್ಶಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಕೃಷ್ಣನಾಟ್ಯಂ, ಪುಲಿಯಾಟಂ, ಮೈಲಾಟಂ, ಕೊರಂಗಾಟಂ, ಸೆಂಡೈ ಮೇಳ (ಚೆಂಡೆ ಮೇಳ) ತನಿಪೊಂಬೈ, ವೆರಿಯಮೇಳ, ಭಾಗವತ ಮೇಳ, ಸೈವಲ್ ನಾಟಗಂ, ಒಟ್ಟಿಂ ತುಲೈಲ್ ಮುಂತಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಾದ್ಯಂತ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತಮ್ಮನ್ನು ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡವರೆಂದರೆ ಡಾ|| ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಶ್ರೀಮತಿಯವರಾದ ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ.

ಜನಪದ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ವಿವಿಧ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ, ಅವುಗಳನ್ನು ಜನರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರತರವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಎಲ್ಲ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳಿಗೂ ಒಂದಿಲ್ಲೊಂದು ರೀತಿಯ ಸವಾಹನತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಕಲೆಗಳೂ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಕಂಡು ಬಂದರೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ವಾಹತ್ವ, ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಜನಪದ ಹಾಡು-ಕುಣಿತಗಳ ಜಲಮೂಲ ನಮ್ಮ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥ ಗ್ರಾಮೀಣರ ಅಂತರಂಗ. ಈ ಜನಪದ ಬದುಕಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಪರಿಷರವೇ ಶಾಲೆ. ಪಟ್ಟಿ ಅನುಭವವೇ ಗುರು !

ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕಲೆ ನವನಾಗರಿಕತೆಯ ಗ್ರಹಣದ ಹಿಡಿತವನ್ನು ತಡೆಮಾಕೊಂಡು ಬಾಡವಷ್ಟೇ ಬದುಕಿವೆ. ಈ ಬಾಡ ಇನ್ನೂ ಹಸಿಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದ ನೀರೆರೆದರೆ ಮತ್ತೆ ಚಿಗುರುವ ಆಸೆ. ಭರವಸೆ ಮೂಡಿಸುತ್ತದೆ. ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಮುಂದುವರಿದ ಜನಾಂಗದ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳ ಬಗೆಗಿನ ಕೀಳರಿಮೆ ಅಲ್ಲಿನ ಭವ್ಯ, ರಮ್ಯ, ಮನೋಹರ, ಮನಮೋಹಕ ವಿವಿಧ ಪ್ರದರ್ಶಕ ಕಲೆಗಳ ಅವನತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತಮಟೆ (ಪರೈ) ಬಡಿಯುವುದು ಕೇವಲ ಹೊಲೆ ಮಾಡಿಗರ ಕಸುಬು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು, ಕಾವಟಿಯ ಕುಣಿತ ಕೆಳವರ್ಗದ ಸವಾಹಜಕ್ಕೆ ಮೀಸಲೆನ್ನುವುದು, ಹಾಡು ಕಥೆ ಹೇಳುವುದು-ಮೇಲ್ವರ್ಗದವರ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳಿಂದಲೇ ಅಲ್ಲಿನ ವಿಪುಲವಾದ ಜನಪದ ರಾಶಿಗೆ ಜನಪದ ಕಲಾವಿದರಿಗೆ-ಸಿಗಬೇಕಾದ ಸ್ಥಾನ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಒಬ್ಬರು-ನವನೀತ ಕೃಷ್ಣನ್, ವಿಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯರಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು, ನಶಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಉಳಿಸಿ, ಪ್ರಬುದ್ಧ ಕಲಾವಿದರ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲು ಅಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ, ಸಹಾಯ, ಸಹಕಾರ ಮುಖ್ಯ. ಕಳೆದು ಹೋಗುವ ಮುನ್ನಾ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಒಳಿತು. ○

ಗ್ರಂಥ ಋಣ

(ಕನ್ನಡ)

1. ಡಾ|| ಕಾರ್ಲೋಸ್ ಎಸ್. — ತಮಿಳು ಕಾವ್ಯ ಮೀಮಾಂಸೆ,
ಅನು ; ಸುಚಿತ್ರಲತ ಮತ್ತು ಮೀರಾ
ಅಕ್ಷರ ಪ್ರಕಾಶನ ಹೆಗ್ಗೋಡು
2. ಡಾ|| ಕುಲಕರ್ಣಿ ಪ್ರ. ವಿ. — ತೆರುಕೂತ್ತು-ಒಂದು ಸಮೀಕ್ಷೆ
ಕರ್ನಾಟಕ ಭಾರತಿ, ಕ. ವಿ. ವಿ.
ಧಾರವಾಡ, 1989
ಮಧುರೈ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಗಾದೆಗಳು
—ಅದೇ—
3. ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ಗೊ. ರು. — ಸಂ. ಕರ್ನಾಟಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳು
ಕ. ಸಾ. ಪ. 1977
4. ನರಸಿಂಹನ್ ಅ. ಲ. — ತಮಿಳು ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಲೆ
(ಕಲಾಪ್ರವಾಸ ಲೇಖನ)
ಕರ್ನಾಟಕ ಲಲಿತಕಲಾ ಅಕಾಡೆಮಿ ಬೆಂ.
ಬೆಂ.
5. ಮನ್ಮಾಚಾರ್ ಎಸ್. ವಿ. — ಅಖಿಲ ಭಾರತ 61ನೇ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ
ಸಮ್ಮೇಳನ-ದಾವಣಗೆರೆ-ಗೋಷ್ಠಿಗಳಲ್ಲಿ
ಪಾಲುಗೊಂಡವರು
ಕ. ಸಾ. ಪ. 1992
6. ಡಾ. ರಾಮಸ್ವಾಮಿ ಸಿ. — ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾನು ಯೋಗ
ಸ್ವಂತಿಕಾ ಪ್ರಕಾಶನ ಸುಳ್ಯ ವ.ಕ.1981
7. ಡಾ. ವಿದ್ಯಾಶಂಕರ ಎಸ್. — ನಂಬಿಯಾಣ್ಣ-ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ
ಸ್ನೇಹ ಪ್ರಕಾಶನ, ದ್ವಿತೀಯ ಮುದ್ರಣ.
ಬೆಂಗಳೂರು, 1988

8. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಾ. ಶ. — ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಾವೇರಿ
ಕುವೆಂಪು ಅಧ್ಯಯನ ಕೇಂದ್ರ,
ಮೈಸೂರು. 1988
9. ಡಾ. ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಪಾ. ಶ. — ಜ್ಞಾನರಥ (ಅನುವಾದಿತ)
ಮೂಲ-ಮಹಾಕವಿ
ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ಭಾರತಿ
ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಷಾ ಪುಸ್ತಕ ಸಂಸ್ಥೆ
ಮದರಾಸು, 1994
10. ಸಕ್ತಿಪ್ರಿಯಾ — ಮಧುರೈ
ವಸಂತ ಆರ್ಟ್ಸ್, ಮಧುರೈ
11. ಡಾ. ಸ್ವಾಮಿ ಬಿ. ಜಿ. ಎಲ್. — 1. ತಮಿಳು ತಲೆಗಳ ನಡುವೆ
ಕಾವ್ಯಾಲಯ ಪ್ರಕಾಶನ,
ಮೈಸೂರು, 1995
2. ಮೈಸೂರು ಡೈರಿ
ಕಾವ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು
3. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ನಾನು
ಕಾವ್ಯಾಲಯ, ಮೈಸೂರು, 1962
12. ಡಾ|| ಸೂರ್ಯನಾಥ ಕಾಮತ್, ಯು.—ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ
ಗ್ಯಾಸೆಟಿಯರ್ ಸಂ-3
ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಟಣೆ
1986

ತಮಿಳು

1. ಎಫ್. ಆರ್. ಆರ್. ಸಿ. — ಇಲೈನಿಯರ್ ಕಲೈವಿ ಮಲರ್
(ಯೂತ್ ಕಲ್ಬರಲ್ ಫೆಸ್ಟಿವಲ್-1993)
ಪಾಪನಾಸಂ
2. ಡಾ. ಪಣ್ಣುಗ ಸಂದರಂ ಎಸ್.— ನಾಟ್ಟುಪುರ ಪಾಟ್ಟಿಲ್‌ಕಲ್
ಕಾವ್ಯ, 1993
8. ಡಾ. ಶಕ್ತಿವೇಲು ಸು. — ನಾಟ್ಟುಪುರ ಇಯಾಲ್ ಆಯಿವೊ
ತಂಜಾವೂರು

ENGLISH

1. Dr. Kulkarni P. V. — A Monograph of Cumbam
Kannada
Madurai Kamaraj
University-1979
2. Lakshman Chettiar S.M.L.
Folklore of Tamilnadu
NBT, New Delhi, 1973
3. Mohan Kumar — Folk, Tribe and ritual
dances of India
Himalayan Books, N.D.
4. Dr. Santi G. — Folklore Survey of
Tanjavur Dist. 8th world
Tamil Conference revol-
ving fund Publication,
1994
5. Vanamamalai — Folk Culture of Tamilnadu

ಇ ತ ರೆ

1. ಇಂಗ್ಲಿಷ್-ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು — ಪ್ರಸಾರಾಂಗ. ಮೈ, ವಿ, ವಿ.
2. ಕನ್ನಡ ನಿಘಂಟು — ಕ.ಸಾ.ಪ, ಬೆಂ.
3. ಕನ್ನಡ ರತ್ನ ಕೋಶ — ಕ. ಸಾ. ಅಕಾಡೆಮಿ
4. ಜಾನಪದ ಗಂಗೋತ್ರಿ — ಕ. ಜಾ. ಮತ್ತು ಯಾ, ಅ, ಬೆಂ.
5. ಜಾನಪದ ಜಗತ್ತು — ಜಾ. ಪರಿಷತ್ತು, ಬೆಂ.
6. ಜಾನಪದ ವಿಶ್ವಕೋಶ — ಕ. ಸಾ. ಪ.
7. Frrc News Letter
8. Latest map of Tamil Nadu
9. ENCYCLOPAEDIA TAMIL LITERATURE

-Folklore in Tamilnadu : A Survey.

ಡೆಂಕನಕೋಟೆ - ಬೇಟೆ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿ
ದೆಗುಲದಲ್ಲಿನ ಕಾಷ್ಟಶಿಲ್ಪವಾಹನ - ಪೋತ್ಕಾಲ್‌ರಾಜ.

ಮಾಟುಪೆಣಿಂಗಲೊನಲಿ ಶಂಗಾರಗೊಂಡ ಹಸುಗಳು.

ತಪ್ಪಟನ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ.

ಕರಗಾಟನ ಒಂದು ದೃಶ್ಯ.

ಅನ್ಯಜ್ಞಾನ ಶಿಸ್ತುಗಳ ಪರಿಣತರನ್ನು ಜಾನಪದ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳ ಕಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ ತಂದು ಅವರನ್ನು ಜಾನಪದದ ಕಾಯಕದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆಡಿಯೋ ಮತ್ತು ವಿದಿಯೋಗಳ ಮೂಲಕ ಜನಪದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದಿಟ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ, ಪ್ರದರ್ಶಿಸುವ ಮತ್ತು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಜಾನಪದದ ಪ್ರಾಪಕತೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕವೊಂದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಾನಪದ ದ್ವೀಪವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಭಾರತದ ಇತರ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಷ್ಟು ಬಹುಮುಖದ ಜಾನಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಹೊರ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಾನಪದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳ ಪರಿಚಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆ ನಮ್ಮ ಜಾನಪದಾಸಕ್ತಿಗೆ ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಹಾಗೂ ಉತ್ಸಾಹ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗೂ ಅನ್ಯಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಸಾಧನೆಗಳೊಡನೆ ನಮ್ಮ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ತುಲನೆಗೆ ಒಡ್ಡುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕೊರತೆಗಳ ಅರಿವೂ ನಮಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಜಾನಪದಾಸಕ್ತರಾದ ಉತ್ಸಾಹಿ ತರುಣರನ್ನು ಹೊರರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜಾನಪದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಕಣ್ತಾರೆ ಕಂಡು ಸಮೀಕ್ಷಿಸುವ, ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಅಕಾಡೆಮಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಮ್ಮಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪುಸ್ತಕ ರೂಪದಲ್ಲಿ "ಜಾನಪದ ಪಯಣ" ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸುವ ಉದ್ದನುಕ್ಕೂ ಅಕಾಡೆಮಿ ಕೈ ಹಾಕಿದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಶ್ರೀ ಎಂ. ಭೈರೇಗೌಡ ಅಕಾಡೆಮಿಯ ನೆರವಿನಿಂದ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾನಪದೀಯ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರ ಪ್ರವಾಸದ ಅನುಭವ ಕಥನವೇ ಈ ಪುಸ್ತಕ.

- ಡಾ|| ಎಚ್. ಜಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೌಡ
 ಅಧ್ಯಕ್ಷರು